

கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் பொருளியல் துறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

i

	-	
தலைப்பு		: தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்களின் குணங்கள்
ஆசிரியர்கள்		: செ.சந்திரசேகரம்
பதிப்புரிமை		்பதிப்பாசிரியருக்கு
முதலாம் பதிப்	Ц	: செப்டம்பர் 2014
பதிப்பாளர்		: அபி பதிப்பகம் 196/23 தலுவில் ஒழுங்கை, நவாலி வடக்கு, மானிப்பாய், யாழ்ப்பாணம்.
வடிவமைப்பு		: "மறுயுகம்" 42, சோ்.பொன்.இராமநாதன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
அச்சகம்		
Title	:	"thamil Ilakkiyankalil penkalin kunangal"
Authors	:	S.Santhirasegaram
Copy right	:	Author
First Edition	:	2014 September
ISBN	:	978-955-44890-6-6
No of Pages	:	xiii + 116
Price	:	Rs.300.00
Published by	:	API Publisher 196/23 Thaluvil Lane, Navaly North Manipay, Jaffna
Designed by	•	'Maruyuham' 42 Sir.Pon.Ramanathan Road, Van-East, Jaffna
Printed by :		

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

.

இநீநூலை எனக்கு ஆரடீபக் கல்வியில் பிரத்தியேக வகுப்பில் கல்வி ஊட்டிய டீனதை விட்டு நீங்காத டிறைநீத ஆசிரியர் வரணியூர் திரு நடகிருஸ்ணபிள்ளை அவர்களின் பாதங்களுக்கு காணிக்கையாக்குகின்றேஷு.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

முகவுரை				
அணிந்துரை				
1. மடம்	1			
2. நாணம்	22			
3. அச்சம்	29			
4. បយាំរុប់បុ	43			
5. குணங்களும் அவற்றின் சமநிலைகளும்	47			
6. பெண்களின் கற்பு	53			
7. அன்பு வாழ்க்கையும் பெண்களின் நிறையும்	62			
8. பெண்களின் குண மாற்றங்கள்	83			
9. அறம், பொருள், இன்பம் மற்றும் வீடு	89			
10. பெண்களின் குணங்கள் பெண் அடிமையா?				
உசாத்துணைகள்				

முகவுரை

. ..

ஆரம்பக் கல்வியிலும், உயர் கல்வியிலும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் மீது எனக்கு அளவற்ற விருப்பு இருந்தது. எனக்குப் பிடித்த பலவற்றை அன்றிலிருந்து ஆங்காங்கு சேகரித்து வந்துள்ளேன். பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியெய்துவதற்காக பிரத்தியேக வகுப்புக்களுக்குச் சென்று பல விடயங்களைச் சேகரித்தேன். ஆனால் 1993 இல் பல்கலைக்கழகத்தில் எனது சிரேஷ்ட நண்பன் திரு.வே.குமாரவேல்பிள்ளையின் அறிவுரை என்னை தமிழ் துறையில் இருந்து பொருளியல் துறைக்கு மாற்றியது. என்னால் இத்துறையில் பயின்றதன் காரணமாக அறநெறியில் பொருள் ஈட்ட முடிந்தது. ஆனால் மனம் அமைதியை இழந்தது. இது இன்று எனக்கு மட்டும் உள்ள பிரச்சினை அல்ல. மாறாக உலகத்தில் வளர்ந்த, மேலைத்தேச நாடுகளில் உள்ள மக்கள் அபிவிருத்தியின் உச்ச நிலைக்குச் சென்றாலும், அவர்கள் மகிழ்ச்சி இன்றி தவிக்கிறார்கள். அபிவிருத்தியின் குறிகாட்டிகளில் மகிழ்ச்சிச் சுட்டெண் முக்கியம் பெறுகின்றது. மேலைத் தேசம் தேடும் மகிழ்ச்சியும் அமைதியான வாழ்வும் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ளது. நான் மீண்டும் பழையவற்றைப் புரட்டினேன், படித்தேன். அமைதியை அடையாவிட்டாலும், அமைதிக்கான வழி எதுவென தெளிவடைந்துள்ளேன். அவற்றை இந்நூலில் உங்களுடன் பகிர்கின்றேன்.

இவ்வுலகம் இன்று எவ்வளவோ முன்னேறிவிட்டது. விண்வெளி ஆராய்ச்சி தொடங்கி மனித இதயங்களை மாற்றீடு செய்யும்வரை விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் மாற்றங்கள் பல மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. என்னதான் உலகம் அதீத முன்னேற்றம் அடைந்தாலும் மனித வாழ்க்கையின் எல்லா அம்சங்களையும் எடுத்து இயம்பக்

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

V

கூடிய வகையில் திருக்குறள், இராமாயணம் போன்ற குறைந்தது ஒரு புதிய தமிழ் இலக்கியத்தையாவது இத் தமிழ் உலகம் படைத்துள்ளதா? வள்ளுவரின் ஒரு குறளை ஆய்வு செய்தவர் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றார் எனில் அதைப் போன்று 1330 குறள்களை உருவாக்கிய மூலகர்த்தாவான வள்ளுவருக்கு பலகோடி பட்டங்கள் வழங்கினாலும் ஈடாகுமா? வாழ்க்கை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற செல்நெறியை எமது பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் எமக்குத் தெளிவாக எடுத்து இயம்புகின்றன. வாழ்க்கையில் ஆண், பெண் ஆகிய இரண்டு பாத்திரங்கள் முக்கியமானவையாகும். இவற்றில் பெண் என்ற பாத்திரமே அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

பெண்களின் குணங்களும் அவற்றின்வழி கிடைக்கின்ற பெருமை மற்றும் மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய அமைதியான வாழ்வு பற்றி தமிழ் இலக்கியங்கள் பல எடுத்து இயம்புகின்றன. ஒருவன் இவ் உலகத்தில் பெறும் பேறுகள் பல உள்ளன. அவை கல்விப்பேறு, செல்வப்பேறு, புத்திரப்பேறு, உடல் உறுதி, நோயற்ற வாழ்வு, புகழ் மேம்பாடு என்பனவாகும். தமிழ் அறநூல்களின் அடிப்படையில் இவற்றிற்கெல்லாம் மூலமாக அமைவது அவரவர் செய்த செய்கின்ற அறங்கள் ஆகும். எனவே வாழ்வு அறநிலை திரியாமை வேண்டும். அதாவது வாழ்க்கையானது அறத்தின்வழி ஒழுகுதல் வேண்டும். அறநெறியில் செல்லாத வாழ்வானது சிறப்படைய மாட்டாது. கானல்நீர் போல மறைந்து விடும். அறத்தினால் கிடைக்கும் பயன் இன்பம் அடைதல் ஆகும். இன்ப வாழ்வுக்கெல்லாம் உறுதுணையாய் நின்று வாழ்க்கையை நன்நிலைக்கு கொண்டு செல்பவள் இல்லாளேயாவாள். எனவே இவையனைத்துக்கும் மேம்பட்ட மேலான செல்வம் ஒருவரிற்கு இல்லாளேயன்றி வேறு எதுவும் இருக்க மாட்டாது என நான் கருதுகிறேன்.

எல்லாப் பெண்களும் இவ்வாறே நற்குணங்களைக் கொண்டுள்ளார்கள் எனக் கூறமுடியாது. அறத்தின் வழியான இன்ப வாழ்வுக்கு தேவையான எல்லாக் குணங்களும் ஒரு பெண்ணிடத்தில் இருக்கும்போது மட்டுந்தான் அவள் மேன்மையடைகின்றாள் என பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவளுடைய மேம்பாடு குடும்பத்தின் மேம்பாடு ஆகும். குடும்பங்களின் மேம்பாடு நாட்டின் மேம்பாடு ஆகும். இவை தற்காலத்துக்கு எவ்வளவுக்கு பொருந்துகின்றதோ இல்லையோ மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்கு இவை அவசியமானவை ஆகும்.

எனவே பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் பெண்களுக்கு இருக்கவேண்டிய பண்புகளையும் அதன் வழியான பெருமைகளையும் இந்நூல் வெளிக்கொண்டு வருகின்றது. இந்நூல் கொண்டுவரும் கருத்துக்கள் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தில் தமிழ் இலக்கியங்களை தொடர்புபடுத்தி பெண்கள் தொடர்பான பல்வேறுபட்ட சமூக, பொருளாதார ஆய்வுகளுக்கு பயன்தரும் என நம்புகிறேன்.

ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திக் குறிகாட்டிகளில் நாட்டின் செல்வத்துக்கு அப்பால் மகிழ்ச்சிக் குறிகாட்டி இன்று முக்கியம் பெறுகின்றது. கை நிறைய சம்பாதிப்பதற்கு நிரந்தரமான ஒரு தொழில், அழகான பெரிய மாளிகை, விலை உயர்ந்த வீட்டுப் பொருட்கள், பணி செய்ய பலர் என எல்லா வசதிகளை ஒருவர் பெற்று இருந்தாலும் மனதில் மகிழ்ச்சி இல்லையாயின் அது அபிவிருத்தி அல்ல என்ற வாதம் இன்று மேற்குலகில் வலுவடைந்துள்ளது. இந்த நோக்கில் தமிழ் இலக்கியங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்ற வாழ்க்கைநெறிகளும் அதன் வழியான அமைதியான மகிழ்ச்சியான வாழ்வும் மேற்குலகம் தேடுகின்ற அபிருத்தியின். புதிய வரைவிலக்கணத்துடன் ஒத்திருப்பது பண்டைய தமிழர் அபிவிருத்தியில் மேற்குலகத்தையே விஞ்சிவிட்டார்கள் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. அவ்வாறான மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்கு பெண்மையின் குணங்கள் அவசியமாக

VII

இருப்பதால் அவை பற்றி இந்நூல் சிறப்பாக எடுத்து விளக்க முற்படுகின்றது.

இந்நூலின் உருவாக்கத்துக்கு உதவி செய்த பலருக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். முதலாவதாக எனது பள்ளிக்கூட நண்பனும், எனதுயிர் நண்பனும், தமிழ்மொழி ஆலோசகரும் ஆசிரியருமான திரு.பொ.வல்லிபுரநாதனுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். பல பாடல்களுக்கு மேலதிகமான விளக்கவுரையை இவரிடம் இருந்து பெற்றுள்ளேன். இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் விசாகரூபன் மற்றும் பல நூல்களைத் தேடுவதற்கு வழிகாட்டி அறிவுரை வழங்கிய தமிழ்த்துறையில் பணியாற்றும் எனது சக விரிவுரையாளர்கள், நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எனது இதயம் கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

> கலாநிதி செ. சந்திரசேகரம் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் பொருளியல் துறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை சித்திரை 2014

அணிந்துரை

பொருளியல்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையளர் கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம் அவர்களின் "தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்கள்" என்ற தலைப்பிலான நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆய்வுப் புலங் களுக்குரிய எல்லைகள் தகர்ந்து ஆய்வுப் புலங்களை ஒன்றுடன் ஒன்றை இணைத்து (Interdisciplinary) ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் இன்றைய சூழலில் கலாநிதி. செ.சந்திரசேகரத்தின் இந்நூல் வெளிவருகிறது. அடிப்படையில் கலாநிதி.சே.சந்திரசேகரம் அவர்கள் சமூக விஞ்ஞான புலத்தைத் தமது ஆய்வுப் புலமாக வரித்துக்கொண்டவர். அடிப்படையில் இந்நூல் பண்டைத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படைத் தரவுகளாகக் கொண்டமைந்துள்ளது.

தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்களின் குணங்கள் என்ற தலைப்பிலான இந்நூல் பத்து அத்தியாயங்களைக் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் பண்டைத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் பெண்களுக்கு கட்டமைத்து வந்துள்ள பல்வேறுவகைக் குணங்களை முறைப்படுத்தி அவற்றைச் சமகால நிலைமைகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள், திரிகடுகம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், இறையனார் களவியல், தேவாரங்கள், திருவாசகம், திருமந்திரம், நளவெண்பா, கம்பராமாயணம், பாரதியார் கவிதைகள் முதலாகப் பல்வேறு இலக்கியங்களிலிருந்தும் நூலாசிரியர் சான்றுகளை எழுத்தாள்கிறார். அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு முதலான குணங்களைப் பெண்களுக்கான பிரத்தியேக குணங்களாக இலக்கியங்கள் வகுத்துக் காட்டுகின்றன. ஒற்றைப் பண்பாட்டை நோக்கிய நகர்வில் இக் குணங்களுக்குரிய ஏற்புடைமை பற்றிய கேள்விகள் எழத் தொடங்கியுள்ளன. பண்டைத் தமிழ் புலவோர் இக் குணங்களைப் பெண்களில் பொருத்திப் பார்த்தமைக்கான ஏதுநிலைகளை நூலாசிரியர் சிறப்பாக விவரித்துள்ளார். பெண்களுக்கான அழகு மற்றும் நிறையாக அவை பார்க்கப்பட்டமை குறித்தும் அவற்றைச் சுமைகளாகவோ அல்லது அடிமைத் தளைகளாவோ எவரும் பார்க்கத் தேவையில்லை என்ற தன்னுடைய நிலைப்பாட்டை ஆசிரியர் பல்வேறு இடங்களிலும் விரிவாக வலியுறுத்தி செல்கிறார்.

மேலைத்தேச நாகரிகக் கவர்ச்சியினாால் ஈர்க்கப்பட்ட கீழைத் தேசத்தவர்கள் பலரும் தமது பண்பாட்டு அடையாளங்கள் பலவற்றையும் வேகமாகத் தொலைத்து வருகிறார்கள். உலகமயமாதலைக் காரணம் காட்டி எல்லாவற்றையும் கேள்விக்குட்படுத்துவதும் அவற்றைத் தலைகீழாகப் புரட்டிப் போடுவதும் ஏற்புடையதல்ல. தனக்கான பண்பாட்டு அடையாளங்களை இழக்கும் இனம் தானாகவே தன்னை அழித்துக் கொள்ளும். தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பெண்மைக்குக் கோடுக்கப்பட்டுள்ள உயரிய இடத்தைப் பிற பண்பாடுகளில் பார்க்க முடியாது. "தாயிற் சிறந்ததொரு கோவிலுமில்லை" என ஆன்றோர் வெறுமனே சொல்லிவிட்டுப் போகவில்லை என்பதைக் கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம் மிக அழுத்தமாக வெளிப்படுத்திச் செல்கிறார்.

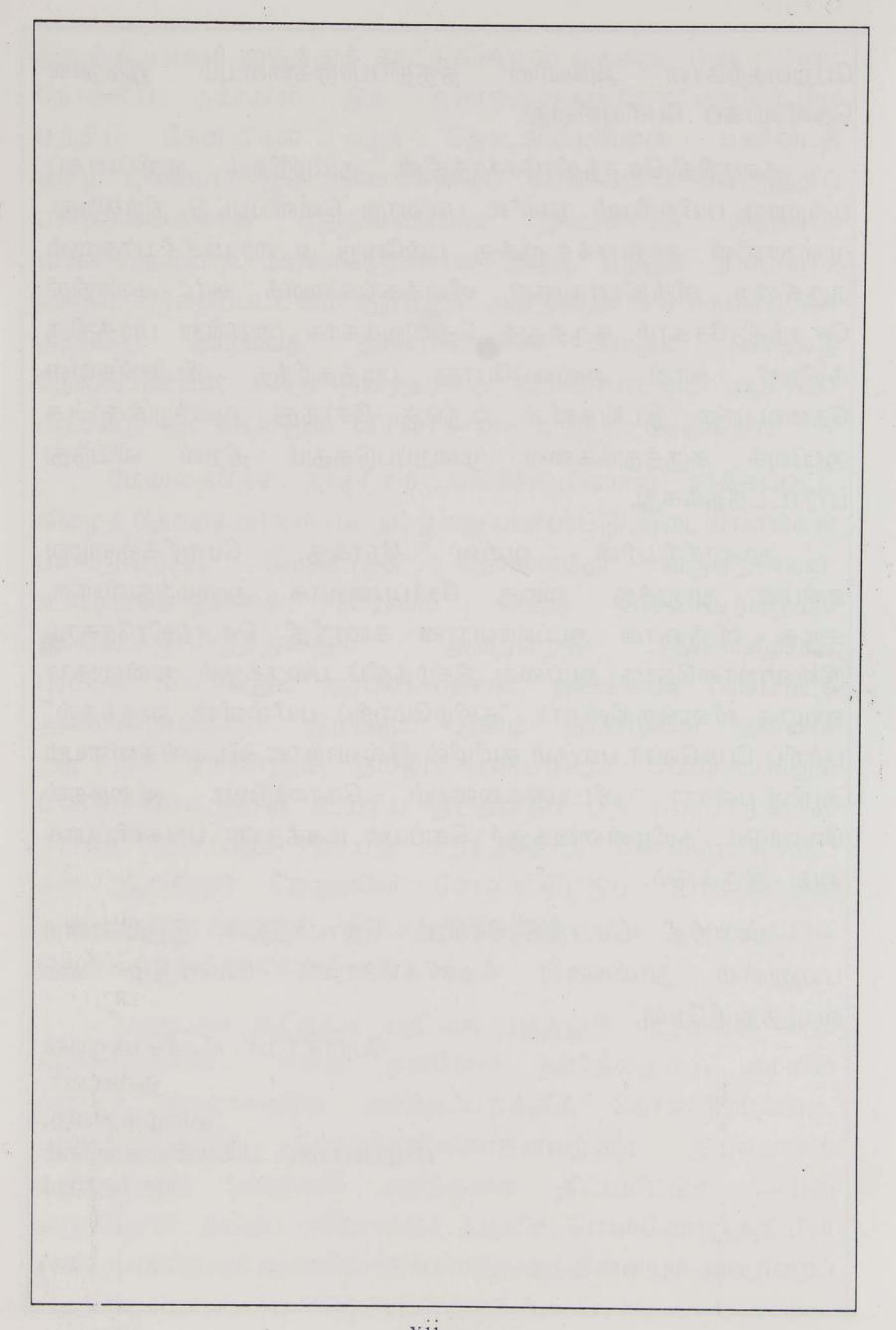
"பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல்ல கால வகையினானே.." என்ற முன்னோர் வார்த்தையை எம்மில் பலரும் பிழையாகவே அர்த்தப்படுத்திக் கொண்டுள்ளோம். பழையனவற்றில் பொருத்தமில்லாதனவற்றை இயல்பாகக் கழியவிடாது பழையன கழித்தலை திட்டமிட்டுச் சேய்து வருகிறோம். தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழலில் பெண்ணொருத்தியின் வகிபாகத்தையும் அவளின் முக்கியத்துவத்தினையும் அவற்றைப் பெறுவதற்கான அவளின் தகுதிப்பாடுகளையும் இந்நூல் தெளிவாகப் பேசியுள்ளது.

கலாநிதி.செ.சந்திரசேகரத்தின் தமிழறிவும் குறிப்பாகப் பன்னூற் பயிற்சியும் நூலில் பலவாறு வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. மூலநூலின் நூற்பாக்களுக்கு பல்வேறு உரையாசிரியர்களும் தருகின்ற வித்தியாசமான விளக்கங்களைக் கூட கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம் கருத்துத் தெளிவுக்காக முயன்று படித்திரு க்கிறார். தான் அவ்வப்போது படித்தறிந்த விடயங்களை தேவையான இடங்களில் ஒருங்கு சேர்த்து அவற்றுக்கூடாக ஆய்வுக் கருத்துக்களை முறைப்படுத்தும் திறன் வியந்து பாராட்டத்தக்கது.

நூலாசிரியரின் ஆய்வு நோக்கு, மொழிக்குழைவு என்பன நூலுக்கு அழகு சேர்ப்பனவாக அமைந்துள்ளன. சமூக, விஞ்ஞான ஆய்வாளரான கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம் இவ்வாறானதொரு ஆய்வை நிகழ்த்திப் பலருக்கும் முன்னுதார ணமாக விளங்குகின்றார். "தமிழ்மொழிப் பயில்வின் அருந்தல்" பற்றிப் பேசுவோர் பலரும் தமிழில் இவ்வாறான விடயங்களையும் அறிவியல்சார் விடயங்களையும் கொண்டுவர விழைதல் வேண்டும். தமிழன்னைக்குச் செய்யும் மகத்தான பங்களிப்பாக அது இருக்கும்.

கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம் தொடர்ந்தும் இதுபோன்ற பபனுள்ள நூல்களை வெளிக்கொணர வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

> பேராசிரியர் கி.விசாகரூபன் தலைவர், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 05.10.2014

xii

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 1

மடம்

அச்சம், மடம், நாணம் மற்றும் பயிர்ப்பு என்பன பெண்களிடம் உள்ள பிரதான நான்கு குணங்களாகும். இவற்றின் அடிப்படையில் கற்பு நெறியில் ஒழுகி அறம் செய்து பொருள் ஈட்டி இன்பம் நுகர்ந்து முக்திப்பேற்றினை அடைதல் வேண்டும் என தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. தொல்காப்பியர் பெண்களுடைய இந்த நான்கு இலக்கணங்களை ஒழுங்குமுறை மாற்றி மடம், நாணம், அச்சம், பயிர்ப்பு எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கிணங்க மடத்தினை முதலில் நோக்குவோம்.

பெண்களின் குணங்களில் மடம் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. காரணம் மடம் இளமையில் இருந்து மிகவும் பயிற்சி வயப்பட்டு வளரும் ஓர் பண்பாக இருப்பதனால் ஆகும்.

"மடமாவது கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை" கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

1

என்பர் சான்றோர். இறையனார் களவியல் உரை கூறிய நச்சினார்கினியரால் இரண்டாவது சூத்திர உரையில் அவ்வாறே கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

"எள்ளல் இளமை பேதமை மடன் என்று உள்ளப்பட்ட நகை நான்கென்ப" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திர உரையில் பேராசிரியரும் அவ்வாறே கூறுகின்றார்.

"அச்சமும் நாணும் மடலும் முந்தறுத்த நிச்சமும் பெண்பாற்குரிய என்ப"

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திர உரையில் நச்சினார்க்கினி யாரும் அவ்வாறே கூறுகிறார். எனவே மடம் ஆனது கொளுத்தக் கொண்டு விடாமை என்பது அறிவுடைச் சான்றோர் பலரும் கூறிய உண்மைப் பொருளாகும். "கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை" என்னும் சொற்றொடரை அது தந்து நிற்கும் பொருள் என்ன என ஐயம் திரிபுற விரிவாக ஆராய்வோம். இத் தொடரை இரண்டாகப் பிரித்துப் பொருளுரைக்க வேண்டும். ஒன்று, கொளுத்தக் கொள்ளுதல், மற்றையது கொண்டது விடாமை ஆகும். எனவே மடம் என்னும் பண்பு இவ்விரு தன்மைகளை உடையது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

"**கொளுத்தக் கொள்ளுதல்"** என்பது மனம் கொள்ளுமாறு கொடுத்தலாகும். தாயார், தந்தையர், ஆசிரியர், மூத்தோர், பெரியோர், நல்ல நண்பர்கள் போன்றவர்கள் அறிவு, ஆசாரம் நற்சிந்தனைகளைக் கொடுத்தல் கொளுத்துக் முதலிய கொள்ளுதல் ஆகும். அதாவது இவர்கள் தமது சீரிய வாழ்க்கை முறையாலும், அறிவுரைகளினாலும் கொடுப்பதாகும். அவ்வாறு கொடுக்குமிடத்து அவற்றை ஏற்பது கேட்போரின் ஐந்து புலன்களுமாகும். அவ்வாறு அவைகள் தாம் தாம் ஏற்றனவற்றை உள்ளமானது உணர்ந்து சுவைத்து தானே பற்றிக் கொள்ளும். கொளுத்தக் கொள்ளுதல் இதுவே ஆகும். இது ஒருவன் வழங்கும்போது உணவு அதனை ஏற்பவன் கையால் ஏற்று

வாயில் இட்டுச் சுவைத்துச் சாப்பிடுதல் போலாகும்.

அடுத்த தொடரான "கொண்டது விடாமை" என்பது உள்ளம் தாம் விரும்பிப் பற்றிச் சுவைத்துக் கொண்ட விடயங்களை, பின் ஒரு போதும் மறவாமலும், விடாமலும் தம்மிடத்தே "**வான்னைப் பேணிக் காப்பது**" போன்று நிலைபேறாக வைத்திருக்கும் இயல்பு ஆகும். பெண்களது மன இயல்பின் இரு வேறு தன்மைகள் மடத்தினால் நிகழ்வது இங்கு விரிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஒன்று கொளுத்தக் கொள்ளுதல். மற்றையது கொண்டது விடாமை என்பன ஆகும். மனிதனின் இரு வேறுபட்ட இயல்புகள் இத்தொடரில் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. ஒன்று கொள்ளுதல்-பற்றுதல் மற்றையது விடாமை-பதித்தல். இவ்விரு இயல்புகளும் இன்றியமையாத பெண்களின் அம்சங்கள் ஆகும். கொளுத்தும்தோறும் கொள்ளாது விடுதலும் இருக்கின்றது. அதேபோன்று கொண்டனவற்றை உடனுக்குடன் சில்லிக்குடம் போன்று விட்டுவிடுதலும் உண்டு. இதன் கொளுத்தக் கொள்ளுதலும், கொண்டனவற்றை காரணமாக விடாமையும் இரண்டும் ஒன்றினொன்று இன்றியமையாதன. அந்தவகையில் மடம் என்னும் பெண்மைக்குரிய குணமானது இவ்வீரிய இயல்புகளை உடையதென்பது தெளிவாகின்றது.

சொல்லுமிடத்துக் கேட்போர் ஒருவர் ஒன்றைச் அச்சொற்களை செவிவாயிலாகக் கேட்டு மனதில் விரும்பி உறுதியாகப் பதித்தல் கொளுத்தக் கொள்ளுதல் ஆகும். ஐம்பொறிகளுள் பிறவும் அவ்வாறே அவற்றை எடுத்துப் பற்றிக்கொள்கின்றன. எனவே கொளுத்தக் கொள்ளுதல் பின்வரும் மூன்று வழிகள் மூலம் நடைபெறுதலை அறியலாம். அவை; போதனை முறைகளால் கொள்ளுதல், பிறர் வாழ்க்கை முறைகளை முறையில் ஐம்பொறிகள் வாயிலாக அனுபவ உணர்ந்து பற்றிக்கொள்ளுதல், நட்பு முறைகளால் கொள்ளுதல் என்பன அவையாகும். இவ்வாறு கொள்ளும் தன்மை ஆண்,

பெண் இரு பாலாருக்கும் உள்ளது எனினும் பெண்பாலாருக்கு அது வலுவுடையதாக இருப்பதாக தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இனிக் கொண்டது விடாமை என்பது தமது உள்ளத்தில் பற்றிக் கொண்டனவற்றைப் பின் ஒருபோதும் விடாது தமது எண்ணத்தில் வைத்து ஒழுகும் இயல்பு ஆகும். எனவே மடம் என்னும் குண இயல்பை ஆழ்ந்து நோக்குமிடத்து இரு வகைப்பட்டு இருவேறு தன்மையுடையதாய் ஒன்றித்து நிற்றலை நாம் காணலாம்.

மடம் உண்மைத் தன்மை உடையது. தூய பளிங்கு போன்ற இயல்பினைக் கொண்டது. எனவே அது அவ்வாறிருத்தலின், நிகழ்ச்சிகளைப் பொறி வாயிலாக உணரும்போது அந் நிகழ்ச்சிகளின் நன்மை தீமைகளின் இயல்பை ஆராய்ந்து உணராது தாம் உணர்ந்த அளவில், அவை நல்லவை என உணர்ந்து விரைவாக ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யும் இயல்புடையது. இது தூய வெண்மை நிறமானது பிற எந்நிறத்தையும் விரைந்து ஏற்று விளக்கிக் காட்டும் தன்மையைப் போன்றது ஆகும். இதன் காரணமாகவோ என்னவோ தீயவழிக் கொளுத்தலால் தீயநெறிப் புகுதலும் இலகு என்றெண்ணிப் பெண்மைக்கு அடக்கத்தை, கட்டுப்பாட்டைப் பேணிக்காக்க முன்னோர் முற்பட்டனர்.

எனவே ஒர் நிகழ்ச்சியைக் கண்டு, கேட்டு அனுபவித்து உணர்ந்த வழி, அதனைத் தம் மனதினால் விரைந்து பற்றுதலும், பற்றியதனை உறுதியாகக் கருத்தில் பதித்துக் கொள்ளுதலும் மடத்தால் நிகழும் தன்மையால் உருவானதாகும்.

பிற பொருட்களையோ, மரங்களையோ பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளும் ஆற்றலுள்ள உறுப்புடைய விலங்குகள் பல இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் பொருட்களைப் பிடிக்கவும்,

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

4

பிடிக்காது விடவும், பிடித்தவற்றை விடாது உறுதியாகப் பற்றவும் ஆற்றல் உடையன. அவ்வாறானவற்றுள் அழுங்கு போன்ற சில விலங்குகள் இருக்கின்றன. அவை ஒன்றினைப் பற்றியபோது, அப்பற்றுதலை விடுவிக்க வேண்டி ஒருவர் முயற்சித்தால் அவை தன் இறுதிவரை தான் பற்றிய பிடியை விடமாட்டாது. அவ்வாறு வேறு சில விலங்குகளும் உள்ளன. பிடிக்கும் ஆற்றலும் பிடித்ததை அப்படியே பிடித்திருக்கும் ஆற்றலும் பல விலங்குகளுக்கு இருந்தபோதிலும், தனது உயிர் நீங்கினும் தான் பற்றிய பிடியை விடாத மனோ உடல் உறுதி அழுங்குக்கே இருப்பதைப் போலக் கொள்ளுதலும், விடாமையும் ஆண், பெண் இரு பாலாருக்கும் உரியதானாலும், அழுங்கு போன்று தான் கொண்டதை விடாத இயல்பு பெண்களுக்கே சிறப்பாக அமைந்துள்ளதை இலக்கியங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அது பெண்மையின் குணங்களின் கூறான மடத்தின் ஆற்றலாகும். இதன் காரணமாக பெண் பாலார் மடத்தின் இயல்பால் கொள்ளுதலிலும், கொண்டது விடாமையிலும் உறுதிப்பாடுடையவர்கள். ஆண்பாலார் ஆண்மையின் இயல்பால் நிகழ்ச்சிகளைக் கொள்ளுதலிலும், கொண்டவற்றைப் பதித்தலிலும் சிறிது கோணல் இயல்பினர் ஆவர். இவ்வியல்பு காரணமாகவே வீடு பேறு ஆண் பாலாருக்கு சிறந்ததெனக் கூறப்பட்டிருக்கலாம். பெண் பாலாருக்கு வீடு பேறு அவர் பெண்மை காரணமாகக் கணவனைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு ஒழுகும் இல்வாழ்க்கையால் அவர்களுடைய கற்பு காரணமாகவும் உருவாகி இருக்கலாம். இவ்வுண்மையைச் சேக்கிழாரடிகள் தெளிவாக பின்வருமாறு உணர்த்துகின்றார்.

"அயலோர்தவம் முயல்வார் பிறர் அன்றே மணமழியும் செயலாநிகழ் புத்தூர் வரு சிவவேதியன் மகளும் உயர் நாவலர் தனிநாதனை யொழியாதுணர் வழியில் பெயராதுயர் சிவலோகமும் எளிதாம் வகைபெற்றுர்"

என்பதாகும். கணவனைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு கற்புநெறி

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

நின்று வீடுபேற்றை மிகவும் எளிதாகப் பெற்றார் என்பதிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

மடத்தின் உறுதிப்பாட்டையும் அதன் பயனையும் விரிவாக நோக்குவோமானால் தந்தை, தாய் முதலானோர் அறிவு ஆசாரங் களை வாயாலும் தமது நடைமுறையாலும் அறிவுறுத்துவதினால், அவற்றைச் செவிவாயிலாகவும் பிறவாறும் உணர்த்து கிறார்கள். இவற்றைப் பெண்கள் தம் மனதிற் பதிப்பர். மனமோ தான் பற்றி விரும்பிப் பிடித்துக் கொண்டனவற்றைப் பின் தவறாது பின்பற்றி ஒழுகுவதினால் அவர் மனம் நன்கு பயிற்றப்பட்டு, அதனால் அது அவர் சுபாவமாக வலுவடையும். அச்சுபாவம் எவ்வாறு அமையும் என்பதைப் பார்ப்போம்.

தாயார் சொல்லுகிறார், தந்தையர் சொல்லுகிறார், ஆசிரியர் சொல்லுகிறார், ஒரு பெரியவர் சொல்லுகிறார், அவர்கள் வாக்கைத் தட்டி நடத்தல் ஆகாது. மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம் அல்லவா? ஆகையால் அவர்கள் சொல்வதைப் பொன்னைப் போல் போற்றி நடக்க வேண்டும் என்று தமது சிந்தையில் சிந்தித்து உணர்ந்து அவ்வாறு பகுத்துணர்ந்து நடத்தல் சுபாவத்தை இது குறிக்கின்றது. இத்தன்மை பருவம் முற்றிய இரு பாலாருக்கும் அவரது அறிவு, அனுபவம் காரணமாக நிகழ்கின்றது. ஆனால் மடத்தின் இயல்பு அதுவன்று. உள்ளம் ஒன்றினைப் பற்றியவழி அதைப் பகுத்துச் சிந்தித்து உணரும் பாகுபாடின்றிக் கொளுத்தக் கொள்ளும் வழி உறுதியாக நின்று, அதனைப் பின்பற்றி அவ்வாறு ஒழுகச் செய்வதே மடத்தின் இயல்பாகும். இதனை விளக்கமாக, "மடம் குழப் பிறந்தார் செய்கை" எனக் கூறும் நச்சினார்க்கினியார் கூற்று வலியுறுத்துவதாகும். குடிப்பிறந்தார் செய்கை என நச்சினார்க்கினியார் கூறுவது உண்மையேயாகும். குடிப்பிறந்தோர் தமது குடி ஒழுக்கத்துக்குத் தக்கவாறு தமது குடிப்பெருமைக்கு இழுக்கு ஏற்படாதவாறு அறிவும், ஆசாரமும் கற்பிப்பதோடு, தாமும் முன்மாதிரியாக

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

6

எடுத்துக்காட்டாக நடந்து கொள்வர். அப்பொழுது அவர்களது அறிவுரைகளையும், வாழ்க்கை நடைமுறைகளையும் மடப் பண்பானது ஏற்று மனதைத் தம்மியல்பில் அழுத்திவிடும். எனவே அவ்வியல்பு பெண்மையுடையாருக்கு அவர்கள் சுபாவமாக மாறி விடுகின்றது. இன்னும் **"அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதத்"** என்னும் சூத்திர உரையில் "**முந்துறுதத்"** என்பது "செய்**யத் தருவதறியாத பேதமையும் கொள்க"** எனக் கூறப்படுகின்றது. நச்சினார்க்கினியார் இவர் கூற்றால் பகுத்துணர்ந்து கோடலின்றி கொளுத்திய வழிக் கொள்ளும் தன்மையைப் பெறுவதுதான் மடத்தின் சுபாவம் என்கிறார். அதற்கு வரைவிலக்கணம் கூறிய உரையாசிரியர்கள் மடமாவது கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாப் பேதமை என்றே விளக்கியுள்ளனர். எனவே மடப் பண்பில் பேதமையும் வியாப்பியமாய் இருக்கின்றது. எனவே மடப் பண்பினால் வியாபிக்கப்பட்டு ஒரே தன்மையாய் இருப்பதொரு பண்பே மடம் எனக்கொள்ளலாம். ஆகவே பேதமை மடப் பண்புக்கு உபகாரியாய் நின்று மடத் தன்மையை வலியுறுத்துகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

"செய்யத் தகுவதறியாத" எனக் கூறுவதால் பகுத்துணர்ந்து பற்றுதல் மடம் அன்று என்பது தெளிவாகின்றது.

நம்முன்னோர் பெண்மையின் இவ்வியல்பு கருதியே பெண்பாலார் வளர்ச்சியுறும் காலத்தில் தாயார், தந்தையர், நல்லாசிரியர், பெரியோர் போன்றோரின் கீழ்ப்படிவில் அறிவு, ஆசாரங்களைப் பயின்று நல்ல வழியில் பெண்மையை வளர்த்தனர். நல்ல வழி இல்லாமல் தீய வழியில் பயில நேருமாயின் உபகாரியாகிய பேதமையின் உதவியோடு மடம் வளர்ச்சியுற்று கெட்டுப்போகும். பின் வாழ்க்கையில் அத் தீய பழக்கங்களே சுபாவமாக மாறி தமிழ்க்கலாச்சார நெறியல்லா நெறிச் செல்ல நேரலாம். அப்போது பெண்மையரசு மானபங்கப்பட்டு கற்பாகிய திண்மை குலைந்து பெண்மையின்

நீதி ஆகிய செங்கோல் வளைந்து விடுகின்றது. எனவே இந்நிலைமை சீரான வாழ்க்கையை அழித்தல் ஆகும்.

இவ்வியல்பு பெண்மைக்கு இருப்பதன் காரணமாகவே என்னவோ பெண் பிள்ளைகள் மற்றும் பெண்களும் சிறந்த ஒருவரின் தலைமையின் கீழ்ப்படிந்து வாழ்வதற்குரிய முறையில் பண்டைத் தமிழ் மூதறிஞர் வாழ்க்கை நெறிகளை வகுத்தனர். வாழ்வு பற்றிய பல அகப்பொருள் குடும்ப நூல்களைப் படைத்தனர். பெண்களில் புலமை சிறந்து விளங்கிய மூதாட்டி ஒளவையாரும் "பேதமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலம்" எனக் கூறி யிருப்பது ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியது. ஒளவையார் Qj. மூதாட்டி. புலமை நிரம்பிய அறிவுடைய பெரியார். அவர் கூற்று வெற்றுரையாகுமா? சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். ஒளவையார் பேதமையைப் பெண்களுக்கொரு ஆபரணம் என்கிறார். ஆபரணம் என்ன செய்கின்றது? அணிபவருக்கு அழகு செய்கிறது. எனவே பெண்களுக்குப் பெண்மையழகைக் கொடுப்பது மடம் அகும். எனவே அவ்வழகு ஏனையவருக்குச் சிறப்பாக ஆண்களுக்குக் கவர்ச்சியை ஊட்டுகின்றது. எனவே பெண்களுக்கு அழகாவது பெண்மையின் அழகேயன்றி வேறன்று. வெறும் உடல் அழகோ, உடை அழகோ, நகையழகோ அழகன்று என்பது இங்கு புலனாகும்.

ஒரு பெண்ணுக்குப் பருவ வேறுபாடின்றியே பிறவியில் அமைந்து கிடப்பது பெண்மை ஆகும். அது அரும்பும் காலம் பதினோர் ஆண்டும் பத்துத் திங்களும் நிறைவெய்திய காலம் என அகப்பொருள் நூலாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அவ்வாறே ஆண் மகனுக்கு ஆண்மை அரும்பும் காலம் பதினை யாண்டும் பத்துத் திங்களுமாகும். அரும்புங் காலமாவது பெண்மை மற்றும் ஆண்மை ஆகிய இரு பண்புகளும் கருவில் இருந்தே வளர்ச்சியடைந்து வெளியுலகில் பிரவேசிக்கும் காலத் தொடக்கமாகும். எனவே வளர்ச்சி முற்றும் காலம், 12

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

ஆண்டுகள், 16 ஆண்டுகளுமாகும். ஆதலில் இவ் வளரும் கால எல்லைக்குள் அக்குணங்களை செந்நெறி பயிலச் செய்தலே சிறாருக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய மிகப்பெரிய உயர்ந்த கடமையாகும். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் இதுவே நாட்டின் உயர்வு, தேசத்தின் உயர்வு, உலகத்தின் உயர்வாகும். ஆனால் இன்று இவை அருகி முன்னோர் வகுத்த முறையிலன்றி விலகி தமிழர்கள் வாழ்வு வேறுபட்ட திசையில் செல்கின்றது. இது கால நீரோட்டத்தில் ஏற்பட்ட விளைவு ஆகும்.

எனவே நாம் என்ன செய்யவேண்டும்? இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து. எனவே பிள்ளை பிறந்த காலம் தொடக்கம், அப் பிள்ளையின் பெண்மைக் குணங்கள் தத்தம் இயல்பில் வளர முன்னோடிகள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். பால்குடிக் குழந்தை இதற்கு என்ன தெரியும் என்று பெற்றோர் முதலானோர் தகாத முறையில் அப்பிள்ளை கோபம் கொள்ளத் தக்கதாக நடத்தல் ஆகாது. குழந்தை இப்பூமியில் பிறந்தது முதல் புதிய ஓர் உலகத்தைக் கண்டது முதல் நாளொரு வண்ணம் பொழுதொரு மேனியாக உலக நிகழ்ச்சிகளைப் புதிது புதிதாக உணர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. பிள்ளையின் முதல் உலகம் தாயுலகமாகும். ஆதலினால் இது குழந்தை, என்ன தெரியும் என எண்ணுதல் தவறாகும். பிள்ளைகளுக்குப் பால் ஊட்டும்போதுகூட எதுவும் பிள்ளையின் உள்ளத்தில் கருவாகப் பதிவதாகும். எனவே கல்வியறிவு, அனுபவங்களால் பிள்ளை உற்று உணரும் உணர்ச்சி மாத்திரம் பெண்மைக்குரிய அல்ல என்பதைக் கண்டோம். எனவே பெண்மை, பண்பு ஆண்மை அரும்புங் காலத்துக்கு முன்னாகவே நற்பண்புகளை வலுவடையச் செய்யவேண்டும்.

அப்படியானால் அப்பண்புகள் பெண்மணிகளின் பருவ காலத்திலே வாய்க்கால்வழி ஓடும் நீரே போன்று அவர்கள்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

9

வாழ்க்கையைச் செழிப்புள்ளதாகச் செய்யும். அப்பொழுது பெண்ணவள் பெண்மையிற் சிறந்த பெண்ணோவியமாய் ஒர் உத்தம பெண்மணியாகின்றாள். அங்கேதான் கற்பு எனும் திண்மை களிநடனம் புரிகின்றது.

பெண்களின் குணங்களில் தாயின் பங்கு

பெற்றோர், மற்றோர் என செயற்படுபவர்களை விளக்கமாகக் கூறலாம். இவர்கள் இளமைப் பருவத்தில் பிள்ளைகளின் நன்னிலைமைக்கும், தீய நிலைமைக்கும் காரண கருத்தாவாக உள்ளனர். இவர்களில் சிறப்பாகத் தாயாரும், தந்தையருமேயாவார். அவ்விருவரிலும் தாயாரே முக்கியமான பொறுப்புடையவராவார். இவ்வுண்மையை ஒளவைப் பிராட்டியார் **"தாயிற் சிறந்ததொ**ரு **கோவிலுமில்லை"** எனத் தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளார். தாயாரைக் கோ**விலுமில்லை"** எனத் தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளார். தாயாரைக் கோயிலிலும் மிகுத்துக் கூறியுள்ளார். கோயில் என்றால் என்ன? அதன் பெறுபேறு என்ன? அவற்றிற்கு விடை காணும் போழுது தாயாரால் பிள்ளைக்காகும் பெறுபேறு என்ன என்பது தெளிவாகும். கோயிலாவது கடவுளினை உறைவிடமாகக் கொண்டு வணங்கும் ஒர் இடமாகும். அது மக்களுக்கு என்ன சேய்கிறது? கடவுள் தூய்மையுடையவர். கோயில் கடவுளின் உறைவிடம். அது மக்களை வழிப்படுத்துகிறது.

கடவுள் இயல்பாகவே உயிர்களிடத்து அன்பும் அருளும் உடையவர். வேண்டுவோர் வேண்டுவதை ஈந்து அருள் செய்பவர் என உணர்ந்து மனதைப் பற்ற வைத்து நாள்தோறும் ஆற்றும் கோயில் தரிசனப் பழக்கத்தால் மனோநிலை தூய வழியைக் கடைப்பிடித்து அதிலே நிலைத்து நிற்கின்றது. அதனால் அவர் நல்வாழ்வு எய்துகின்றார். ஆதலில் கோயிற் பழக்கம், ஒருவர் தீய வழி நாடித் தீர்ந்து போகாமை காத்து நல்வழி உணர்த்தி நன்னிலையடையுமாறு செய்கின்றது. ஆதலிலும் இலகுவாகவும்,

10 🔶 கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

சிறப்பாகவும் மக்களை நல்வழிப்படுத்தக் கூடியவள் தாயேயாவாள். ஏன்? பிள்ளை பிறந்த காலம் தொடக்கம் பிள்ளையால் அறியப்பட்டவரும், உள்ளப் பதற்றலுக்கு ஏதுவானவளும் பற்றுக்கோடானவளும் அவளேயாவாள். சுருங்கக் கூறின் பிள்ளை முதல் கண்ட உலகம் தாயே. எனவே தாயானவள் தனது நல்ல உளப்பான்மையாலும், தனது வாழ்க்கை நிகழ்வுகளாலும், அறிவுரைகளாலும் கட்டளை முறைகளாலும், பிள்ளையைப் பேணி வளர்க்கின்றவள் ஆகின்றாள். உளப்பான்மையால் வளர்த்தல் என்பது நூலைப் போல சேலை தாயைப் போல பிள்ளை என்ற மரபுத் தொடர் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

தாயானவள் தன் தலைவனோடு சேர்ந்து வாழ்ந்த காலந்தொட்டு அவன் வாழ்வில் அகம் மகிழ்ந்து அவனே தானேயென அன்பிற் கலந்து ஒருயிரே என ஒன்றித்து நின்று இல்லற வாழ்வில் இன்பங் கண்டு மகிழ்வாள். அப்போது அவரிடத்தே கருத்தோன்ற அவ்விருவரதும் உயர்ந்த அன்பிற்குழைந்த மனப்பான்மையின்வழி அவர்தம் நிறைந்த சிந்தனையின் தெளிவாய் அறநெறியின் சின்னமாய்க் கரு வளர்ச்சி அடைகின்றது. தாயானவள் தன் வயிற்றில் அடங்கிய கருவிற்கு தனது உடலாலும், உயிர் உணர்ச்சியாலும் உருவாக்கும் உணவே கருவின் உணவாகிறது. அது கருவின் உடல் வளத்தைப் பெருக்குகின்றது. அக்காலத்து தாயின் உணர்ச்சியே, எண்ணங்களே அக்கருவின் உயிர் உணர்ச்சியை வளர்க்கின்றது. பிறந்த பின்னரும் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு தாம் உண்ணும் உணவாலும், உணர்ச்சியாலும், எண்ணங்களாலும் தான் ஊட்டும் பால் வழியாகப் பிள்ளைக்கு உடலையும், உணர்ச்சியையும் வளர்க்கின்றாள். எனவே பிள்ளையின் பிற கால நன்னிலைமைக்கும், தீய நிலைமைக்கும் முதற் காரண கருத்தாவாய் இருப்பவள் தாயேயன்றிப் பிறரல்லர். ஆதலின் தாயானவள் பெண்மையிற் சிறந்தவளாயின் அவள் வயிற்றில்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம் –

உண்டாகின்ற பிள்ளையும் உத்தம குணமும் உடல் உறுதியும் பெறுவது உண்மையே ஆகும். எனவே தாயானவள் தனது மக்களுக்கு கோயிலிலும் சிறந்தவள் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியாக தெளிவாகத் தெரிகின்றது. எனவே ஒளவை மூதாட்டியாரின் மந்திர வாக்கின் அருமையையும், ஆழத்தையும் சிந்தித்து செயற்படுவோம்.

தாயின் வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றி சிறிது கவனிப்போம். தனது பிள்ளையின் பிற்கால வாழ்க்கையின் தாயானவள் நன்னிலைமை கருதிப் பெண்மை இயல்பு நிரம்பப் பெற்றவளாய் தன்னைத் தானே திருத்த முற்பட வேண்டும். தனது வாயினின்றும் பிறக்கும் மொழிகள், புரியும் செயல்கள் யாவும் பிள்ளையின் பிற்கால வாழ்க்கைக்கு அத்திவாரம் என்பதைத் தாய் உணர வேண்டும். தாயானவள் பிறறோடு உரையாடுதல், நடமாடுதல் யாவற்றையும் பிள்ளை வெகு ஆவலோடும், கவனத்தோடும் அவதானிக்கும். அவற்றை எல்லாம் பெண் குழந்தை மடத் தன்மையால் பற்றிக் கொள்ளும். ஆதலின் தாயானவள் எனது பிள்ளை பிற்கால வாழ்க்கையில் ஓர் சிறந்த பெண்மணியாக திகழ வேண்டும் என மனதில் உறுதியாகக் கொள்ள வேண்டும். பிள்ளையின் உடலின் இளமைத் தன்மை போலவே பொறிகளின் இளமையும், அறிவின் இளமையும், பெண்மையின் இயல்பும் மூளை கொண்டு அமைந்து கிடக்கின்றன. அவ்வாறே ஆண் குழந்தைக்கும் பொருந்தும். உடல் ஓர் கால எல்லைவரையும் வளர்ச்சியுறுதல் போலவும் பின்னர் முதிர்ந்து வளர்ச்சியின்றி ஒரே நிலையில் நிற்றல் போலவும் பெண்மையும் வளரும் காலம் வளர்ந்து, பின்னரே ஒரே நிலையில் நின்று தனது ஆளுகையை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும். ஆகவே தாயானவள் தனது வாழ்க்கை முறைகளை நன்னிலைக்குக் கொண்டு வருதலோடு நல்ல அறிவு ஆசாரங்களையும் பருவத்துக்கேற்றவாறு புகட்டியும் வருதல் வேண்டும்.

12

அவ்வாறாகவே பிள்ளை தனது மடம் என்னும் குணத்தால் அவற்றைப் பின்பற்றி ஒழுகத் தலைப்படும். இவ்வொழுகலானது நாளாவட்டத்தில் பயிற்சி பெறவே அம்முறைகளே, அப்போதனை வழிகளே தனக்கேற்ற முறைகள், வழிகள் என்கிற ஒரே நோக்குடையள் ஆகின்றாள். பின்பு அவற்றை ஒருபோதும் விடாதும் மறவாதும் அசட்டை செய்யாதும் அவற்றின் வழி ஒழுகுகிறாள். இதுவே மடத்தின் இயல்பு ஆகும். தான் இளமை தொடக்கம் கண்டும் கேட்டும் பிறவாற்றாலும் கொளுத்தக் கொண்டு ஒழுகி வருகின்ற ஒழுக்க முறைக்கு எதிராக தீய ஒழுக்க முறைகளைக் காணுமிடத்து அன்றிக் கேட்குமிடத்து, ஏதோ ஒரு வகையில் உணருமிடத்து அங்கு மடப் பண்பு தலைப்பட்டு அவ்வழியில் மனம் செல்லாதவாறு, நிறுத்திவிடும். சென்று பயிலாதவாறு, தடுத்து அத்துடன் மடத் தன்மையால் பயிற்சியற்று வழமையாக பழகிய மனம் பழகாதனவற்றைக் காணவே, மனம் தானாகவே பற்றாது வெறுத்துவிடும்.

ஆனால் தாயாரின் போதனாமுறை ஒன்று, வாழ்க்கைமுறை பிறிதொன்று. இவ்வாறாயின் பிள்ளையை வழி நடத்தும் போதனா முறைகளுக்கு, வாழ்க்கை முறை வேறானதாயின் பிள்ளையானது தாயின் அவ்வாழ்க்கை முறையை வெகு ஆச்சரியத்துடனும், கவனத்துடன் அவதானிக்கும். அத்தகைய அவதானம் பிள்ளையின் மனதில் மிகவும் உறுதியாகப் படியும். அவ்வாறு படிந்ததும் பிள்ளையின் உள்ளத்தில் ஒர் புத்துணர்ச்சி உதயமாகும். அதனால் தாய் மூலம் தான் கண்ட, கேட்ட அனுபவத்தில் உயர்ந்த அவ்வாழ்க்கை முறையையே பெரிதாக மதித்து ஒழுகத் தலைப்படும். அப்போது தாயாரின் போதனைமுறை பிள்ளைக்கு வேறோர் வழியைக் கற்பிக்கும். அவ்வாறாகவே பிள்ளையின் உள்ளம் ஒரு நிலையான வழியைப் பின்பற்றுதல் ஏன், அதனால் மனம் அலைப்புண்டு ஒழிந்து பங்கமுறும். தாயின் வாழ்க்கை அனுபவத்தையே பின்பற்றும். பின் தாயின்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியலீதுறை, யாழீப்பாண பலீகலைக்கழகம் –

போதனைகள் செவிடன் செவியில் சங்க நாதம் போன்று பயனின்றிக் கழியும். எனவே பிள்ளையின் பெண்மை இயல்பு முக்கியமாக மடப் பண்பானது தாயினது பிழையான வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றுதலோடு அமையாது, பின்னர் தானும் பகுத்தறிவோடு சூழ்ந்து அவ்வழியில் மிகுதியும் பயிற்சியுறும். அதனால் ஒரு நிலைப்பட்ட கொளுத்தக் கொள்ளுதலும், கொண்டது விடாமையும் ஆகிய மடத் தன்மையை இழந்து ஒரு வரம்பின்றிக் கொள்ளுதலும் விடாமையும் மேற்கொண்டு பெண்மையை இழந்துவிட நேரிடும்.

எனவே தாயாரிடத்து ஆரம்பத்தில் பயிற்சியுறும் முறையில் பெண்மை பங்கப்படவே பின்னர் தந்தையர், ஆசிரியர் என்றின் றோர் பயிற்சிக் காலத்தும் செவிடன் செவியில் சங்க நாதம் போன்று அவர் போதனைகள், நடைமுறைகள் பயனின்றிக் கழியும். அன்றியும் குருடன் முன்னிலையில் ஓவியம் காட்டியும் பயனின்றாதல் போல உள்ளத்தில் அவை உணர்ச்சிக்கு வர மாட்டாது.

இவ்வாறான பிள்ளையின் மாறுபட்ட நிலைமையைத் தாயார், தந்தையார் அறிந்து பயமுறுத்தல் வழிகளைப் பிரயோகித்து அடக்குமுறையின் வழி பிள்ளையைத் திருத்த முற்படுவர். அதனாலேயே பிள்ளையின் மனதில் பயம் என்னும் பிசாசு குடிகொள்ளும். இதனால் அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கு கோடியவர்களாக, பகைவர்களாகத் தோன்றுவர். அப்பொழுது பிள்ளையானது அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு நடிக்கத் தலைப்படும். அதனால் தாம் நினைப்பதொன்று, பேசுவதொன்று செய்வதொன்றாக மாறிப் போய்மைக்கு வழியுண்டாக்கும். எனவே பேசுவது போய்யாகவும், செயல்கள் யாவும் களவாகவும் மாறும். இப்போது என்ன நடந்தது? தாயின் நிலைக்கு மகள் வந்து விடுகின்றாள்.

தாயும், தந்தையுமே பிள்ளை முதன் முதல் கண்ட உலகம்.

14 🔶 கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

அவர்களுக்குள்ளும் முதல் கண்ட உலகம் தாயாரே. பிள்ளை தான் முதல் காணும் உலக இயல்பே அதன் முதல் உலக அனுபவமாகும். அந்த அனுபவம் எப்படி வேரூன்றுகிறதோ அதற்கமையவே பிள்ளையின் பண்பு வளர்ச்சியடையும். முதல் அனுபவ வளர்ச்சியே பின் அனுபவங்களை விருத்தி செய்யும். ஆதலின் பிள்ளையின் ஆரம்ப் காலத்தில் இயற்கைப் பண்புகள் பங்கமடையாதவாறு மனம் மாறுதல் அடையாதவாறு வளர்வதினாலேயே அப்பிள்ளை சீருற்று வாழ்க்கையிற் சிறப்படைய முடியும்.

பள்ளிப் பருவம் வந்ததும், தன் பருவத்துப் பிள்ளைகளோடும், தமது அயலவரோடும், ஆசிரியரோடும் பழகுகின்றது. இப்பருவத்தில் ஆசிரியர் விசேட பொறுப்பாளி ஆகின்றார். ஆசிரியர் திரிகரண சுத்தியுள்ளவராய் இருத்த லோடமையாது பிள்ளையின் பிற்கால நல்வாழ்க்கையில் கருத்துள்ளவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். ஆசிரியரானவர் பிள்ளைகளின் பிற்கால வாழ்வுக்கு ஆசிரியரேயன்றி தான் பெறும் வேதனத்துக்கும், தனது திறமைக்கும் ஆசிரியர் அன்று. ஆசிரியர் என்றால் குற்றத்தை நீக்குபவர் என்பது பொருள். ஆசு-குற்றம் இரியன் - நீக்குபவன். எனவே பிள்ளைகளின் உள்ளத்திலே தீய பண்புகள் உண்டாகாதவாறு, அவர்களது இயற்கைப் பண்புகளை நல்லாற்றுப்படுத்தி, நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுபவரே ஆசிரியர். ஆசிரியரின் கடமை அதுவே. கல்வி முறையிலும் ஒழுக்கம் சம்பந்தப்பட்ட கல்வி முறையும், சமயக் கல்வியும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகும். நல்ல பண்பை விருத்தி செய்வன அவையே.

ஒழுக்கமுறை, சமயக் கல்வி பயின்று அவ்வழியில் பிள்ளையின் இயற்கைச் சுபாவம் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்து மனம் உறுதி அடையுமானால் உழைக்கும் பருவத்தில் உழைத்தலிலும், பொருள் ஈட்டலிலும் ஒழுக்க வரம்பு மற்றும்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

சமய நெறி தவறாது செயற்படும். அப்போது வாழ்வு அழிந்து போகாது.

தற்கால கல்வி முறையில் ஒழுக்கம், சமயம் பற்றிய கல்வி முறை இல்லையென்று சொன்னாலே பாதகமில்லை. அவை ஒரளவு கல்வி முறையில் புகுத்தப்பட்டிருந்தாலும் பரீட்சைக்குப் படிக்கும் அளவுக்கே இடம் பெறுகின்றனவேயன்றிச் சாதனைகளில் அனுபவத்துக்கு இடமே இல்லை. அதனால் அக்கல்வி வெறும் ஏட்டுச் சுரைக்காயே:

தற்கால உழைப்புக் கல்வி முறையினால் பெண்களும், தமக்கு இயல்பாக உள்ள கடமைகளை எல்லாம் உதறிவிட்டு முன்னணியில் உழைக்கவே முற்படுகின்றார்கள். இதனால் பெண்மணிகளைப் பொருள் ஈட்ட வேண்டாம் எனக் கூற வரவில்லை. பெண்கள் தமக்கு இயல்பாக உள்ள கடமைகளை உணர்ந்து தமக்குரிய இயல்பை அறிந்து அவற்றிற்கேற்ப தமக்கின்றியமையாதனவற்றைத் தெரிந்து தம் கணவனின் உள்ளம் தளராது தழைக்குமாறு பணி செய்து பெண்மையின் ஆளுகை நிலவ நல்வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும்.

"தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித்த கைசான்ற சொற் காத்துச் சோர்விலாள் பெண்" 56(6)

52(6)

60(6)

55(6)

"மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை எனை மாட்சித்தாயினுமில்"

"மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன் நன்கலன் நன்மக்கட்பேறு"

"தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற்றொழு தொழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யுமழை"

எனத் திருவள்ளுவர் கூறும் அறிவுரைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். இத்தகைய இயல்புகளையே பண்டைக்

– கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

16

காலத்து அறிஞர்கள் யாவரும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் எடுத்துரைத்தனர். மகாத்மா காந்தியடிகள் என்ன சொல்லுகின்றார்? அது

"எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் ஸ்திரீகள் தம்தம் கண்ணியத்தையும், புனிதத் தன்மையையும் தியாகம் செய்து வாழ்க்கை வசதிகள் தேடக் கூடாது" என்பதாகும்.

பெண்களின் பெண்மையின் விருத்திக்குத் தடையாக மாற்றியமைக்க வல்லது தாயார், தந்தையர், அதனை ஆசிரியர் என்போரின் வாழ்க்கை முறையும், தகாத கல்வி முறையுமேயாகும். பெண் சிறார் அப்பருவம் நீங்கி வாழ்க்கைத் துணைவியாகும் காலம் வரையும் பெண்மை தம்மியல்பு குன்றாது வளர்ச்சியுறுமானால் பின்னர் அப்பெண்ணின் பெண்மை இயல்பு மாற்றம் அடைதல் முடியாது. தனக்கென ஒர் வாழ்க்கைத் துணைவனை அடையும் காலம் வரையில் தனது பெற்றோரின் பாதுகாப்பின் கீழ் வாழ்கின்றாள். வாழ்க்கைத் துணைவனை அடைந்த பின்னரே பெண்ணானவள் பெண்மணி என்னும் புகழுரைக்கு இலக்கணமாகின்றாள். பெண்மணியின் பெண்ணரசுக்குரிய காலம் அதுவேயாகும். அது பெண்மையைச் சாதனையில் கொண்டு துணைவனை எய்திய பின்னரே தலைவி ஆகின்றாள். தனது தலைமையில் பெண்மை உலகை ஆட்சி புரிகின்றாள். அப்பொழுதுதான் அவள் பெண்மைக்கு இலக்கியமாகின்றாள். பெண்ணானவள் எக்காலத்திலும் தனக்கு மேலான ஓர் தலைமை ஸ்தானம் அமைந்துள்ளது என்னும் எண்ணத்தில் வாழ வேண்டும். அத்தலைமையின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு மனம் பொருந்தி ஒன்றுபட்டு வாழும் பான்மை அமைய வேண்டும். அவ்வாறான வாழ்க்கையே பெண்ணுக்கு மக்களாலும், ஏனைபோராலும் போற்றத்தக்க உயர்நிலையை உண்டாக்கும். பெண்மையின் இயல்புக்கமைய வாழ்தலாவது அதுவே. ஏனெனில் பெண்மையின் பகுதியாக மடம் முதலான

17

குணங்களின் இயல்பு அவ்வாறான வழியே செவ்வனே வளரச் செய்யும் என்பதாலாகும்.

இன்னும் பெண்மையின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு பெண்கள் தமக்குள்ள தலைமையோடு இரண்டறக் கலந்து தலைமையைத் தலைமையாகக் கொண்டு வாழ்தலால் வேண்டப்படுவது சிவசக்தி தத்துவம் ஆகும். அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவத்தில் இருந்து மேலும் மடம் என்னும் சொல்லில் ஆன்றோர் வாழ்க்கை காட்சியை அகல நோக்கி ஊன்றிச் சிந்தித்தனர் என்பது தெளிவாக அறிய முடியும்.

பெண்களின் இளமை

மடம் என்னும் சொல்லானது பெண்மையின் ஓர் இயல்பு பற்றி உணர்த்தும் சொல் என இதுவரை நோக்கினோம். அது மட்டும் அல்லாமல் அச்சொல் இளமையையும் உணர்த்துவதாகும். எனவே மடம் என்னும் பெண்மையின் இயல்புக்கும், இளமையின் இயல்புக்கும் ஓர் ஒற்றுமை நயம் இருக்கவேண்டும். அதனை ஆராய்வோம்.

உலகத்திலுள்ள உயிருடைப் பொருள்கள் எவையும் தமது ஆயுட் காலத்தில் பல பருவ வேறுபாடுகளை அடைந்து செல்லுதலைக் கண்ணாரக் காண்கின்றோம். அப்பருவங்கள் பலவற்றுள்ளும் முதற் பருவமாகிய இளமைப் பருவத்தைப் பற்றியும் சிந்திப்போம். இளமைப் பருவத்தின் இயல்பு உடலாயினும், உணர்வாயினும் ஒரு உணர்ச்சியை- ஒரு செயலை, ஒரு பழக்கத்தை இலகுவாகத் தடையின்றி ஏற்றுக்கொள்ளுதலும் பின்பு நாட்கள் செல்ல தான் ஏற்றுக் கொண்டதைத் தன் முதுமை வரையும் வைத்துக் கொள்ளுதலும் உண்டு.

"இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து"

"ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா"

"இஊதாக முண் மரங் கொல்க"

🔶 கலாநிதி 6ெச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–6பாருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

என்ற ஆன்றோர் வாக்கை உற்று நோக்குக. எவற்றிற்கும் சிறிதாயினும் அத்தன்மையின்றி இளமை அமையாது. Q B விடுத்து உடல் கொண்டு நோக்குமிடத்தும் உணர்ச்சியை இளமையில் அவ்வியல்பு காணப்படுகின்றது. ஒரு மரத்தின் இளமைப் பருவத்திலே அதனை நாம் விரும்பியவாறு வளைக்க முடியும். நமது செயலாகிய வளைப்பை அம்மரத்தின் இளமைத் தன்மை வரவேற்கிறது. அவ்வளைப்பை அவ்வாறே இருக்கச் செய்வோமானால் அவ்வளைவு மாறாது அவ்வாறே இருத்தலைக் காண்போம். அதை மாற்ற நினைத்தால் (நிமிர்த்துதல்) முதுமை இடங்கொடாது. அதனை மேலும் எதிர்த்து நாம் செயற்பட்டால் அது முறிந்து விடும். எனவே நம் வளைப்பை மரத்தில் ஏற்குமாறு செய்தது அம்மரத்தின் இளமையே ஆகும். இதனால் மடப் பண்பையும், இளமையையும் ஒப்பு நோக்கி உண்மையைச் சிந்தித்து உணர்ந்து கொள்ளலாம். மடம் கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை, என்பவற்றால் இவ் இலக்கியங்கள் கூறும் கருத்துக்களின் உள்ளார்ந்த அர்த்தத்தையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இனி உணர்வை எடுத்துக் கொண்டாலும் இளமைக் காலத்து இளமைக்குரிய இயல்பே அனைத்து உயிர்களின் உணர்விலும் உண்டு. ஒர் காட்டு மிருகக் குட்டியைப் பிடித்து இளமையில் இருந்து சில கற்பனைகளை உணர்த்தி வளர்த்தால் பின் அக்குட்டி முதுமையிலும் அக்கற்பனைகளைப் பின்பற்றி வாழுவதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அதற்கு அவ்வாறான இயல்பைக் கொடுப்பது இளமைப் பண்பே அன்றி பிறிதல்ல. எனவே இளமையின் இயல்பும் பெண்மையில் மடத்தின் இயல்பும் ஒன்றுபட்டிருத்தலை அறிந்து கொள்ளலாம். எனவே மடம் என்னும் சொல் பெண்மையில் மடப் பண்பையும் கருத்தில் இளமை ஆகிய இரண்டையும் உணர்த்துவதாக உள்ளது. இவை மட்டும் அன்றி மடம் மென்மையும் உணர்த்தும்.இளமையின் தன்மையே மென்மையாதலினால்

கலாநிதி 61ச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – 6பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் 🔶

மடம் பென்மையையும் உணர்த்துவதனாலேயே பெண்பாலார் மெல்லியர் என அழைக்கப்பட்டனர். மடம் காரணமாக மடந்தையர் என அழைக்கப்பட்டனர்.

மடம் என்ற சொல்லானது அறியாமையையும் உணர்த்தும். அவ்வாறு உணர்த்துதல், அச்சொல்லை ஆண்பாலார் மேல் பிரயோகிக்குமிடத்தாகும். ஆண் பாலாருக்குரிய நான்கு குணங்கள் அறிவு, நிறை, ஒர்ப்பு, கடைப்பிடி என்பன. இவை நான்கும் ஆண்மையின் கூறுகளாகும். எனவே ஆண்பாலார் ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சந்தித்தபோது அதனை அறிவினால் பகுத்து ஆராயும் இயல்புடையவர் ஆதலினாலும், உரம் படைத்த மனம் உடையவர்கள் ஆனதினாலும், அவை ஏதுவாகத் தலைமை தாங்கும் இயல்புடையவர்கள் ஆனதினாலும், அவர்களுக்கு மடத் தகமைக்கு இடம் இல்லாமல் போகின்றது.

ஆகவே ஆண்மைக்குப் பெண்மையின் இயல்பு கூறுதல் இழுக்காகும். அவ்வாறே பெண்மைக்கு ஆண்மையின் இயல்பு கூறுதலும் இழுக்கு ஆகும். ஆதலின் மடம் என்னும் சொல் ஆண்பாலார் மீது ஏற்றிச் சொல்லுமிடத்து அது ஆண் பாலாரின் பலவீனம் அறியாமையை உணர்த்துவதாகும். மடம் என்னும் சொல் பெண்பாலார் மீது அறியாமை என்ற பொருள் தருவதில்லை. ஆதலின் மடம் என்னும் மிகுதியும் பெண்மையின் கூற்றையும், இளமையையும் உணர்த்துவதாகும். எனவே பெண்மையின் கூறு மடம் ஆகிய கொள்ளுதலும், கொண்டது விடாமையும் ஆகிய இயல் போன்று இளமைப் பருவமும் அமைந்திருத்தலை கருதி ஒப்பிட்டு உணர்ந்து கொள்ளலாம். இது கொளுத்தக் கொண்டு, கொண்டது விடாமையாவது எத்தகையது எனத் தெளிவாக உணருவதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இளமையிற் இலகுவாக கற்பவை gj பதிதலையும், கற்றவை சிலையில் எழுத்துப் உள்ளத்தில் போன்று உறுதியாக உள்ளத்தில் பதிந்து நிலையூன்றுதலையும்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பலீகலைக்கழகம்

உடையது அப்பருவம் என்பது தெளிவாகிறது.

-UML55 LOL

.anas Small

இதுவரை கூறியவற்றை தொகுத்து நோக்கும்போது மடம் பெண்மையின் ஒர் அத்தியாவசியப் பண்பு என்பதும், அதன் இயல்பு எத்தகையது என்பதும் அதனை நல்வழி செல்வதற்கு செயற்படுத்துவோர் யாவர் என்பதும், மடத்தின் இயல்பைத் தெளிவாக உணருவதற்கு இளமைப் பண்பு ஒர் எடுத்துக்காட்டென்பதும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கலாநிதி எச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

21

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 2

GIONU

22

பெண்மையின் இரண்டாவது குணமாகிய நாணம் என்பது பற்றி இவ் அத்தியாயம் ஆராய்கின்றது. நாணமாவது காமக் குறிப்புக்களின் வழி நிகழும் நிகழ்வுடன் கடைப்பிடிக்கின்ற ஒரு மன ஒழுக்கம் என நச்சினார்கினியார் குறிப்பிடுகின்றார். இது பெண்களுக்கு இயல்பாக உள்ள ஒரு தன்மை ஆகும். இறையனார் களவியலுரைகாரர் இவ்வாறு பெண்மை சார்ந்த ஒழுக்கம் பற்றிய நாணத்துக்கு வரைவிலக்கணம் கூறும்போது, பரிமேலழகர் நாணத்தை ஆண்மையின் நிகழ்ச்சியோடு சேர்த்துக் கூறுகிறார்.

"நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன் காமுற்றார் ஏறும் மடல்" (133(114)

என்னும் குறள் உரையில் நாணாவது இழுவாயின் செய்த்ற்கண் விலக்குவது என பொருள் கொள்கின்றார். இவ்

🔶 கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org வரைவிலக்கணங்களை ஒப்பு நோக்கி உணருமிடத்து, நாணம் என்பது பெண்பாலாரிடத்து காமம் பற்றிய நிகழ்ச்சி சேர்ந்துள்ளது என்பது புலனாகின்றது. நாணமானது மனதை அவ்வழிப் பற்ற விடாது விரைந்து வலிந்து முன்னின்று மனதை ஒடுக்கும் ஒரு குணமாகும். அத்துடன் எவையாயினும் இழிவேன மனம் உணரும் நிகழ்ச்சிகளில் இரு பாலாரையும் அந்நிகழ்ச்சிகளில் மனம் பற்றாதவாறு மனதை ஒடுக்கும் என்பது இவர்களால் விளக்கப்படுகின்றது. எனவே எவ்வகையாயினும் நாணமானது மனோ விருத்தியைத் தடுத்து ஒடுக்கி விடும் பண்புடையது என்பது இங்கு புலனாகின்றது.

நாணம் என்னும் குணத்தின் இயல்பு பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது உள்ளத்தில் தோன்றும் மகிழ்ச்சியின் குறியீடு அல்ல. அது உள்ளத்தின் கண் தோன்றும் ஒரு வகை நிகழ்ச்சியாகிய வெறுப்பே ஆகும். அவ்வாறாயின் அக்குண இயல்பு என்ன? காமக் குறிப்பு நிகழ்ந்து வழிப்படுவதொரு மன ஒழுக்கம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். இங்கே காமம் என்பது காம உணர்ச்சிக் குறிப்பு என்பது காம உணர்ச்சியை வெளிக்காட்டும் அறிகுறிகள் நிகழ்ந்த வழி ஆவது பெண் மக்கள் முன்னிலையில் அவர்கள் உணருமாறு தோன்றுதல் அப்பொழுது படுவதொரு மன ஒழுக்கம் என்பது பெண்கள் உள்ளத்தில் அப்பொழுது ஏற்படும் மன ஒடுக்கம் ஆகும். மன ஒடுக்கமாவது அக்குறிப்பின் வழி மனம் இசைதலின்றி அதனால் மனோ விருத்தியின்றி ஒடுங்குதல். இதற்கு தொட்டாற் சுருங்கிப் பூண்டை ஒப்புக் கூறலாம். அப்பூண்டு தனக்கு ஒவ்வாதன தீண்டும்போது தன்னுடலைச் சுருக்கிக் கொள்ளும்.

ஆகவே, மகளிர் காமத் தன்மை எய்திய பருவத்தில் அதாவது பெண்மை அரும்பிய காலத்தில், அவர் முன்னிலையில், காமத் தன்மையான குறிகள், பிறர் ஒருவர் மூலம் நிகழும்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org சந்தர்ப்பத்தில், நாணம் தலைப்பட்டு தனது கற்பனை ஒழுக்கம் காரணமாக இது தமது அறிவு ஆசாரத்துக்கு மாறுபாடானதினால் அது இழிவானது என உணர்ந்து, அவ்வுணர்ச்சி காரணமாக மனம் பற்றாமலும், மனோ விருத்தி இல்லாமலும், மனம் முன்னிருந்த சுபாவ நிலையினின்றும் மாறி ஒடுங்குவது நாணத்தின் இயல்பேயாகும்.

இவ்வாறு இந்நாணம் மற்றைய மூன்று குணங்களிலும் சிறப்புடையது. ஏன்? உள்ளத்தின் விருத்தியின்றி ஒடுங்கிச் செயலாற்றும் நிலையை அடையச் செய்வதால் ஆகும். மடம் வழித் தீமை பயத்தலும் உண்டு. நாணம் ஒருபோதும் தீமை வழியான நெறிக்கு இடம் கொடாமையின் காரணமாக மடத்திலும் நாணம் சிறந்ததாகும்.

ஒரு நிகழ்ச்சியை அவதானித்து, அது மனதில் பட்டபோது அந்நிகழ்ச்சியின் சம்பந்தம் துன்பம் தருமென மனதில் ஒர் உணர்ச்சி தோன்றும்போதுதான் அச்சம் என்னும் பண்பு உண்டாகும். உதாரணமாக ஒரு பெண்ணானவள் ஒருவனின் காமக் குறிப்பை, செயல்களைக் காண நேர்ந்தபோது தான் முன் கண்டு, கேட்டு அனுபவித்த உள்ளப் பதிவு, அதனால் பெற்றுக்கொண்ட தனது அறிவு, ஆசாரம், பெற்றோர் மனநிலை, இவற்றிற்கு மாறானதென உணரும் உணர்ச்சி அச்சத்தை எழுப்பும். அவ்வச்சத்துக்கு முன்னதாக நாணம் தொழிற்படும். நாணம் வலி குன்றும்போது அச்சநிலை மாற்றம் அடையும், நாணத்தின் நிலை வலுப் பெற்றிருக்கும்போது அச்சநிலை வலுவடையும். ஆதலின் அச்சத்திலும் நாணமே சிறந்ததாகும்.

நாணம் என்னும் பண்பு ஒருவரை உண்மையாகக் காதலித்த வழி பல ஆண்டு காதலுக்கு உபகாரியாக மாறிக் காதலையும் அது பற்றிய இன்ப உணர்ச்சியையும் ஊட்டும். இதுதான் பெண்மையில் உள்ள பெரும் சிறப்பு. ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கண்டு மனம் பற்றாது அவ்வழி இழிவு என உணரும் இடத்து

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

٠.,

நானத்தின் இயல்பு வேறு. அது நிகழ்ச்சியில் மனம் பற்றாது தடுக்கும். அப்பொழுது அச்சமும் கூடி இயங்கும். இத்தன்மை காதலரிடையே தேய்ந்து தேய்ந்து மறையும். இவ்வியல்பை நீரோடும், வழிப் புற் சாய்தல் போல நாணம் முதலிய குணங்களும் சாய்ந்து காதலருக்கு உபகாரியாக மாறும் என்றார் வள்ளுவப் பெருமான்;

"காமக் கனிச்சி உடைக்கும் நிறை என்னும் நாணுத் தாழ் வீழ்த்த கதவு" எனக் கூறுகின்றார்.

1251(126)

25

காமம் எனும் கோடரியானது பெண்ணின் நிறையாகிய கதவினது பூட்டாகிய நாணை உடைக்கும் என்பது இதன் பொருளாகும். எனவே நாண் உள்ள வழி நிறை அழியாது. அதாவது பெண்ணின் நற்பண்புகள் அழியாது பாதுகாப்பது அவளின் நாண்ம் ஆகும். எனவே முறையற்ற இடத்து நாணம் நிறையை வலுப்படுத்தி வைத்திருக்கும். எனவே இது கற்பு நெறி தவறாது பெண்மையை வழிநடத்துகின்றது. ஆகவே நாணத்தின் சிறப்பு மிகவும் உயர்ந்தது ஆகும்.

தொல்காப்பியரும்

"உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே" எனக் கூறுவது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. மணிவாசகப் பெருமானும்

"தாயிற் சிறந்தன்று நாண் தையலாருக்கு"

எனக் கூறியிருத்தலையும் அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வாறு நாணத்தின் இயல்பும் சிறப்பும் தமிழ் இலக்கியங்களில் தெளிவாக உணர்த்தப்பட்டது.

நாணம் பெண்மையின் ஆளுகையில் பயன் கொடுக்கின்றது. முன்னர் கூறியவாறு தாயார், தந்தையர், ஆசிரியர், அறிஞர், மூத்தோர் ஆகிய இவர்களோடு பயின்றதன் பயனாக வாழ்க்கையில் பெற்ற நல்ல பழக்கம், ஒழுக்கம்,

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம் –

ஆசாரம், அறிவு என்பனவும் தாம் கற்றுக்கொண்ட கல்வியறிவும் உள்ளத்தில் குடிகொண்டு மனத்தொடு பழகி அதனால் மனம் அவற்றின் வசப்பட்டு மாசுபடுவதற்கு இடமின்றி பெண்மை வளர்ந்து நிறைந்து விளங்கும். பின்னர் நெறியற்றவனவற்றைப் பெறும் சந்தர்ப்பத்தில் நாணம் முற்பட்டு நின்று மனம் பற்றுதற்கு இடமளியாது மனோவிருத்தியை அடக்கி ஒடுக்கிவிடும்.

அப்பொழுது மடப் பண்பானது தாம் முன்னரே கொளுத்தக் கொண்ட கற்பனை அனுபவ நெறிகளையே விடாது பற்றி நின்று உண்மையான வழியில் நிறுத்தும். ஆகவே பெண்மை தானே சிறந்து தோன்றும். நாணம் வலி குன்றுமாயின் நீரோடும் வழிப் புற் சாய்தல் போன்று மடப் பண்பு இசைந்து கொடுக்க நேரிடும். எனவே மடத்தின் ஆற்றலை உரிய வழியில் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் அரண் போன்றது நாணம் ஆகும்.

நாணம் இல்லையாயின் மடத் தன்மையால் பற்றிக் கொண்டவை ஒட்டைக் குடத்து நீர் போலவும், உள்ளத்தை விட்டு அகன்று விடுதல் மட்டுமன்றி பின்னர் எக்காலமும் மடம் நல்லவற்றுக்கு மாறாக செவிடன் முன் சங்கநாதம் போன்று நல்லோர் கூறும் அறிவுரைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாது மடம் தீநெறிச் சென்று தீமையையே பயக்கும். இத்தகையவர் மனோ திலையானது காற்றில் பட்ட தூள்கள் போன்று ஒருநிலைப்படாது சுழல்வதாகும். இவர்கள் அலைபாயும் உள்ளம் கொண்ட பெண்கள் ஆவர். இன்று எம்மிடையே பல பெண்கள் இப்பண்பு கொண்டவர்களாக மாறியுள்ளனர்.

காம உணர்ச்சி ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் உரிய பருவத்தில் இயற்கையாக அமைவது. நக்கீரனார் ஆண்மையும், பெண்மையும் அரும்பும் காலம் முறையே பதினையாண்டும் பத்துத் திங்களும், பதினோர் ஆண்டும் பத்துத் திங்களும் எனக் கூறுவார். ஆண்மை பெண்மை அரும்பும் காலமே காம உணர்ச்சி பற்றிய நிகழ்ச்சிகள் பெண்மையின் ஆற்றலுக்குகேற்பவும்,

26 கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

அவர்கள் செய்த வினைகளின் இயல்புக்கேற்பவும் பற்பல நெறியைப் பற்றியதாக அமையும். ஊழியைப் பின்பற்றுமிடத்து காம உணர்ச்சியின் நிகழ்ச்சி இரு வகைப்பட்டு இயங்கும். ஒன்று கொடுப்போரும், அடுப்போரும் இன்றி ஒத்த அன்பினராய் தலைவனும், தலைவியும் தாமே மனம் ஒன்றித்த கூடல் ஆகும் மற்றையது பிறர் கொடுப்பக் கோடலாகும்.

ஊழின் வயப்பட்டு கொடுப்போரும், அடுப்போரும் இன்றித் தாமே கூடும் இடத்தும், பெண்மைக் குணங்கள் முனைந்து நின்று அவர் தம்மைச் செந்நெறி ஒழுகச் செய்யும். அவ்வாறு அவை முனைந்து நின்ற போதும் அவற்றின் வலிமை ஒடும் நீர் வழிப்புற் சாய்தல் போலச் சாய, ஊழ் முன்னின்று கூட்டுவிக்க, இருவர் முன் ஏழு பிறப்பும் தொடர்ந்து வந்த உழுவலன்பு வளர்ந்து இருவர் உள்ளத்தையும் பிணிக்க, தம்மை மறந்து அன்பின் வழியே கூடுவர். ஊழ்த்தன்மையை

"ஊழிற் பெருவலி யாஉள மற்(று) ஒன்று

380(38)

சூழினும் தான் முந் துறும்

என்ற குறளில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஊழின் வழியே உள்ளத்தைச் செல்ல இடம் கொடுத்து அவ்வழியில் உள்ளத்தை நிலையாக நிறுத்தி, அந்நிலையில் தளம்பாது நிறுத்தும் ஆற்றல் பெண்மையின் பிற்பட்ட செயலாகும். ஆதலினால்தான் கற்பித்தவாறொழுகும் கருத்துடையவளாய், கலங்கா நிலையுடைய பெண்மணியாகின்றாள். முன் சொன்னவாறு பெண்மையானது பெண்மை நிரம்பியவரின் பெண்மை செயலற்று பெண்மை அடங்குமானால் நாடாதவள் அடங்குவதன்று. எப்போதும் பெண்மை நிரம்பப் பெறாதவளேயாவாள். ஆகவே பெண்மை நிரம்பப் பெறாத ஒருத்தி தம்மில் ஒருமித்துக் காதலின் சேர்க்கை உண்மைக் ஆகாது. கூடினும், அது கற்பு நெறியும் ஆகாது. எனவே பெண்பாலாரிடத்து பெண்மை வளர்ந்து பூரணமடைய வேண்டும். அவற்றுள்ளும் நாணம்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

சிறந்து விளங்கவேண்டும்.

பெண்பாலார் தமக்கென ஒரு தலைவனை அடையும் காலம்வரை தம் வீடும், பாடசாலையும், நல்லோர் உறவும், நல்லோர் சேர்க்கையும், மேய்ப்பவன் இல்லாத ஆடு போல தானே சுதந்திரமாக மனம் போனவாறு திரியாமையும் உடையவராய் வாழப் பழக வேண்டும். அவ்வாறாகவே தம் வீட்டு வாழ்க்கைப் பயிற்சியும், நல்லவர்களின் சிந்தனைச் சூழலும், கட்டுப்பாட்டு உணர்ச்சியும் இளமையில் இருந்தே உள்ளத்தில் பதிந்து பெண்மை நல்வழியில் வளர்ச்சியடைதல் வேண்டும்.

நாணமாகிய குணமானது இந்த அமைதியான வாழ்க்கையை அமைப்பதற்கு பெண்களுக்கு அணிகலனாக இருப்பதாக பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே இன்றைய பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முக்கியமான ஒரு குறிகாட்டியாக இருக்கும் மகிழ்ச்சிக் குறிகாட்டிக்கு தேவையான அடிப்படைகள் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ளன.

இல்லற வாழ்வில் கணவன் மனைவி ஆகிய இருவரும் ஒருயிரும் ஈருடலும் போல அன்பில் பிணைந்து வாழ்வது ஓர் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அன்பு நிறைந்த மணவாழ்க்கையில் தோன்றிய இன்பமாகும். இவ் இன்பத்தை அடைந்து கொள்வதற்கு நாணம் என்ற குணம் பெண்களிடத்து இருத்தல் வேண்டும். இதன்வழி வருகின்ற சந்தோஷமான வாழ்வு என்பது இன்று மேலைத்தேச கலாச்சாரத்தில் கூட முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்த மனித வாழ்வின் அடிப்படையான சந்தோஷத்துக்குரிய பண்புகள் தமிழ் இலக்கியங்களில் இருக்கின்றன.

அத்தியாயம் 3

34.2

AIFFÓ _____

இவ்அத்தியாயம் பெண்மையின் மூன்றாவது குணமாகிய அச்சம் என்பது பற்றி பழம் தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுவனவற்றை ஆராய்கின்றது. அச்சமானது அன்பு காரணமாகத் தோன்றும் உட்கு என்று உரைக்கின்றார் நச்சினார்கினியார். உட்குதல் என்பது மனம் உட்குதல் ஆகும். அதாவது அச்சம் மனக் குலைவு ஆகும். பெண்மையானது தான் காணாததோர் பொருளைக் கண்டவிடத்து தோன்றுவதே அச்சம் ஆகும்.

அகப்பொருள் நூல்களில் எடுத்துக் கூறும் இல்லற வாழ்க்கை முறையில் தன்னொப்பிலாச் சிறந்த இயற்கைப் புணர்ச்சியானது தெய்வத்தானெய்தலின் முயற்சியில் முடிவதனால் இருவரையும் அன்பு தானே கூட்டி வைக்கும். முன்பின் ஒருபோதும் எவ்வகையாலும் ஒருவரையொருவர்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

அறியாத ஓர் தலைவனும், தலைவியும் எதிர்பாராத வகையில் ஒரிடத்தில் சந்திக்க நேரும்போது, இருவேறு பால் வகையான அவ்விருவரும் அன்போடு இணைக்க, ஒருவரையொருவர் காதலிப்பார்கள். இவ்வாறு இருவர் உள்ளத்திலும் ஒத்த மனப்பான்மையில் அன்பு ஊற்றெடுப்பதற்குக் காரணம் 可假 பிறவியும் தொடர்ந்து வளர்ந்த அவர்தம் ஊழி அன்பேயாகும். அவ்வாறு அன்பு தோன்றுமிடத்து பெண்களிடத்து இயல்பாகவே அமைந்துள்ள பெண்மை முனைந்து தொழிற்படும். எனவே மடம், நாணம், அச்சம் ஆகிய பெண்மையின் கூறுகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் ஒன்று தொடர்ந்து உடன் நிகழும். அப்போது அச்சமானது நக்கீரனார் கூறியவாறு, இதற்கு முன் ஒருபோதும் தன்மனம் அறியாத ஓர் புதிய அனுபவ நிகழ்ச்சியை உவமை காண்பதால் அன்பு தனது பெண்மை ஒழுக்கத்துக்கு எதிராக ஈர்க்க உள்ளமானது நிலைப்பாடின்றி நிலை குலைவதாகும். இந்நிகழ்வுதான் தமிழ் இலக்கியங்களில் அச்சம் என எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது மடம் கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாது நிற்ப நாணம் தலைப்பட்டு உள்ள விருத்தியைக் குறைத்து ஒடுக்க அச்சம் தோன்றி உள்ளத்தின் உறுதியைக் குறைக்கும்.

இருவர் உள்ளமும் அன்பினாற் காதல் கொண்டு ஆர்வம் கொள்ளாத இடத்து ஆண் மகனிடத்து நிகழும் காமக் குறிப்பை பெண்மகள் உணர்ச்சியால் அறிந்தாளாயின் அவ்விடத்து அப்பெண்ணுக்கு அச்சம் தோன்றாது. அவள் உள்ளத்தில் அந்நிகழ்ச்சிகள் வெறுப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கும். அவ்வெறுப்பு அஞ்சாமையைத் தோற்றுவிக்கும். ஆகவே அச்சம் தோன்றி மனநிலை குலைவது ஆண், பெண் இருவர் உள்ளமும் ஒத்த தன்மையில் ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பு கொண்டவராய் காதல் ஏற்பட்ட இடத்திலேயாகும். இது ஊழ் வயத்தால் நிகழ்வது. கூட்டுமிடத்து இருவருக்கும் ஊழ் முன்னரே எழுமையும்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

தொடர்ந்து ஊழ் அன்புத் தொடர்ச்சி அமைந்து கிடத்தலின் பெண்மைக் குணங்கள் தோன்றி பின் வலி குன்றி நீரோடும் வழிப்புற் சாய்தல் போன்று செயலிழக்க அன்பு இருவரையும் ஒன்று கூட்டும்.

பெண்மை நிரம்பாதவர் மற்றும் ஆண்மை நிரம்பாதவர் காதல் காதலன்று. அது வெறும் காமம் எனப்படும். உடல் உறவு மாத்திரமே இத்தகைய உறவு ஆகும். இச்சை உண்டாக அவ்விச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்வர். இவர்களிடத்து முன்பின் அன்பின் வளர்ச்சியோ உயிர் உறவோ கிடையாது.

ஊழ்வயத்தால் கூடுவரிடத்து பெண்மையின் எனவே குணங்கள் தோன்றி பெண்மையை வலியுறுத்தி பெண்மணியை மாட்சிமைப்படுத்தி நிற்க, அவளின் உள்ளமானது ஊழ்வழியாம் அன்பினில் நிலையை களிந்து இன்ப உன்டாகும். உணர்ந்து அந்நிலையே தனக்கு உறுதியென எண்ணி தனது வாழ்க்கை நெறியதுவேயென உணரும். இவ்வாறு உணர்ந்து நிலைத்த உள்ளமே தலைவனைப் பற்றுக்கோடாக வாழும் கற்பொழுக்கமாகும். இளமைக் காலத்தே ஒரு ஒழுங்கு நெறியைக் கடைப்பிடித்துப் பற்றிப் படர்ந்த பெண்மையானது தலைவனை எய்திய பின்னர் அத்தலைவனையே பற்றுக்கோடாக பற்றிக் கொள்ளும். இதன் காரணமாக அப்பெண்மை தலைவனது எண்ணம் செயல்களுக்கு இயைந்து அப்பெண்மை தொழிற்படும்.

பெண்ணானவள் தனக்கொரு தலைவனை அடைவதற்கு முன்னர் தாயார், தந்தையர், ஆசான், அறிவோர், முதியோர் போன்றவர்களது அறிவு, ஆசாரம், ஒழுக்க முறைகளைப் பேணி அவ்வன்பின் பிணிப்புண்டு, அவரவர்க்கியைந்த அன்பினாற் தனக்கென வாழ்க்கை வாழுவாள். இன்ப நிலைக்கேற்ற பெண்மை அவளின் எய்திய பின்னர் தலைவனை 9G

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

இனிப் பெறவேண்டிய அன்பு நிலையும், இன்ப நிலையும், வாழ்க்கை முறையும் வேறு. அவ்வாறு தனக்கு ஏற்படும் புதிய அனுபவத்தில் தான் முன்னர் பயிற்சியுற்று வளர்ச்சி அடைந்த பெண்மை வழிகாட்ட தலைவனோடு அன்பினால் ஒன்றாகப் பிணிப்புண்டு அவனே இவ்வுலக வாழ்க்கையில் தனக்கு ஒரே ஒரு ஒப்பற்ற தலைவன் என்றும், தனக்கு வாழ்க்கைக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறு என்றும் உணருவாள். அதனால் தாயும் நீ, தந்தையும் நீ, தமரும் நீ, கடவுளும் நீயே என்ற உணர்ச்சியே அவள் உள்ளத்தில் உதிக்கும். இந்நிலையில் வாழும் தலைவிக்கு தனது தலைவனை யாரும் குறை கூறினாலோ அன்றி ஏதும் இடர் விளைவித்தாலோ யாருக்கும் அஞ்சாத அஞ்சாமை தோன்றும்.

உண்மையாக பெண்மை நிரம்பிய கற்புடையவருக்கே அஞ்சாமை வலுவூன்றி நிற்கும். இந்த இடத்தில் கண்ணகி நிலையைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கோவலன் ஆண்களுக்குரிய ஒழுக்கத்தில் இருந்து விலகி மாதவியிடம் சென்று எல்லாப் பொருட்களையும் இழந்து கண்ணகியிடம் திரும்பி வந்தபோது தனது சிலம்பை விற்பதற்குக் கொடுக்கிறாள். பின்பு தனது கணவன் கொல்லப்பட்ட செய்தியை அறிந்து அஞ்சாமை வீரிட்டு மதுரையை எரிக்கின்றாள். எனவே உண்மையான அன்பின் பெருக்கத்தினாலேபே அஞ்சாமை தோன்றும். இதனை

"அறத்திற்கே அன்பு சார்பு என்ப அறியார்

32

மறத்திற்கும் அஃதே துணை'' 76(8) என்று வள்ளுவர் பெருமான் கூறுவதையும் இங்கு ஒப்பு நோக்கப்பாலது.

முன்னர் பெண்மையின் குணத்தில் அச்சம் ஒன்றெனக் கூறி இங்கு அஞ்சாமை பற்றி கூறுவதில் உட்பொருள் உண்மைகள் உள்ளன.

– கலாநிதி 6ச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–6பாருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

முன்னர் கூறிய அச்சம் பெண்மைக்கு இழுக்கு ஏற்படுமாறு தோன்றும் நிகழ்ச்சிகளை அவதானித்தபோது அதற்கு மனோநிலையும் இயையுமாறு தோன்ற இதென்னே என அஞ்சுவது ஆகும். இங்கு அச்சம் பெண்மையைப் பேண வேண்டியதால் முனைந்தது ஆகும்.

பின்னர் கூறிய அஞ்சாமை, தனது உயிருக்கும் மேலான தலைவனைப் பற்றிப் பிறரால் விளையும் இழுக்குரையையோ அல்லது இடரையோ சகித்துக் கொள்ள முடியாத இயல்பால் தன்னுயிரையே வெறுத்து முனைவது ஆகும்.

"தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்<mark>காத்துச் சோர்விலாள் பெண்</mark>" 56(6) என வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

எனவே இவ்விடத்துத் தோன்றும் அஞ்சாமையும் பெண்மையின் பேறு எனப் போற்றப்படுகின்ற கற்பினை மென்மேலும் வலுவாக்க வேண்டி முனைந்ததேயாகும். ஆதலின் உண்மையான பெண்மையின் வழியிலேயே அச்சமும் தோன்றும், அஞ்சாமையும் தோன்றும் என்பதையே இவ் இலக்கியங்கள் எடுத்துக் கூற முற்படுகின்றன.

மேலும் அச்சம் முனைந்து நிற்கும் காலம் பெண்ணானவள் தனக்கொரு தலைவனை எய்துதற்கு முன்னரும் தலைவனை எய்திய பின்னரும் அவள் வாழ்க்கையில் அச்சம் தோன்றுவதற்கு எவ்வகையிலும் இடம் உண்டாகின்றது. ஆனால் அஞ்சாமை உண்மையான பெண்மையுடையாளிடத்து தலைவனை எய்த முன்னர் கன்னிப் பருவத்திலும் தோன்றும். எப்போது தனது பெண்மை ஒழுக்கத்துக்கு மாறாக பலாத்காரமாக நிகழ்ச்சிகள் நிகழும்போது தனது பெண்மை ஒழுக்கத்தைப் பேண வேண்டி அஞ்சாமை தானே முனையும்.

பெண்ணானவள் தனது பெண்மையின் இயல்புக்கு மாறாக நெறி மாறி ஒழுக நேருமிடத்து அச்சம் தோன்றும்.

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியலீதுறை, யாழீப்பாண பலீகலைக்கழகம்

இவ்வியல்பினள் தலைவன் எண்ணத்தின் வழி நடப்பவள் போன்று போலி வாழ்வு வாழுவாள். எனவே பெண்மை பெண்ணாக இல்லாதவளிடத்து தமது சுயநலம், சுகபோகம் காரணமாக ஒருகால் அச்சமும், ஒருகால் அஞ்சாமையுமாக மாறி மாறித் தோன்றும், ஆகவே அச்சம், அஞ்சாமையாகிய குணங்கள் நல்லனவாதலும், தீயனவாதலும் உண்டு. ஆண் பாலாருக்கும் அவ்வாறே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆதலின் அச்சம் நன்னெறி பற்றிப் பெண்மையோடி யைந்து பெண்மையைப் பேணியும், தீநெறி பற்றி பெண்மைக்கு மாறுபட்டும் பெண்மை அச்சப் பண்பைக் கொண்டிருக்கும் என்பதையும் இவ்விலக்கியங்கள் எடுத்து விளக்குகின்றன. மேலும் அச்சம் பற்றி சிறிது விரிவாக நோக்குவோம். பெண்ணாயினும் சரி, ஆண் ஆயினும் சரி தனக்கு உண்டாகும் ஒர் துன்பம் காரணமாக அஞ்சுதல் நல் அச்சமன்று. அதனை அப்பரடிகள்;

"அஞ்சுவதொன்றுமில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை" என்றும்

"புற்றில் வாழ் அரவு மஞ்சேன்"

என மணிவாசகப் பெருமானும் விளக்கமுறக் கூறியுள்ளார்கள். அறநெறி தவறாத வாழ்க்கையில் அவ் வாழ்க்கைக்கு இடையூறுகள் வரும்போது அவற்றிற்கு அஞ்சி அவ்வச்சம் காரணமாக இடையூறுகளை விலக்கியும், விலகியும் நின்று அறநெறியைப் பேணிக் காப்பது முறையான அச்சத்தின் இயல்பாகும்.

சிபிச் சக்கரவர்த்தி புறாவின் உயிரைப் பேணும் அருள் உள்ளத்தால் தன்னுடலை வெறுத்தான். சிபியினிடத்து இருந்த உணர்ச்சி உடல் பற்றன்று. உயிர்ப்பற்றே ஆகும். தனது உயிரும், புறாவின் உயிரும் ஒன்றே ஆகையால் அப்புறாவின் உயிர் கொலைத் துன்பத்தை அடையலாம். ஆதலால்

34 🔶 கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

அதன் துன்பத்தைப் போக்கி அதற்கு நல்வாழ்வளிப்பதே செய்யத்தக்கது என உணர்ந்தான்.

உடம்பைப் பேனுவது எதற்காக? இதன் உண்மையை நாம் நன்குணர வேண்டும். இங்கே திருமூலர் என்ன சொல்லுகிறார்.

"உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவா"

என்கிறார். எனவே உடம்பின் பெறுபேறு உயிரைப் பேணுதலே ஆகும். அது உயிரை நற்கதியடைச் செய்யும் ஏணிப்படி ஆகும். உயிரின் நலன் கருதியே உடலைப் பொன் போல போற்ற வேண்டும். அது அன்றி உடலை உடற்போகம் கருதி உடலையே கருத்திற் கொண்டு உடலைத் தகாத முறையில் வளர்க்கக் கூடாது. உடுத்துப் பேணுதல் செயற்பாலதன்று. அது உயிரை மேலும் மேலும் இடையூறுபடுத்துவதாகும். ஆதலின் உடலின் நோக்கம் உயிரைப் பேணுதலே ஆகும். அதற்கு வழி பெண்மை, ஆண்மையில் வழிநின்று அறம் தவறாது வாழ்வதேயாகும்.

எனவே பெண்மையுடையாள் பெண் தனது வாழ்வுக்குக் கணவனையே கொழு கொம்பாகக் கொண்டு தனக்குரிய அறநெறி, ஆசாரம், ஒழுக்கம் தவறாது வாழ்வதே தனது உயிரைப் பேணும் வழியாகும். குடும்பத்தில் ஆணை தலைவன், கணவன், கிழத்தி என்றும் நம் மூதறிஞர் சொல்லி வைத்தனர். அப்பெயர்களின் பொருளைத் தெளிவாக அறிந்தால் குடும்ப இயல்பு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதும் நன்கு புலனாகும்.

எனவே அச்சத்தில் நிகழ்ச்சிப்பாட்டைத் தெளிவாகக் கூறின் தனி உடல் நலன் கருதிய அச்சம், உயிர் நலன் கருதிய அச்சம் எனக் கூறுவது சிறப்புடையதாகும். உடல் நலன் கருதிய அச்சம் உடலை மாத்திரம் பேணுதல் கருதி நெறியல்லாதனவற்றைச் செய்வதற்கு மனதை இயக்கும். உயிர் நலன் கருதிய அச்சம் நன்நெறி வழி ஒழுகுமிடத்து, அந்நெறிகளுக்கு மாறாக விலக நேருமிடத்து, தடுத்து தமது உண்மையான வாழ்க்கை நெறியில் ஒழுகச் செய்யும். அப்பொழுது தன் உடல் நலத்தையோ, சுகபோகங்களையோ உள்ளம் விரும்பாது. அங்கே அஞ்சாமை முன்னின்று வழி நடத்தும். எனவே அச்சமும், அஞ்சாமையும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து ஒருங்கே நிகழும் என்பது இங்கு புலனாகின்றது.

இவ்வச்சமும், அஞ்சாமையும் ஒன்றிற்கொன்று எதிர்மாறான குணங்கள் ஆகும். இவையிரண்டும் ஒன்றில் இருந்து அதாவது பெண்மையில் இருந்து எவ்வாறு தோன்றுகின்றது? சிவமும், சக்தியும் போல் ஆண்மையும், பெண்மையும் ஒன்றாய் ஒருங்கே அமைந்துள்ளன. ஏகப் பிரமம் ஆனபோதும் அங்கே சக்தியின் ஒடுக்கம் உள்ளது. அவ்வாறே சக்தியின் வெளிப்பாடுகள் உள்ள சக்தி நிலையிலும் சிவத்தின் ஒடுக்கம் உள்ளது. ஒன்றை ஒன்று வேறெனக் காணும் பிரிவுநிலை இங்கு சிவன் இன்றிச் சக்தியில்லை. சக்தியின்றி சிவன் இல்லை. எனவே பெண்மையில் ஆண்மை ஒடுங்கிய நிலையே பெண்மை. அதுவுடையவளே பெண் ஆவாள். ஆண்மையில் பெண் ஒடுங்கிய நிலை ஆண்மை. அதுவுடையவனே ஆண் ஆவான்.

எனவே ஒரு பெண்மணியிடத்து பெண்மையின் இயல்பாகிய அச்சமும், அச்சத்தின் வழியில் பெண்மையைப் பேணுவதற்காக வழியில் தோன்றும் அஞ்சாமையானது வீரம், நெறியான துணிவு ஆகிய ஆண்மையின் இயல்புகளைத் தோற்றுவிக்கும். உயர்ந்த பெண்களிடத்து இவ்விரு தன்மைகளும் இருப்பதை அனைவரும் நன்கறிவோம். அவ்வாறே நாம் ஒரு ஆண் மகனிடத்தும், நெறி தவறுமிடத்து பெண்மையின் இயல்பான தோன்றுதலும், பின் அஞ்சாமை வீறிட்டு வீரம், அச்சம் துணிவாகிய ஆண்மையின் பண்புகள் தோன்றுதலும் கண்கூடு. ஆகவே பெண்மையில் அடங்கிய ஆண்மையும், ஆண்மையில்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

அடங்கிய பெண்மையும் தம்முள் கலந்து குழைந்து சிறந்து விளங்கும்.

இவ்வியல்புகளை உலகில் தோன்றிப் புகழ் உடம்பு நிறுவி மறைந்த பெண்மணிகளின் வரலாற்றில் இருந்து நாம் தெளிவாக அறிய முடியும்.

தமயந்தி வேடனால் அச்சுறுத்தப்பட்டாள். தன் உடல் நலன் கருதி நெறியில்லா நெறியிற் செல்லத் தமயந்தி இசைந்தாளா? தமயந்தி அஞ்சினாள். எதற்கு அஞ்சினாள்? வேடனின் அச்சுறுத்தலுக்கு அஞ்சினாளா? இல்லை; தனது உயிர் நலன் கருதிய ஒழுக்கநெறி தவறாதிருக்க அஞ்சினாள். அதனால் தனது ஒழுக்க நெறியைப் பேணத் தலைப்பட்டாள். என்ன நிகழ்ந்தது? அஞ்சாமை மேற்கொண்டாள். வேடனையே அச்சுறுத்தினாள்.

அரிச்சந்திரன், சந்திரமதி வாழ்க்கையை உற்று நோக்குங்கள். அவர்கள் வாய்மையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் வாய்மை நெறியினின்றும் தவறுமாறு எவ்வாறெல்லாம் நயவஞ்சகமாகவும், பயமாகவும் ஏமாற்றியும் அச்சுறுத்தப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் தங்கள் சுக போகங்களை விரும்பி ஏமாறினார்களா? அன்றி வாழ வேண்டும் என்பது கருதி அஞ்சினார்களா? இரண்டும் இல்லையே. என்ன செய்தார்கள்? தமது உயர் நெறியைக் கடைப்பிடித்து அஞ்சாமையை மேற்கொண்டார்கள்.

கற்புத் தெய்வம் கண்ணகி அம்மையாரை நினைவு கூருங்கள். கண்ணகி கோவலனோடு தனது இல்லம் விட்டு பிற நாடு சென்றாள். அப்போது கண்ணகியின் உள்ளத்தில் உண்டாயிற்றா? அச்சமோ கவலையோ, எப்படி ஏதாயினும் காதலராகிய இளைய கன்னியும், இருந்தாள்? உண்மைக் தம்மூரை விட்டு கூடிச் செல்லும் இளைய காளையும் நிலைமையுற்றாள் கண்ணகி.

கலாநிதி எச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

பின்னர் கண்ணகி ஒருபோதும் முன்பின் அறியாத மதுரையிலே இடையர்சேரியிலே ஒர் இடையர் இல்லத்தில் இடைச்சியரின் பாதுகாவலில் விடப்பட்டாள். அப்பொழுது வேற்றிடம் என்றோ முன்பின் அறியாத அந்நியர் சூழல் என்றோ கவலையோ அச்சமோ கொண்டாளோ? இல்லையே, அவள் மனதில் கோவலன் குடியிருக்கிறான். எனவே கண்ணகிக்கு யாது குறை? ஒன்றும் இல்லை.

இவ்வாறிருந்த கண்ணகி கோவலனுக்கு நேர்ந்த இடரையும், முடிவையும் செவியுற்றாள். கவலை கரை புரண்டோடுகின்றது. அப்பொழுது அந்நிலையிலும் கோவலன் ஓர் உத்தமன் கள்வன் அல்லன் என்பதையே நிலைநாட்ட முனைகின்றாள். அங்கே தன் நாயகனை உலகறியுமாறு பேண முனைகின்றாள். அவள் உடலையல்ல அவள் உயிரை. என்ன புதுமை! அஞ்சாமை தலை விரித்தாடுகின்றது. தனது நாயகனின் வாய்மையும், அவனது உள்ளத் தூய்மையையும் ஊழூரி காலம் உலகம் அறியுமாறு புலப்படுத்தினாள். தன் நாயகன் மீது கொண்ட அன்பின் கனிவு அனலாய் எழுந்தது. அது தன்னைப் பேணுமையாகிய அஞ்சாமை என்கிற தெளிந்த நெய்யில் சுபாவித்து, கற்பென்னும் கடு நெருப்பு மூளாகியது. பழி செய்தார் அனைவரும் தத்தம் மனையொடு சாம்பலாயினர். கண்ணகிக்கு அப்பொழுது அச்சம் எங்கே? கண்ணகியின் கற்பு ஒழுக்க முறைக்கு இடரானவை வருமிடத்தன்றோ நெறிக்கு அச்சம் தானெழுந்து காக்கும். அல்லாவிடத்து அச்சம் ஏது?

இனிப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பற்றியறிவோம். ஆண்மையில் அடங்கியிருந்த பெண்மையானது தலைப்பட்டு அறவழி பேணி அமையக் காணலாம். கண்ணகியின் காற்சிலம்பு உண்மையைக் கூறிற்று. செழியன் உண்மையை அரசனுக்கு உள்ளவாறு அறிந்தான். செயல் தவறெனக் தன் கண்டான். அறவழி மீறியமைக்கு அஞ்சினான். அச்சத்தில் ஆழ்ந்தான்.

🔶 கலாநிதி வெசு.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

3.5

அறவழி மீறியமையினால் அங்கே ஆண்மைக்கு இடமில்லை. தவறு செய்து முடிந்தமையினால் அதற்குப் பரிகாரம் காண மாட்டாதவனாய் அதனால் அச்சம் பொங்கி எழுந்து ஆழ்த்திய தால் தனது உயிரைப் பேணி உடலை நீத்தான். இவ்வச்சமே பெண்மையின் கூறாய் ஆண்மையில் அடங்கியிருந்த அறவழி பேணும் அச்சமாகும். இங்கே சுத்த ஆண்மையைப் பேணியது பெண்மையின் பண்பேயாகும். அன்றேல் செழியனின் சுத்தமான ஆண்மைக்கு அவன் தவறிழைத்தமை ஓர் பேரிழுக்கேயாகும்.

பிராட்டியையும் இங்கு நோக்கலாம். இராவணன் சீதா பிராட்டியைக் கவர்ந்து சென்று தனது நாடாகிய சீதா இலங்கையில் சிறை வைத்தான். இது தகாத செயல். ஆனால் சீதா அஞ்சினாளா? எதற்கு அஞ்சினாள்? தனது ஒழுக்க நெறி தவறும் முறைக்கே அஞ்சி வாழ்ந்தாள். இராவணனதும், அவன் படையாட்களினதும் வெளியுருவத் தோற்றம் ஆண்மையுடையா ரையும் அச்சுறுத்தவல்லது. இந்த இடத்திலே சீதா யாருமற்ற தனித்த ஓர் பெண்மணியாக இருக்கிறாள். இராவணன் ஓர் பேரரசன். இந்நிலையில் இருவரில் யார் அஞ்சினர்? இராவணன் சீதையை அனுக அஞ்சினானேயன்றி சீதா இராவணனுக்கு அஞ்சினாளல்லள். ஆனால் தனது ஒழுக்க நெறியைப் பேணும் வகையில் மாத்திரம் அச்சத்தோடு இருந்தாள். சீதா தனது உடல் நலம் கருதி அஞ்சுவாளாயின் இராவணன் ஆகியோரின் அச்சுறுத்தலுக்கு அஞ்சினவளாய் இராவணன் எண்ணத்துக்கு இசைந்தவளாய் தனது தூய நெறி தவறுவாள். உயிர் நலம் கருதிய ஒழுக்க நெறியினின்றும் தவறாமையே அவள் அச்சமாதலின் தனது பெண்மை அறத்தைப் பேணினாள். வள்ளுவர் பெருமான் வாக்கை இவ் இடத்தில் ஒப்பிடலாம். "அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதமை" என்றும்

"அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்" 428(43) என்றும்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பலீகலைக்கழகம்

"அஞ்சுவதோரும் அறனே" என்றும் கூறுவதிலிருந்து அச்சத்தின் இன்றியமையாமை புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

எனவே இங்கு அச்சமாவது உயிர் நலம் கருதி நன்னெறியினின்று தம்மை ஒம்புமாறு எழுவதேயாகும். இவ்வாறாக அச்சம் ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் இருக்கவேண்டிய ஒர் உயரிய பண்பாகும். இது இருபாலாருக்கும் உரியதாயினும் பெண்பாலாருக்கே உரிமையான பெண்மையின் குணமாகும்.

இவ்வாறாக உயிர் நலம் கருதி நன்நெறியில் அச்சம் பயன்படாதபோது அது எதிர்மாறாக உடல் நலம் மாத்திரமே கருதி சுகபோகங்களை விரும்பி நெறியல்லா நெறிகளில் முனைந்தொழுகுவதாகும். இவ் அச்சப் பண்பையே ஏழ்மை என அறிவுடைச் சான்றோர் அழைத்தனர். இதனையே எவரும் கடிந்து கூறுவர். "**அச்சமில்லை அச்சமெயாகும்**. நாவுக்கரசர் முதலாம் அருள்மூர்த்திகள் அறிவுறுத்தியதும் இதுவேயாகும். ஆண்மை, பெண்மையின் ஆற்றல் இல்லாதவர்களிடத்திலேயே இத்தகைய அச்சம் முனைந்தெழுதலிலேயே இத்தகையோர் ஏழ்மைப் பண்புடையோர், கோழைகள் எனக் கூறப்படுவர்.

எனவே அச்சம் என்பது என்ன? அதன் பயன் எத்தகையது? கொண்டு செல்லும் வழி எது? என்பவற்றை உணர்ந்து <u> </u> நல்வழியையே பேணுமாறு பிள்ளைகள் எல்லோரிலும் பெண்கள் போற்றப்படுதல் வேண்டும். பெண்மையே உயிரை பெரிதும் அறநெறியில் பேணிக் காக்கும் அரண் ஆகும். மடப் பண்பானது பிள்ளை பிறந்த நாள் தொடக்கம் தாம் பயின்ற, பழகியவற்றை உள்ளத்திலே பெட்டகம் போலப் பூட்டி வைத்திருக்கும். ஆதலின் நெறி தவற நேரும் காலம் வரும்போது தனது உயிர் இல்லையாகும்படி அச்சம் தோன்றும். அவ் அச்ச மேலீட்டினால் நெறிக்குப் தம் மனதிற் குடிகொள்ள புறம்பானவை மனம் இடம் கொடாது. அவ்விடத்து அச்சம் தோன்றவில்லை எனில்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

மனம் நெறியல்லா நெறியிற் செல்லும். அதனால் தீய வழியிற் சென்று தீய ஒழுக்கத்தை ஒழுகச் செய்யும்.

ஆகவே தீய வழிகளிற் பயிற்சியுற்ற ஒரு மங்கைக்கு அச்சம் உடல் நலங் கருதியே எழுவதாகும் என்பது பெறப்பட்டது. அதனால் அவள் தன்னுடல் ஒம்புதல் ஒன்றையே கருத்திற் கொள்வாள். உடலின் புற அழகையே பெரிதும் மதிப்பாள். அதற்கமைய தனது வாழ்க்கையை நடத்துவாள். பம்பரம் போல் வாழ்க்கை ஒரு நெறிப்படாது பல நிகழ்ச்சிகள் வழியில் மனம் போன போக்கில் வாழும் சுபாவமே குடி கொண்டிருக்கும். எனவே வரம்பில்லா வாழ்க்கை, அன்பில்லா நெறி, அருளற்ற உள்ளம் என இன்பத்தைக் கனவு போல் கண்டு துன்பமே அனுபவிப்பாள்.

இதுவரை கூறியவற்றினால் நன்னெறி வாழும் மங்கையரின் பெண்மையின் இயல்பு, கற்பு, ஒழுக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்க்கையைச் செலுத்தும் என்றும், இவ்வாறல்லாத வழிகளில் மனம் செல்லாதவாறு பெண்மைக் குணங்கள் முற்பட்டுத் தடுக்கும் என்றும்; அச்சம் மேலிட்டு நல்வழியில்• நிலைக்கச் செய்யும் என்றும், உயிர் நலம் கருதிய அச்சமே ாண்டு அச்சம் எனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவதென்றும், உயிர் நலம் கருதி அச்சம் எழுந்த வழி உடல் நலங் கருதிய அச்சம் அகன்று அஞ்சாமை கொண்டு, உடல் நலத்தைத் துரும்பாக மதிக்கும் என்றும் அச்சம் பயன்படுமாற்றையும், அதன் ஆற்றலையும், அதன் இரு பான்மையையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். உடலை வளர்த்தலும், உடல் வாழ்க்கை வாழுதலும், உயிரைப் பாதுகாக்க அன்றி உடலைப் பாதுகாக்க அல்ல. உயிரை ஒம்புதலாவது, உயிரை நன்நெறிக் கண் உய்த்து நிலையான இன்ப வாழ்வை அடையச் செய்தலே. நன்நெறியாவது அறவழி கொண்டதாய் துன்ப நீக்கம் தருவதாய் உள்ள கடவுளர் உலகோர் கற்பித்த நெறி ஆகும்.

கலாச்சாரத்தில் கூறப்படும் பெண்களின் மேலைத்தேச அஞ்சாமை என்பது உடலைப் பாதுகாப்பது ஆகும். இவர்களுக்கு வெவ்வேறு வழிகளில் பயணிக்கின்றது. உடலும், உயிரும் அச்சம் ஆனால் தமிழ் இலக்கியங்களில் வலியுறுத்தப்படும் என்பது உடலை அல்லாமல் உயிரைப் அஞ்சாமை மற்றும் விழுமியங்கள் உடலையும் கலாச்சார தமிழ் பாதுகாப்பது. செயல்படுத்த உதவுகின்றன. உயிரையும் ஒருவழி

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

அத்தியாயம் 4

บเชิร์บัน

பெண்மைக் குணங்களுள் ஒன்றாகிய பயிர்ப்பு பற்றி தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறியவற்றை என்னும் குணம் அத்தியாயம் விளக்குகின்றது. அதாவது ஒருபோதும் இவ் தனது வாழ்க்கையில் பயிலப் பெறாதன (தீண்டப்படாதன) பயிலுதலால் உண்டாகும் உடற் குற்றமாகும். இது பரிசப் புலன் பற்றி நிகழ்வது ஆகும். அது அச்சத்துக்கேதுவாயினவும், அருவருப்புத் தருவனவும் தீண்டுவதால் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே அக்கூச்சம், அச்சம் பற்றியதும், அருவருப்புப் பற்றியதும் என இரு வகையாக நோக்கலாம். இவற்றில் அச்சம் பற்றிய உடற் கூச்சம் நடுக்கமாக அமையும். மற்றையது மனதின் அருவருப்புப் பற்றியதாகும். இப்பயிர்ப்பு என்னும் பண்பு பெண்களிடத்து எவ்வாறு வளர்ந்து அமைந்து உறுதியடைகின்றது என்பதனை நோக்குவோம்.

கலாநிதி செசநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

பெண்ணானவள் மடம், நாணம், அச்சம் என்னும் குணங்கள் நல்வழியில் வளர்ச்சியுறுமாறு ஒழுக்கத்தைப் பேணி அவற்றைத் தனக்கொரு கட்டுப்பாட்டு அரணாகக் கொண்டு ஒழுகி வருமிடத்து அவள் மனம் அவ்வொழுக்க நெறிகளிலேயே பயிற்சியுடையதாக வலிமையுறுகின்றது. அவ்வாறாகவே தமது மனதிற்குப் பயிற்சியில்லாத விருப்பம் இல்லாத அருவருப்பான செயல்கள், நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக ஒருவரின் உடல் வழித் தம்மீது தீண்டப் பெறின் அங்கே உடற் கூச்சம் உண்டாகும். இத்தன்மை பெண்மை நிரம்பிய பெண்மணிகளின் உடலுக்கு சுபாவமாக அமைந்துவிடும். மன உணர்ச்சி இல்லாமலே பரிச உணர்ச்சி ஏற்பட்டு பயிர்ப்பு நிகழ்தலும் உண்டு. புலன்களுக்கு வகையான காட்சிகள் உள்ளன. இரு ஒன்று புலன் மனம் பற்றுணர்வது. மற்றையது மனத்தோடு சேர்ந்து உணர்வது. இதனை உதாரணம் மூலம் காட்டலாம். கண் ஒன்றைக் காணும்போது முதல் மனம் கண்டு உணர்த்திய பின்னரே கண் காண்பதன்று. முதல் கண் காண்கிறது. அக்காட்சியை மனம் உணருகிறது. பின்னர்தான் மனம் பற்றிய விருப்பு, வெறுப்புக் காட்சிகள் நிகழ்வனவாகும். அப்போது கண் மனம் போன வழி விருப்புணர்ச்சியோடு அல்லது வெறுப்புணர்ச்சியோடு பார்க்கும். எனவே பொதுப் பார்வை, விருப்புப் பார்வை, வெறுப்புப் பார்வை மூன்றும் ஒன்றிற்கொன்று மிகவும் வேறுபாடுடையன. இவ்வாறே ஏனைய புலன்களுக்கும் இது பொருந்துகின்றது. எனவே பரிச உணர்ச்சியும் மனம் பற்றாதவிடத்தும் இருக்கின்றது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பாம்பு இயல்பாகவே அச்சம் தரும் பிராணி. கண்ணால் பாம்பைக் காணாதவிடத்தும் அதன் உடல் நமது உடலிற் தீண்டியபோது நமது உடற் பரிசம் செயற்பட்டு உடல் கூச்சம் அடைவதை நாம் அறிவோம். தொடர்ந்து அச்சம் உண்டாகிறது. மனம் முற்பட்டு காண விழைகிறது. கண் பார்க்கின்றது. பாம்பைக் காண்கிறது. கண்டதும் கூச்சம், நடுக்கமாக மாறுகிறது. அச்சம்

🔶 கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

தோன்றுகிறது. இது அனுபவம்.

பயிர்ப்பு நன்னெறியில் பழக்கப்பட்டு உறுதியடைந்த போதுதான் அது பயனுடையதாகும். அன்றித் தீய நெறியில் பயிற்சியுற்றுப் பழகினால் பயிர்ப்பு என்னும் பண்பு முழுதாய் அழிந்து விடும். எப்படி? பாம்பின் மேனி தீண்டப் பெற்றால் எவருக்கும் உடலில் நடுக்கத்தைக் கொடுக்கும். ஆனால் பாம்போடு பழகும் பாம்பாட்டியின் பரிசத்தில் அச்சமோ அருவருப்போ யாதும் இல்லை. மாறாக அவன் பரிசமும் உள்ளமும் கலந்து மகிழும்.

அதேபோன்று பெண்ணொருத்தி பெண்மைக்கு மாறாக நெறிகளில் சென்று பயிலுவதனால் பயிர்ப்புக் குணம் தீய காலகெதியில் இல்லாமல் அருகி பெண்மைக்கு இழுக்கு உண்டாகும். பெண்மையை வளர்த்து பெண்மைக்கடங்கி நன்நெறி ஒம்பி வாழும் பெண்மணி தனது பெண்மைக்கு மாறான தீய நெறியில் ஒருவரின் உடல் தீண்டப் பெற்றால் உடற் சுச்சம் மேலிட்டு உடல் நடுங்கியும், அஞ்சியும் அருவருப்பை அடைந்தும் மனம் கலக்கம் அடைவாள். இதுவே பயிர்ப்பின் ஆற்றல். தலைவன், தலைவியரிடத்து அவர்தம் மேனி ஒருவர் மீது ஒருவர் தீண்டப்பெறும்போது அத்தீண்டுதல் மேலும் மேலும் வளர்ந்து அன்பு ஊற்றெடுத்து இன்பம் பெருகச் செய்யும் பேராற்றல் உடையது பயிர்ப்பு ஆகும். பயிர்ப்புக் குணம் இல்லாத பெண் தீய நெறியினின்றும் தன்னை விலக்க மாட்டாள். நன்னெறியில் நின்று இல்வாழ்க்கையில் சீர்பெறவும் மாட்டாள். தலைவி, தலைவன் உறவிலும் உணர்ச்சியற்று மரக்கட்டை போன்று இன்ப வாழ்வுக்கு அருகதையாக மாட்டாள்.

எனவே பெண்கள் கல்வி, கேள்வி, அறிவு உடையவராய் அடக்கமான ஒழுக்க முறைகளில் திளைத்தவர்களாய் பிறந்த நாள் முதல் தலைவனை அடையும் காலம் வரையும் பயிற்சி யுறுவாளானால் அவளது இயல்பாக அமைந்த பெண்மைக்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

குணங்களும் அவ்வழிகளில் பயிற்சியுற்று உறுதியடையும். அங்கே கற்பு என்னும் கலங்கா நிலைமை தானே அமையும். இவ்வாறு நான்கு குணங்களும் பெண்களுக்கு சிறப்பைக் கொடுக்கின்றன.

அத்தியாயம் 5

குணங்களும் அவைகளின் சமநிலைகளும்

பெண்மணியானவள் பெண்மைக் குணங்களின் ஆற்றலினால் பெண்மையின் ஆளுகையைச் செவ்வனே நிறுத்திப் பெண்மை அறம் தவறாதோம்பி கற்பென்னும் திண்மையைக் கடைப்பிடித்து தனது வாழ்க்கையாகிய அரசியலை நடத்துகின்றாள். இப்பெண்மைக் குணங்கள் ஒன்றிற்கொன்று குறையினும், கூடினும், திரிபெய்தினும், கெடினும், பெண்மைக்கு இழுக்கு வருதல் நேருமா? என்பதை நாம் ஐயமறத் தெளிதல் வேண்டும். இவ் அத்தியாயம் இதனை தெளிவாக்குகின்றது.

மடம், நாணம், அச்சம், பயிர்ப்பு குணங்களில் எதாவது ஒன்று குறையினும் அல்லது ஓர் குணமே தன் ஆற்றலிற் சிறிது குறைவெய்தினும் அது பெண்மைக்கு இழுக்காகும். ஏன்? எல்லா உறுப்பும் ஒருங்கமையப் பெற்ற மக்களில் ஒருவருக்குச் செவிப்புலன் இல்லையாயின் அவன் பூரண மனிதனில் இருந்து

கலாநிதி எச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

வேறுபடுத்திச் செவிடன் என அழைக்கப்படுதலையும் அவனுக்கு செவிப்புல அறிவு இன்மையையும் எவரும் அறிவர். ஆகவே பெண்மைக் குணங்கள் தம் ஆற்றலில் சிறிதும் குறைவின்றி இருக்கும் நிலையே பெண்மையாகும். இந்நிலை உடையவளே பெண்மணி ஆவாள். நான்கு குணங்களில் ஏதோ ஒன்று குறைவடைய நேருமாயின் அவளை சிறந்த பெண் என தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடவில்லை.

பெண்மைக் குணங்களின் பெண்மை இயற்கையில் உள்ளனவா அன்றிச் செயற்கையில் ஆயினவா என்ற ஐயப்பாட்டையும் இவ் இலக்கியங்கள் தீர்க்கின்றன. பெண் எனப் பிறந்தார் யாவருக்கும் பெண்மை இயற்கையில் அமைந்தது. அதற்குப் பெண் என்னும் குறியீடும் பெண்ணுடல் அமைவுமே சான்று பகரும். பெண்மைக் குணத்தின் கட்புல உருவே பெண்ணுடல். குண அமைவுக்கும், குணங்களின் ஆளுகைக்கும் தகுந்த வகையிலேயே பெண்ணுடல் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்குணமும், குண ஆளுகையும் ஆளுகைக்கேற்ற உடல் அமைப்பும் நோக்கியே குணப் பெயராகிய பெண்மையால் குணப் பொருளாகிய உடலுக்குப் பெயர் வழங்கப்பட்டது. அப்பெயரே பெண் எனப்படுகின்றது. ஆகவே, பெண்மையின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறே பெண்ணுடல் பிறக்கின்றது. எனவே பெண்பாலார் யாவரும் பிறப்பினால் பெண்மை ஒருங்குடையவரே என்பது வெள்ளிடையாகும். செயற்கையாக இடையே தோன்றுவதன்று. இடையே தோன்றும் பெண்மைக் கமைவாகப் பிறவியில் உடல் ஏற்றவாறு பிறந்ததென்றால் எவ்வாற்றானும் பொருந்துவதாமோ. ஆகையால் பெண்மைக் குணத்துக்கு ஏற்றவாறு படைக்கப்பட்ட குணப்பொருளே உடல் என்பது வெளிப்படையாகின்றது.

ஆன்மாவில் ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடு இருக்கின்றது. ஆணாகப் பிறந்த ஒரு ஆன்மா மறுபிறவியில் பெண்ணாகவும் பிறக்கலாம். அவ்வாறே பெண்ணாகப் பிறந்த ஆன்மா

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

ஆணாகவும் பிறக்கலாம். அவ்வாறே பிறவிக்கு ஏதுவாகிய கன்ம வேறுபாட்டின் காரணமாக ஆன்மா பக்குவம் அடைதல் பொருட்டு பிறவி அமைகிறது. முழுமுதற் பொருளாகிய இறைவனின் சிவம், சக்தி என்ற கூறுபாடே உலகில் ஆண், பெண் என இரு வேறுபட்ட தன்மையில் உலகம் இயங்கி வருகின்றது என்ற உண்மையை நாம் உணர வேண்டும். ஆதலின் ஆண்மையோ, பெண்மையோ இரண்டும் பிறவியிலேயே உடலோடு கூடப் பிறக்கின்றன என்பது தெளிவாகின்றது.

பெண்மை வேறுபட்டுத் தோன்றும் வகை பற்றி நோக்கும்போது பெண்மையின் இயல்பு கெடுதலோ மாற்றம் அடைதலோ இடையே வாழ்க்கையில் அன்றி இயற்கையில் தோன்றியது அன்று. எனவே பெண்மையின் இயல்பு கெடுதலும் உண்டு. மாற்றமடைதலும் உண்டு. அதனால் வழியில்லா வழியாகிய தீய நெறியிற் சென்று பயிலுதலும் உண்டு. அன்றிப் பெண்மை நலியுறுத்தலும் உண்டு என இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

பென்மையின் இயல்பு கெடுதலாவது பெண்ணுடல் பெற்றிருந்தும் ஆண்மையை மிகுதியும் அவாவித் தற்றுணிவோடு தான் விரும்பியவாறு தீய காரியங்களைச் செய்தல் ஆகும். அங்கே பெண்மைப் பண்புகள் நீரோடும் வழிப் புற்சாய்ந்தாற் போல சாய்ந்துவிடும்.

அதாவது பெண்மைக் குணங்கள் இளமையில் இருந்து நல்லவர் தீயவர் யாவரோடும் பழகி அவரவர் தன்மையை ஏற்றுப் பழகுவதினால் அக்குணங்கள் ஒரே நிலைப்பாடு இன்றி அடிக்கிற காற்றுக்கு எடுபடும் சருகு போன்று பெண்மையரசு நிலை பெறாத நிலைக்கு சென்று விடும். எனவே கற்பாகிய ஒளி வீச வேண்டிய பெண்மை ஒளி மழுங்கி அதற்கு மாறாக இருள் சூழ ஆரம்பிக்கும். இவ்வாறாகப் பெண்மைத் தன்மை கெட்டோரும், மாறுபட்டோரும், உடல் அமைவில் பெண்ணே

ஆயினும் பெண்மையின் பூரண ஒவியமான பெண்மணிகள் ஆக மாட்டார்கள்.

இனி இயற்கையாகவே பெண்மை, ஆண்மை கெட்டு மாறுபடப் பிறத்தலும் உண்டு. அவ்வாறு பிறந்தோர் ஆண்மை அவாவிய பேடு என்றும், பெண்மைவாவிய பேடி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்விரு திறத்தினரையும் அறிவுடைப் பெரியோர் மக்களில் வேறுபடுத்திக் கூறுவர். இதனை பெரும் புகழ் தொல்காப்பியனார் மிகவும் விளக்கமாக பின்வருமாறு அறிவுறுத்துகின்றார்.

"உயர்திணை என்மனார் மக்கட்சுட்டே

மக்கள் தாமே ஆறறிவுயிரே"

எனக் கூறி ஆண்மை, பெண்மையிற் திருபுடையாரைப் பேடி, பேடு எனக் கூறி இவர்களை அஃறிணையுள் அடக்கும் குறிப்பினராய் உயர்திணை வாய்ப்பாடு கொடுக்கின்றார். இதனால் பேடு, பேடியர் அறிவாலும், மக்கட் தன்மையாலும் குறைவுடையாரே என்பது தெளிவாகின்றது. பேடு பேடியரின் குண அமைவுக்கு அமையவே குணப்பொருளாகிய அவர்களது உடலும் வேறுபாடு உடையதாகவே பிறக்கின்றது. இந்நூலில் பேடு, பேடியர் இயல்பு பற்றிய ஆராய்ச்சி நோக்கத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாகும்.

இருப்பினும் பழம் தமிழ் இலக்கியங்களில் இப்பேடு, பேடியர் தன்மைகளில் இருந்து முன்னர் பெண்மைக்குக் கூறிய உண்மைகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. பெண்மை இயற்கையில் அமைவதென்பதும், அக்குண இயல்புக்கு ஏற்றவாறே குணப் பொருளாகிய உடல் அமைக்கப்படுகிறது என்பதும், கொடுக்கப்பட்ட உடல் பெண்மையின் இயக்கத் துக்குக் கருவியாக அமைகிறதென்பதும், பெண்மை முற்றுப் பெற்றவுடனேயே பூரண பெண் மக்கட் பண்புடமைக்கு ஏது என்பதுமாம். ஆகவே இங்கு நாம் எடுத்துப் பேசுவது பெண்மைக்

🕨 கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

குண அமைவோடு பெண்ணுடல் அமையப் பெற்ற பெண்பாலார் பற்றியே ஆகும். இவர்கள் தமது பெண்மையின் இழுக்குதல் பின்னாடி வாழ்க்கையிலேயே அன்றி இயற்கையாக அல்ல என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு தவறுவோர் உணர்வால் மாக்களும், உடலால் மக்களும் ஆவார். இத்தன்மையை வள்ளுவர் பெருமான் மிகவும் அழகாக யாவரும் எளிதில் உணருமாறு பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

"மக்களே போல்வர் கயவர் அவர் அன்ன

ஒப்பாரி யாம்கண்டதில்"

1071(108)

இது இருபாலாரையும் சுட்டியே கூறியதாகும். ஆதலின் பெண் எனப் பிறந்தார் யாவரும் மடம் முதல் கொண்டு பெண்மைக் குணங்களை அவற்றின் இயல்பு கெடாது நல்வழியில் வளர்த்துப் பெண்மையை ஒம்பி பெண்மையை அரசோச்சித் திண்மை (கற்பு) உடையவராதல் வேண்டும்.

பென்மையின் குணங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பற்றித் தனித்தனியாக இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பெண்மையின் குணங்களாவன: மடம், நாணம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பனவற்றை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என நிரை வேறுபடுத்தி குறிப்பிடுகின்றார். நாணம் பெண்ணிற்கு எப்போதும் அமைந்திருப்பதுமன்றி ஏனைய குணங்களிலும் நாணமே கற்பு நிலையைப் பேணுதற்கு (கலங்காநிலை) உள உறுதியைப் பேணிக் காத்தலில் அதன் சிறப்பும் இன்றியமையாமையும் கருதி நாணத்தை முதலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

நாணத்தை பிற்காலத்தில் "உயிரினும் சிறந்ததன்று நாணே" என்றும்,"தாயிற் சிறந்ததன்று நாண்மையலாளருக்கு" என்றும் சான்றோர் கூறுகின்றனர். வேறு சிலர் அச்சத்தையும் முன்னிறுத்தி நாணத்தோடு இணைத்துக் கூறியுள்ளனர். பெண்மைக்கு உரிய உறுப்பான அச்சம், நாணம் போன்றன ஓரிடத்துச்

கலாநிதி வச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் 🔫

சிறந்து நிற்றலின் காரணமாக அவ்வாறு முன்னிலைப்படுத்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

அறிவின் இலக்கியங்களின் கர்த்தாக்கள் அவர்தம் ஏற்றவகையில் இந்நான்கு குணங்களும் விவாதத்துக்கு ஒழுங்கில் வேறுபட்டுக் காணப்படினும் அவற்றின் அவை நான்கு பெண்களிடம் முக்கியமான இருக்கவேண்டிய குணங்களையும் எடுத்து இயம்புகின்றன. இவைகளில் ஒன்றின் பண்பு குறைவாக இருந்தாலும் தமிழ்ப் பெண் சிறந்த பெண் என்ற தகுதி விதியை இழக்கின்றாள்.

அத்தியாயம் 6

பெண்களின் கற்பு

பெண்ணின் பெருமை மேம்படுவதற்கு பெண்கள் மனையின் அறத்துக்கேற்ற நற்குணம்; நற்செய்கைகள் போன்றவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பெண்மைக்கமைந்த நற்குணங்களும் நற்செயல்களும் செயற்படுவதற்கு பெண்மைப் பண்பின் அகலாத மன உறுதி வேண்டும். அதுதான் கற்பு என்றும் கலங்கா நிலைமை என்றும் மனத்திண்மை என்றும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனை,

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்"

54(6)

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கு நமக்குத் தெளிவாக அறிவுறுத்துகின்றது. வள்ளுவரின் வாக்குக்கு இணங்க பெண்ணின் சிறப்பானது அவளுடைய மன உறுதியால் மேம்படுகின்றது. அலைபாயும் மனநிலைகளைக் கொண்ட பெண்களை வள்ளுவர்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்—பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

சிறந்த பெண்களாகக் கொள்ளவில்லை என்பது இக்குறளில் இருந்து தெளிவாகின்றது. பிற்பட்ட காலத்தில் திருக்குறளில் பெண்களின் அடிமைநிலை பற்றி ஆய்வு செய்த பல ஆய்வாளர்கள் இக்குறளை மிகவும் வன்மையாக விமர்சனம் செய்கிறார்கள். வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு மத்தியிலும் இக்குறள் பெண்ணின் பெருமையை எடுத்துக் காட்டுகின்ற ஒரு முக்கியமான குறளாக இருக்கின்றது. திருக்குறளைப் பின்பற்றி பின்னர் வந்த பல பழம் தமிழ்ப் புலவர்கள் கற்பின் பெருமையை செழுமைப்படுத்தியுள்ளனர்.

பெண்களின் கற்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் திருக்குறள் ஆண்களின் கற்பு தொடர்பாக மிக குறைந்த அளவில் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே பெண்ணியல்வாதிகள் திருக்குறள் பெண்களின் பெருமை என்ற பெயரில் ஆண் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட முற்படுகின்றது என விவாதிக்கின்றனர். இது ஆழமாக ஆராயப்பட வேண்டியது. வாழ்வின் மகிழ்ச்சிக்கு பழங்காலத்து அறிஞர்கள் வகுத்த நெறிகள் முக்கியமானவையாகும். அவை அக்காலத்துக்கு பொருத்தமானவையாக இருக்கின்றன. இன்று வாழ்க்கைமுறைகள் சடுதியான மாற்றத்தைப் பெற்றுள்ளன. எனவே பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டவை இக் காலத்துக்கு பொருந்துமா? என்பது ஆராய்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். இது இந்நூலின் நோக்கத்துக்கு அப்பாற்பட்டது ஆகும்.

கற்புடன் இணைந்த வகையில் பெண்மைக்கமைந்த நற்குணம், நற்செயல்கள் பற்றி நளவெண்பா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

"நாற்குணமும் நாற்படையாய் ஐம்புலனும் நல்லமைச்சாய் ூர்க்கம் சிலம்பே அணிமுரசாய் – வேற்படையும் வாளுமே கண்ணாய வதனமதிக் குடைக்கீழ் ஆளுமே பெண்மை யரசு"

கலாநிதி வச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

இதனுள் "நாற்குணமும் நாற்படையாய்" என்னும் தொடர் தரும் பொருளை நோக்குவோம். நாற்குணம் என்றால் அவை: மடம், நாணம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பன ஆகும். இவற்றைப் புலவர் எவ்வாறு எடுத்தாளுகின்றார்? நான்கு படைகள் என்கிறார். அவற்றைப் படைகளாக எடுத்தாண்ட புலவர் "ஆளுமே மென்மை அரசு" என முடிக்கின்றார்.பெண்மையின் ஆளுகையை அறிவுறுத்துகின்றார். எனவே பெண்மணிகளின் அரசு பெண்மை அரசு. அதுதான் அவர்கள் வாழ்க்கை. அப்பெண் அரசின் சேங்கோல் கற்பு. ஆகவே கற்பாகிய செங்கோல் கோடாமல் பெண்மையரசைப் பெண்மணிகள் கொண்டிருக்க வேண்டியதே அவர்கள் இயல்பு. அதுவே வாழ்க்கை எனப் புகழேந்திப் புலவர் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கை வலுப்படுத்துகின்றார்.

அரசனுக்கு அரசியலை வழுவின்றி ஆற்றி வெற்றியும் புகழும் ஈட்டி அழியாத் தன்மையுள்ள அரசை நிறுவுவன அவனது நான்கு படைகளுமேயன்றிப் பிறவல்ல. மற்றைய குடி, கூழ், அமைச்சு முதலாயின படையைக் கொண்டு அரசனுக்கு உதவியளிப்பனவேயாகும். இவ்வுண்மையை வள்ளுவர் பெருமானின் வாக்கு பின்வருமாறு வலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

"படைகுழ கூழ் அமைச்சு நட்பரண் ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு"

381(39)

பலமான அரசுக்கு வேண்டியன எனக் கூறியவற்றில் படையையே முதன்மையாக எடுத்தாண்டிருப்பது அதன் இன்றியமையாமையையும், உறுதிப்பாட்டையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. படையின் ஆற்றலே அரசனது ஆணையை நாட்டின் அனைத்து பிரதேசத்துக்கும் மக்களுக்கும் செவ்வனே எடுத்துச் செல்வதாகும். படையைக் கொண்டு அரசனது ஆணையை நிலைநாட்டுவதற்கு உதவி அளிப்பனவே ஏனைய குடி, கூழ், அமைச்சு போன்றவை ஆகும்.

எனவே அரசற்கு நல்லரசு அமைவதற்கு படைபலம்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

இன்றியமையாது இருப்பது போலப் பெண்மணிகளுக்கு நாற்குணங்களும் பெண்மை அரசு நிலை பெறுவதற்கு இன்றியமையாதனவாக இருக்கின்ற அவர்களது கற்பு திண்மையாகிய செங்கோல் கோடாதவாறு காத்து நிற்பனவாகும். இவைகளைவிட வேறு எதனையும் கூற முடியாது. இதனை அழுத்தம் திருத்தமாக நாற்குணமும் நாற்படையாய் என தெளிவாக உரைத்தார். எனவே இந்நான்கு குணங்களும் பெண்மணிகளின் இயல்பாய் பெண்மைப் பண்பை பேணுவனவாகும். அவ்வாறாகவே இவை நான்கும் தத்தமது ஆற்றலிற் குன்றாது நிலைத்து இருக்கும்போது, பெண்மைத் தன்மை முதிர்ந்து நிறைந்து அதன் ஆளுகையின் பொருட்டு உருவாகிய பெண்மை அறத்தை வளர்க்கும் என்பது தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. எனவே இக்குணங்கள் நான்கும் தத்தம் ஆற்றலிற் குன்றாது நிறைந்து ஒருங்கமையப் பெற்றவளே பெண்மையுடையாள். அவள்தான் பெண்மணி. அதனாலேயே பெண்மையுடையாள் பெண் என பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இனிப் பெண்மையை ஆளுதலானது மேற்கூறிய நான்கு குணங்களும் ஏதுவாக அக்குணங்களின் இயல்பாகிய வரம்பில் கட்டுப்பட்டு வாழுதலாகும். எனவே அந்நான்கு குணங்களையும் உறுப்புக்களாகக் கொண்டு இணைந்த ஒர் அரும் பண்புடைமையே பெண்மை ஆகும். அக்குணங்களும், பெண்மையும், உறுப்பும், உறுப்புடைப் பொருளும் போன்ற இயல்புடையன. அக்குணங்கள் நான்கையும் தனித்து வேறு வேறாக நோக்கிய இலக்கியங்களும் உள்ளன. அவ்வவற்றின் தன்மை தனித்தனி வெவ்வேறு இயல்புடையன. அவை நான்கும் ஒன்றித்தியங்கும் இயல்பே பெண்மையின் தோற்றம். இது பின்வருமாறு அழகாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது,

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

"பென்டகையாற் பேரமர்க்கட்டு" என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழியிலும், "அச்சமும், நாணும், மடகும் முந்துறுத்த நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப" என்றும் பிறிதொரு இடத்தில் "உயிரினும் சிறந்ததன்று நாணே"

எனக் கூறும் பெரும் புகழ்த் தொல்காப்பியனார் வாய் மொழியிலும்,

"மண்கொள்ளா நாண் மடம் இச்சம் பயிர்ப்பை வலிந்தெழலும்"

எனக் கூறும் மணிவாசகப் பெருமான் வாய்மொழியிலும் பெண்மைக் குணங்கள் தத்தம் ஆற்றலிற் குன்றாது சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்பதும் அதனாற் பிறக்கும் பெண்மையிற் தவறாது கற்பென்னும் செங்கோல் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டும் என்பதும் உலகோர் ஒப்பு நோக்கிய உண்மையாகும்.

ஓர் அரசன் தனது நான்கு படைகளினதும் வலிமையைத் தனக்குத் துணையாகக் கொண்டு பகைவர்களையெல்லாம் வென்று துட்டர்களையெல்லாம் அழித்துத் தனது ஆளுகையைச் செவ்வனே நிறுத்திச் செங்கோண்மை நெறியைக் கடைப்பிடித்து நல்லாட்சி செலுத்திச் 'செங்கோன்மன்னன்செவ்வியன்' எனப் புகழப்படுகிறான்.

பெண்களின் நான்கு குணங்களும் கற்பும்

பெண்களின் இந்த நான்கு வகையான குணங்களின் அடிப்படையில் கற்பின் இயல்பு பற்றி ஆராய்வோம். கற்பாவது என்ன? அது இதுவரை கூறிய பெண்மையின் இயல்புகளினால் ஒருவாறு விளங்கி இருப்பினும் அதுபற்றி விரிவாக நோக்குவோம். "கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை" என்றார் பெண்புலமை மூதாட்டி ஔவையார். அது கற்பித்தவாறொழுகல் எனச் சுருங்கச்

சொல்லி விளங்க வைத்தார். கற்பாவது கணவனைத் தெய்வமென்று உணர்வதோர் கோட்பாடு. கற்பெனப்படுவது கற்பித்தவாறொழுகல் என்பது மென்மேலும் தெளிவாகின்றது. இது அறிவுடைச் சான்றோர் யாவருங் கண்ட கருத்தாகும். இவ்வாறு கற்பித்தவாறு ஒழுகுமாறு கொண்டுய்ப்பன பெண்மையின் குணங்களேயாகும்.

"பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள கற்பென்னும்

திண்மையுண்டாகப் பெறின்"

381(39)

எனக் கூறும் வள்ளுவர் பெருமான் வாக்கை மீண்டும் குறிப்பிடலாம். கற்புடைமையே பெண்களுக்கு மதிப்புக்குரிய பெரும் தகுதிப்பாட்டினை அளித்து உலக உயர்வான நிலைமையை அடையச் செய்து எல்லோராலும் போற்றத்தக்க மேலான தன்மையை நல்குவதாகும்.

பிள்ளையானது பிறந்தது முதல் தாயார், தந்தையர், பணிப் பெண்கள், ஆசிரியர், சான்றோர் என்றின்னோர் கற்பித்தவாறு பெண்மைக் குணங்களில் பயிற்சியுற்று அவ்வழியே உள்ளம் பதிந்து வளர்ச்சியடையும். பின்னர் வாழ்க்கைத் துணைவனை எய்திய காலத்தில் அவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்த பெண்மைக் குணங்கள் தலைவன், தலைவியரது இல்லற வாழ்க்கையில் நறும்பூவெனப் பெண்மை மலர்ந்து அன்பின் வெளிப்பாடாகிய நறுமணம் வீசி பெண்மையினின்றும் பச்சென்றக் காய்களை ஈன்ற தன்மையேன நான்கு குணங்கள் வெளிப்பட்டு அக்காய்கள் முதிர்ந்து, கனிந்து ஒழுகும் தேனே கற்பு ஆகும்.

அந்நிலையில் தலைவன் கற்பித்தவாறு ஒழுகுதலும் அவர்களுக்கு ஒர் இயல்பான குணமாக அமையும். ஆதலின் கட்டளை உருவமாயோ, அதிகார உருவமாயோ தலைவனின் உள்ளத்தில் உருவெடுக்காது. கட்டளைக்கோ, அதிகாரத்துக்கோ அமைவது கற்பு நிலையாகாது. அதாவது கணவன் கற்பிப்பனவற்றை அவள் கட்டளையாகவோ,

– கலாநிதி 6ச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – 6பாருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

57(6)

அதிகாரமாகவோ நினைத்து அவற்றை ஏற்று நடத்தல் தனது கடமை என எண்ணி அடக்குமுறையாகப் பற்றின்றி வாழ்தல் கற்பின் இயல்பல்ல. மாறாக தலையாக அன்பிற் பிணிப்புண்ட தலைவனும், தலைவியும் ஈருடல் ஒருயிர்த் தன்மையுடையவராக இருக்கின்றனர். அதாவது தாம் இருவர் என்ற உளப்பான்மை அற்ற நிலை. அந்நிலையில் தலைவன் கற்பிப்பவை கட்டளை என ஆகுமா? தலைவியானவள் தான் அவருக்கு அடங்கி நடத்தல் தனது கடமை என்ற உணர்ச்சிக்கு இடமுண்டா? இல்லையே. தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆன்றோர் கருதிய கற்பின் பண்பு இதுவே ஆகும்.

"சிறை காக்கும் காப்பெவள் செய்யும் மகளிர் நிறை காக்கும் காப்பே தலை"

என்ற வள்ளுவர் பெருமானின் உள்ளக் கருத்தை கூர்ந்து நோக்க வேண்டும். ஆதலின் தலைவியானவள் தலையாய அன்பு மாறாத உள்ளம் உடையவளாய் தலைவன் கற்பித்தவாறு ஒழுகி அன்பினால் பிணிப்புண்டு, இன்பநிலை பெருக்கி அறநெறி வழுவாது வாழ்வாள். எனவே கற்பித்தவாறொழுகல் அடிமை வாழ்க்கை முறையாகுமா? அவ்வாறு கருதுவது தவறாகும்.

இவ்வாறாய் கற்பொழுக்கம் இயல்பாக வாய்க்கப் பெற்ற தலைவி தனது தலைவனிடத்து கொண்டுள்ள அன்பும் ஒன்று சேர்ந்து கலந்து இரண்டற்றவராய் ஒருயிர் என வாழ்வர். அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. எனவே தலைவனும் தலைவியும் ஒருவர் மீது ஒருவர் கொண்டுள்ள அன்பின் தன்மை பற்றிப் பேச வேண்டாம். அதுவும் பெண்மையின் வழி ஊறிய அன்பு பெண்பாலாரிடத்து எத்துணைப் பெரிய வலிமையுடையதென்பதை ஊகித்து அறியலாம். ஆதலின்றோ உயிர் நீத்தான் என்ற அக்கணமே தனது கணவன் தன் பின் தொடர்ந்து நீத்து கணவனைப் உடலையும் தான் சென்ற கோப்பெருந்தேவியை குறிப்பிடலாம். அன்றியும் தனது ஆருயிராம் தலைவனுக்கு முறையின்றி இடர் வரும்போது ஆண்மை வழித்தாய வீரம் தோன்றி அஞ்சாமை என்னும் ஆயுதம் தாங்கி அறப்போர் செய்தவர்களும் உள்ளனர். கண்ணகியைக் கருதுவோம் ஆயின் அன்பின் வலிமை தான் என்ன? கற்பென்னும் செங்கோல் தாங்கிய பெண்மை அரசே அரசு என்பது தெளிவாகின்றது.

அன்பின் வழியது உயிர் நிலை அல்லவா? அன்போடு இயைந்த தொடர்பு அன்போடியைந்த வாழ்க்கை அல்லவா? ஆகவே முன்பு கற்பித்தவறொழுகிய ஒழுக்கவாற்றலையும் அதில் பயிற்சியுற்று வளர்ச்சியடைந்துள்ள பெண்மையின் சுபாவங்களையும் கணவன் கற்பித்தவாறு ஒழுகலையும் மேற்கொண்டு எழுந்த அன்பு இருவரையும் ஒருவரெனும் தன்மையடைச் செய்து இம்மண்ணுலகிலேயே நிறைவான இன்ப வாழ்வை நல்கும் என்பதை மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் என திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் எடுத்துரைக்கின்றார்.

பெண்மணியானவள் தனது கணவனே தனக்கு கடவுள் அவன் ஒருவனே இவ்வுலகின் தனக்கு ஒப்பிலாப் என்றும், பெரும்பேறு என்றும் அவனே தனக்கு ஒப்பற்ற துணைவன் என்றும், அவனைப் பேணுதலும், அவன் பணி செய்தலுமே இவ்வுலகில் தனக்கு முக்கியமான கடமை என்றும் தானாகவே தனது உள்ளத்தில் உணருவாள். இவ்வுணர்ச்சி தன் கணவனிடத்து உண்டான அன்பினால் எய்திய இன்பந் துய்த்தலால் ஏற்படும் நிறைவினால் வருவது. எனவே தனது இல்வாழ்க்கை நெறியில் பூரண இன்பநிலை எய்துவதோடு இல்லற நெறியையும் போற்றி வளர்க்கின்றாள். இதனால் அவள் இல்லக்கிழத்தி, இல்லத்தலைவி என்கின்ற உயர் பதவியை அடைகின்றாள். இந்நிலையில் தாய்மை உள்ளம் அரும்பத் தொடங்கும். இது முன்னுள்ள நிறைவினால் ஏற்படுவதாகும். அது என்ன நிறைவு? மனதின் குறைவற்ற பூரண நிலை அதுவாகும். இப்பூரண நிலை

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

ஏதுவாக தனது பெண்மைக் குண இயல்புக்கு ஏற்றவாறும் தலைவன் கற்பித்தவாறும் தனது நெஞ்சினை நிறுத்தி ஆளும் தன்மையே நிறையாகும். இந்நிறையே கலங்கா நிலையை நல்குவது. இந்நிறையே கற்பாகிய செங்கோல் கோடா வண்ணம் வாழ்வது என்பதும் ஆகும்.

61

அத்தயாயம் 7

அன்பு வாழ்க்கையும் பெண்களின் நிறையும்

நிறை எனப்படுவது மறை என்றும் பிறர் அறியாமை என்றும் நிறை காக்கும் காப்பதே தலை என்றும், வள்ளுவர் விளக்கியுள்ளனர். இதுபற்றி விரிவாக உணர்ந்து உண்மை யைக் கண்டறிதல் வேண்டும். இங்கு மறை எனப்பட்டது இன்பத்தை உணர்த்துகிறது. தலைவனும் தலைவியும் தாம் அனுபவிக்கும் இன்பத்தை அவரவர் தாமே உணர்வாரன்றிப் பிறர் அறியமாட்டார்கள் என்பதால் மறை எனப்பட்டது. மறை ஆகுபெயராய் இன்பத்தை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

"**மறை பிறர் அறியாமை"** என்பதற்கு மறை என்பது மேலும் தலைவன் தலைவியரால் உய்த்துணர்ந்து அனுபவிக்கப்படும் இன்பமானது பிறரை அறியாதிருத்தல் என்று பொருள்படும். அதாவது அவ்வின்பத்தை பிறரால் அனுபவியாமை. QU தலைவனோ, தலைவியோ தாம் இருவரும் துடித்துய்க்கும்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்—பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

இன்பத்தை பிற ஒரு பெண் வாயிலாகவோ, ஆண் வாயிலாகவோ அனுபவியாமையாகும். ஆகவே மறை பிறர் அறியாமை என்பது தலைவன் தலைவியர் தாம் அனுபவிக்கும் இன்பத்தை அவர் தாமே அன்றி பிறர் அறியார் என்பதும், தலைவி, தலைவனிடத்து தான் துய்க்கும் இன்பம் வழியில் பிறரை அறியாது இருத்தல் என்பதும், தலைவனும் அவ்வாறே என்பதும், தலைவி தனது தலைவனால் தானடையும் இன்ப நலனைப் பிறர் அறியாதவாறு (பிறருக்கு அது பற்றி எடுத்துரைக்காது) ஒழுகல் என்பதும் ஆகிய இத்தன்மைகள் உள்ளத்தில் நிலைத்தலே நிறை என்பதாகும். இதன் விரிவு நிறை பற்றிக் கூறுமிடத்து விரிவாக அறியலாம். இந்நிறை என்னும் பண்பு ஆண்பாலாருக்கு நிறை என்றும் பெண்பாலாருக்கு கற்பு என்றும் வழங்கப்படும். ஆண் தானே தலைவனாய் தன் நெஞ்சை நிறுத்தி ஆளும் தன்மையுடைய திண்மையுடையோளாதலின் அவனுக்கு நிறை என்றே ஆகும். பெண் தலைவனையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு அவன் கற்பித்தவாறு தன் நெஞ்சை நிறுத்தி ஆளுதலின் அவர்க்கு அப்பண்பு கற்பு எனப்படும். எனவே பெண்மணிகளிடத்து அவர் தம் பெண்ணரசே கற்பாகி செங்கோல் கோடா வண்ணம் அவர்களைக் கொண்டுய்ப்பதால் பெண்மையரசு அன்பு மார்க்கத்தில் நிலவுகின்றது. அதனால் அவ்வாட்சியின் இன்ப வாழ்வு செழிப்படைகின்றது. இவ்வுலக இன்பப் பேறு இதுவன்றி வேறில்லை. இவ்வின்ப வாழ்வே பேரின்ப வாழ்வுக்கு வழிகாட்டிச் செலுத்துவது ஆகும்.

எனவே இவ்வாறான இல்லறமே கடவுள் நெறி, கடவுள் வாழ்க்கை ஆகும். இல்லறமல்லது நல்லறமன்று எனக் கூறியிருப்பதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

" தெய்வத் தோழாள் கொளுநற்றெழு தெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை"அல்லவா?

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கதுகம்

"அன்பு அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது"

"வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்"

என்றார் வள்ளுவப் பெருமான்.

"அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார் அன்பே சிவமாம் தாரும் அறிகிலார் அன்பே சிவமாவதாரும் அறிந்த பின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே" என்றார் திருமூலநாயனார்.

இல்வாழ்க்கையின் பண்பு அன்புடைமை ஆகும். அத்தகைய வாழ்வின் பண்பு அறனுடையது. அன்பு வழியே அற வழி ஆகும். இல்வாழ்க்கையில் அன்பை தூய்மை செய்பவர்கள் பெண்மணிகளே ஆவார். ஆதலில் இல்வாழ்க்கையின் அறவாழ்வு அவர்கள் கையில் உள்ளது. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் கற்புக்கரசியாகிய பெண்மணிகளும் அவர்களது நடத்தையும் ஆகும். வானுறையும் தேவர் வாழ்க்கை இன்ப வாழ்க்கையாதல் போன்று நல்ல மனைவியை அடையப் பெற்றவன் வையகத்தில் தேவனாக இன்பம் அடைகின்றான். தலைவியால் தெய்வமாகவே கொண்டாடப்படுகின்றான். அதனால் வாழ்க்கையில் எவ்வகையாலும் தாழ்வுக்கோ இகழ்ச்சிக்கோ இடமின்றி ஏறுபோல் வீறுநடை போடுகிறான்.

இவ்வாறு பெண்மணியானவள் தலைவன் கற்பிப்பன வற்றின் வழி ஒழுகுதலோடு தலைவன் குறிப்பறிந்து தாமே முனைந்து பணியாற்றுவாள். அதுமட்டுமன்றி தனது கணவனுக்கு இதமான வழிகளை தாமே ஆராய்ந்து அன்பின் சின்னமாகவே பணியாற்றுவாள். தனது கணவனது உள்ளத்தில் வேறு எவ்வழியிலேனும் குறைபாடு நேர்ந்த வழி அக்குறைபாடுகளைத்

கலாநிதி எச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

தாமே அறிந்து தனது கலங்கா நிலைமையால் தலைவன் உள்ளத்தை ஆற்றிப் போற்றுவாள். அதன்போது தலைவன் தனது ஆருயிர் அணையத் தலைவியின் எண்ணப்படி அவள் வாக்கின்படி ஒழுகுவான். தலைவியும் தலைவன் ஒன்று சொன்னால் அதனை இவ்வுலகில் போற்றத்தக்க யாவற்றிலும் மேலாகப் போற்றி எண்ணி அன்பின் இயல்பாகவே போற்றுவாள். இவ்வாறு தலைவி தன் கணவன் மீதுள்ள பிரிக்கமுடியாத, பிரிவறியாத, மறக்கமுடியாத, திணிக்கப்பட்ட அன்பினாலும் ஒழுக்கத்திற்குப் பயின்று ஒன்றிய சுபாவத்தினாலும் தானே ஆய்ந்து தனது கணவன் பணிகளையும், சொற்களையும் பொன்னிலும் மேலாகப் போற்றுவாள். அத்தோடு தன் மனைக்குரிய பணிகள் யாவற்றையும் தானே ஆராய்ந்து செப்பமுற செய்யும் ஆர்வமுடையவளாய் பணிசெய்வாள்.

இவ்வாறின்றித் தலைவன் கூறுபவற்றை கட்டளை என நினைத்தோ அவன் கட்டளைகளுக்கு அமைதல் தனக்கு கடமையென எண்ணியோ, உள விருப்பின்றிக் கருத்துணர்ச்சியின்றிச் சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை போன்று செயலாற்றுவது கற்பாகாது. கற்பு நெறியுமாகாது என இவ் இலக்கியங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

கணவன் மீது பிணித்த அன்பின் வழி முதிர்ச்சி அடைவாளாயின் அன்பின் குழவியாகிய அருள் அவளிடத்து அரும்பும். அவ்வாறாகவே உலகத்தில் ஏனைய உயிர்களிடத்தும் அருள் உள்ளம் உண்டாகி ஏற்று, ஏற்ற தருணங்களில் இரங்கியோ, அன்பினாலோ ஆவன செய்வாள் தன்னில்லந் தேடிவரும் ஏழை விருந்தினரைக் காணுமிடத்து இயல்பாகவே அவர்களிடத்து உள்ளம் இரங்குவாள். அது காரணமாக இன்முகம் காட்டி மலர்ந்து கண்ணில் கருணை பொழிய தேன்பாகென இனிய மொழிகளை இயம்பி அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு உபசரித்து மனை அறும் செய்வாள். அப்போது அருள் ஊறும் உள்ளத்தவளாய்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

· ...

66

அறம் ஆற்றும் பணியுடையாள் ஆகின்றாள். மேலும் தலைவன் செய்யும் அறச் செயல்களுக்கெல்லாம் ஆதரவாக தானே முன்னின்று ஊக்குவித்து அரும்பணியாற்றுவாள். தலைவனையும் அறவழியில் மிகுந்து அறநெறி வழுவாது ஒழுகச் செய்வாள். இத்தகையால் உறையும் இல்லம் அன்பும் அருளும் சேர்ந்து ஒளி வீசும். அன்பும் அருளும் உள்ள இடமே இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயமாகும். அன்பும் அருளுமே இறைமை ஆகும். எனவே அவள் இறைமையைப் பெறுகிறாள். இதன் காரணமாகவே இயற்கையும் அவள் எண்ணத்தின் வழி இயங்குகின்றது. தெய்வந் தொழால் கொளுநற்றொழு தெழுவாள் பெய்யென்றும் சொன்ன மாத்திரமே மழை பொழியும். பாலருக்கு ஆண்மைக்குண அமைவவோடு ஆண்மைப் பண்பு மட்டுமன்றி பெண்மைப் பண்பும் விரவியுள்ளது என்பது முன்னர் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவை இவ்வாறே இருபாலாரிடத்தும் அமைந்துள்ளது. இயல்பாகவே இதன் பெறுபேறு பற்றி நோக்குவோம்.

மக்கள் வாழ்க்கை அன்புநெறிப்பட்டது. அன்பிற்கு 9JU வேறு பண்புகள் உள்ளன. அவை ஆளுமையும், பேணுமையும் ஆகும். எனவே அன்புள்ள இடத்தே அவ்விரு தன்மைகளும் உள்ளன. அன்பை வளர்ப்பான் கருதியே பிறவி ஏற்பட்டது. பிறவி தோறும் அன்பின் அவ்விரு தன்மைகளையும் வளர்த்தலின் மூலம் முழுமையாக அன்பை வளர்த்தல் முடியும். இவை கருதியே அன்பின் ஆளுமைக்கு ஆண் உடலும் அன்பின் பேணுகைக்கு பெண் உடலுமாக இறைவன் படைத்துள்ளான். உடலமைப்பு அன்பின் அப்பண்புகளுக்குத் தக்கவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உயிர்களிடத்திலே ஆண், பெண் என்றும் வேறுபாடு இல்லை. பிறவியிலேயே உடல் அமைப்பிலேயே வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. ஈருடலிலும் உள்ள ஆன்மா ரை இயல்பானது. அணுவளவேனும் வேறுபாடு இல்லை. ஈருடலிலும்

– கலாநிதி வெசு.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

உயிர்க்குணமான அன்பே செயற்படுகின்றது. அன்பை வளர்ப்பதற்கும், அதனை உறுதியடையச் செய்வதற்கும் அன்பு பூரண நிலையை அடைதற்காகவுமே அவ்வாறு பிறவி அமைந்தது. அன்பே சிவம். எனவே சிவத்தை அடைவதற்குரிய ஒரேயொரு வழி அதாவது வீடுபேறு அடையும் நெறி அன்பு நெறி அன்று வேறு வழியே இல்லை என்பதாகும். ஆகவே இவ்வழியின் முதற்படி இல்லற வாழ்க்கையாகும். இந்த இடத்தில் சிவம் இன்றி சக்தியில்லை. சக்தியின்றி சிவமில்லை. சிவத்தில் சக்தி ஒடுக்கம். சக்தியில் சிவம் ஒடுக்கம் என்னும் கடவுள் கோட்பாட்டை ஒப்பிட்டு நோக்கலாம்.

இனி ஆண்மையில் பெண்மையும் பெண்மையில் ஆண்மையும் உள்ளதெனின் ஆண்மை வாவிய பேடு என்றும் கூறவேண்டுமல்லவா? பேடி, பேடுகளிடத்து பெண் ஆண் ஆகிய இருபாலாரிடத்து சிறப்பாக இருக்க வேண்டிய பெண்மையும், ஆண்மையும் அவ்வாறு அமையப்பெறாமல் அதனால் பெண்ணுமாகாது ஆணுமாகாது குறைப்பட்ட நிலையில் பெண் சிறப்பாக ஆண்மை மேற்கொண்டும், ஆண் சிறப்பாக பெண்மை மேற்கொண்டும் அமைவதால் அவையும் முதிர்ச்சியின்றிக் குறைபாடுடையனவாய் ஆற்றல் குறைந்து காணப்படும். இவர்கள் இரு திறத்தாலும் பூரண சேர்ந்து எண்ணப்படமாட்டார்கள். மக்கட் மக்களோடு பிறவியிலும் வேறுபட்ட பிறவியுடையார் எனக் கருதப்படுவர். இவர்கள் உடல் அமைப்பும் அக்குண இயல்புக்கேற்றவாறே அமையும். பெண் உடலில் பெண் உடல் அமைப்புக்கள் சிலவும், ஆண் உடல் அமைப்புக்கள் சிலவும் சேர்ந்திருக்கும். குண இயல்பும் பெண்ணின் குணமாயும் அமையாது, இவர் வரம்பின்றிக் சேர்ந்து ஆண் அமையாது. குணமாயும் காணப்படும். பேடு, பேடியர் இயல்பைத் தெளிவாக பெரும் புகழ் தொல்காப்பியனார் மிகவும் விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார். பேடியின் இலக்கணம் சொல்லும்போது "வென்மை சுட்டிய ஆன்மை திரிந்த" எனக் கூறுகின்றார். எனவே பேட்டின் இலக்கணம் "ஆன்மை சுட்டிய பென்மை திரிந்த" என உணர வைத்தார். நன்னூலாரும் "வெண்மைவிட்டு ஆனாவு பேடு" என்றும் "ஆண்மை விட்டு பென்மையை ஆவாவுவன பேடி" என்றும் கூறுவார். இப்பேடு, பேடியர் இலக்கணத்தால் ஒர் உண்மை புலப்படுகின்றது. ஆண்மையில் பெண்மை உள்ளடங்கி உள்ளதென்பதும் அது ஆண் பிறவி என்பதும் பெண் பிறவி என்பதுமாம். இவை இரண்டு பண்புகளும் இருக்க வேண்டிய நிலையில் கூடிக் குறைவதனாலேயே ஆணுமன்றிப் பெண்ணுமன்றிப் பேடியரும் பிறக்கின்றனர் என்பது தெளிவு.

எனவே பெண்மை நிரம்பியபோது ஆண்மை ஒடுங்கிய பெண்மை செயற்படுவது பெண்மையாகும். இப்பெண்மைக்கு அமைவாகவே பெண்ணுடல் அமைகிறது. அவ்வாறே ஆண்மை நிரம்பியபோது பெண்மை ஒடுங்கி ஆண்மை செயற்படுவது ஆண்மையாகும். அதற்கு அமைவாகவே ஆண் உடல் அமைகின்றது.

இவ்வுண்மையை உதாரணத்தால் அனுபவத்தில் அறியலாம். அன்பிற் குழைந்து தலைவன், தலைவியர் இருவரும் கூடி இன்பம் அனுபவிக்கின்றனர். அவ் உறவின் குழந்தை கருக் கொள்கின்றது. அக்குழந்தை காரணமாக பிறந்த பின் அதன் உடலமைப்பை உற்று நோக்குவோம். அக்குழந்தையின் உடலுருவத் தோற்றம், தாயார், தந்தையர் இருவரினதும் உடல் உருவச் சாயல் கலந்து தோன்றுவதையும் தாயாரினதோ, அன்றித் தந்தையரதோ முகபாவம், உடலமைப்பு மிகுதியாகத் தோன்றுவதையும் அறிவோம். காரணம் ஆண்மை, பெண்மைக் குணங்களின் உறவாடலேயாகும். எனவே உயிர் உணர்ச்சியாகிய இன்பத்தை தத்தமது உடலைத் துனைக் கருவியாகக் கொண்டு பெறுகின்றபோது அவ்வின்ப உணர்ச்சியின்

பேறாகிய பிள்ளைகளினது உடலிலும் அவ்விருவரினதும் உடலின் சாயல் படிகின்றதானால் அவ்விருவரினுடைய மனப்பான்மை பிள்ளைகளிடத்து பதிதல் ஒருதலையன்றோ? ஆனால் அன்பினாற் பிணிப்புண்டு இரண்டற்ற ஒருமைப்பாட்டில் அவ்விருவரும் கலந்தபோது அன்பின் இருவேறு இயல்பாக ஆண்மையும், பெண்மையும் அப்பிள்ளையில் பதிதல் இயல்பே. அது ஆண் மகவாயின் பெண்மை ஒடுங்கி ஆண்மை மிகும், பெண் மகவாயின் ஆண்மை ஒடுங்கிப் பெண் மிகும். இறைவனின் உண்மையறிந்த ஞானிகள் இறைவனைப் பாதி ஆணும், பாதி பெண்ணும் எனப் புலப்படுத்தியமையை இங்கு ஒப்பு நோக்கலாம். இது ஆண்மையில் பெண்மை அடங்கியுள்ளமையை எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

எனவே பிரபஞ்சமானது (உலகம்) உடலும் உயிருமாகச் சேர்ந்து இயங்குவதை நாம் காண்கின்றோம். உயிர்கள் தாம் தாம் பெற்றுக்கொண்ட உடல்கள் பல ஆகும். பற்பல வடிவங்கள் உடையன. உயிர்கள் பெற்றுக் கொண்ட உடலுக்கு ஏற்றவாறு உயிர்கள் உணர்ச்சியும் அறிவும் பேதம் கூறுகின்றன. ஆனால் எவ்வுயிர்க் கூட்டத்துள்ளும் ஆண், பெண் என்ற இரு வேறுபட்ட தன்மையும் அவைக்கு ஏற்றவாறு இரு வேறு வகைப்பட்ட உடல் அமைப்பும் இருத்தலை நாம் பகிரங்கமாகக் காண்கின்றோம். எனவே உலகம் ஆண், பெண் என்ற இரு வேறு தன்மைகளோடும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது புலனாகும். ஆகவே அவ்விரு தன்மைகளின் வேறுபாடேயன்றி வேறோர் தன்மையின் குறியீட்டை நாம் உலகிற் காண மாட்டோம். ஆதலின் அவ்விரு தன்மைகளையும் இயக்கி அன்பை வளர்த்து இன்ப வாழ்வை நல்கி உயிர்களை நல்வழிப்படுத்த ஓர் கருத்தா இருக்கின்றான். அவனே தென்னாடுடைய சிவன் என்னாட்டவர்க்கும் இறைவன் பிரபஞ்சத்தைக் கூர்ந்து கவனிக்குமிடத்து எனவே ஆவான். தூலப் பிரபஞ்சமாகிய மாயா காரியமும், ஆன்மாவும், சிவமும்

கலாநிதி செ_சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

இயங்குவதென்பதை அறிவோம். இறைவனே முற்றும் முழுதுமாய் வியாபகமாய் இருக்கின்றான்.

எனவே ஆண்மையும், பெண்மையும் தம் ஆற்றலிற் சிதைவின்றி பூரண நிலை எய்துமானால் உயிரை அவை உய்ப்பனவாகும். நல்வழி எனப்படுவன கடவுள் தன்மையை அடைதற்குரிய நெறிகள் ஆகும். அந்நெறிகளே அறவழி. அறவழி உயிர்களைக் கடவுட் தன்மையை அடையச் செய்து கடவுளிடத்தே கொண்டுசெல்லும். எனவே ஆண்மை பெண்மையாகிய இரு வேறு தன்மையுடைய அன்பானது வளர்ச்சி அடைந்து உறுதி பெற்று கடவுளை அடையச் செய்யும் என்பது தெளிவாகின்றது. "அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே" என்ற திருமூலர் பெருமானின் வாக்கை இவ்விடத்தில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். இப்பேற்றைப் பெறுவதே இல்லற வாழ்வு ஆகும். நல்லோர் கண்ட வாழ்க்கைப் பெருநெறி அதுவே ஆகும். தமிழ் அன்னை தந்த அருநெறியும் அதுவாகும். தமிழ் உலகம் கண்ட ஒப்பிலாப் பெருநெறியும் இதுவே ஆகும். இதுவே கடவுள் நெறியாகும்.

ஆண்மையும் பெண்மையும் ஒன்றிணைந்து அன்பே மயமாய்க் கூடி வாழ்ந்து பின் பிரிந்து திரும்பவும் வேறு வேறு உடலிற் புகுந்து பிறவி எடுத்து முன்னைய தொடர்பினால் திரும்பவும் கூடி இன்பம் காண்பதே இல்வாழ்க்கை நெறியாகும். ஆண் பாலார்க்காயினும், பெண் பாலார்க்காயினும் கூடி இன்பந் துய்க்கும் வழி வகைகளை இன்னொருவர் இவ்வாறென எடுத்துக் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பிள்ளை பிறந்து வளர்ந்து ஆண்மை, பெண்மை அரும்புங் காலம் வந்ததும் (முளை கொள்ளும் காலம்) அவை ஒன்றை ஒன்று முன் பிறவியின் தொடர்பிற்கமைய அவாவி ஈர்க்கும். ஆண்மை காலம் 15 ஆண்டும் பத்துத் திங்களுமாகிய பருவ அரும்புங் காலமாகும். ஆண்மை கொள்ளும் அப்பருவத்தில் முளை

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

மட்டுந்தான் வந்து சேர்வதல்ல. அவை உயிரோடு சேர்ந்து உள்ள உயிர்க் குணம். அது உயிரோடு வித்துப் போல அடங்கியிருந்து பருவம் வந்ததும் முளை கொள்வதாகும். அன்றி இடையே எங்கோ இருந்து உடலிற் புகுந்தன அல்ல. இறைவனின் ஐந்தொழில் நிகழ்ச்சிக்கு அவையே இடமாகின்றன. அன்றி இறைவன் ஒரிடத்திலிருந்து பஞ்சபூதங்களை மாயா காரணங்களைச் சேர்த்துக் குழைத்து உருட்டித் திரட்டி உருக்களை ஆக்கி அளிக்கின்றான் அல்லன். இறைவன் ஏகமாய் எங்கும் வியாபகமாய் உள்ளும் புறமும் நீக்கமின்றி அன்றோ? எந்நாட்டவர்க்கும்; எல்லோர்க்கும், நிற்பவன் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே கடவுள். சூரியன் சந்நிதியில் தாமரை மலர்கிறது. குவளை கூம்புகின்றதல்லவா? அதே போன்று இறைவன் சந்நிதியில் பிரபஞ்சம் தொழிற்படுகிறது. கன்மம் உயிர்களை வழி நடத்துகின்றது. இதனால் பிறப்பு, வாழ்க்கை, இறப்பு நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. பிறப்பு வாழ்க்கை, இறப்பின் பெறுபேறு வீடுபேறு.

"அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கையாற்றில் புறத்தாற்றில் போய்ப் பெறுவதெவன்" 46(5)

"அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனுமது" 45(5)

"இயல்பினாள் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பன் முயல்வாரு ளெல்லாம் தலை" 47(5)

"அறனெனப்பட்டடே இல்வாழ்க்கை அஃதும் பிறன் பழிப்பதில்லாயின் நன்று" 49(5)

என வள்ளுவர் பெருமானாரின் அருள் வாக்குகள் நமது அக இருளைப் போக்கும் அணையாத சோதியாகும். அவற்றை ஊன்றி நோக்கிக் கவனித்தால் வாழ்க்கையின் பெருமை தெளிவாகும். ஒளவைப் பிராட்டியாரும் "இல்லறமல்லது நல்லறமன்று" என்கிறார்.

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

ஆனால் வலிந்து தம் மனதை அடக்குவதனை கருதித் துறவறத்தை மேற்கொண்ட பிற சமயவாதிகள் சிலர் பெண்களை இழித்துக் கூறுகின்றனர். அவர் கூற்று உண்மை நெறிக்குப் புறம்பானது. பெண்மையும், ஆண்மையும் இரும்பும் காந்தமும் போன்று ஒன்றையொன்று ஈர்க்கும் தன்மையுடையது. கடவுள் நிலையெய்திய அருள்ஞானிகளாகிய திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசகர் முதலியோர் பெண்மையைப் போற்றித் துதிக்கும் திறன் கண்டு கொண்டுதான் முத்தி நிலைக்குச் சென்றார்கள். இல்லற வாழ்க்கையை முறையாக அனுபவிக்காத ஆணோ அல்லது பெண்ணோ துறவறத்தில் நிலைத்து முதிர்ச்சி பெற முடியாது என்பதை பெண்களின் பண்புகளால் அமைந்த வாழ்வைப் கூறும் தமிழ் இலக்கியங்கள் மிக சிறப்பாக எடுத்து பற்றிக் விளக்குகின்றன.

நமக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மூதறிஞர்கள், ஞானிகள் இறைவனுக்கு உருவம் கற்பித்தவாறு நிறமும் கற்பித்து ள்ளார்கள். அவர்கள் சிவனை செம்மை நிறமுடையோன் என்றும் அம்மையாரை நீலநிறமுடையவர் என்றும் கூறியுள்ளார்கள். ஆளும் தன்மையும் பேணும் தன்மையும் ஒருங்கே அமைந்த இறைவன் சிவமும் சக்தியுமாவான். வெம்மை ஆளுவது, தண்மை பேணுவது இரண்டு ஒழுங்கியைந்தவிடத்தே தான் வாழ்வுண்டாகும். வாழ்வு செழிக்கும். உலகம் பெண்மையும், ஆண்மையும் சேர்ந்தே இயங்கி வருதலை நாம் எல்லோரும் நன்கறிவோம். உலகில் பெண்மையும் ஆண்மையும் இருந்தாலன்றி உயிர் வாழ்க்கை நிலைபெறாது. எனவே தனியே பெண்மையும், தனியே ஆண்மையும் ஒரிடத்து அமையுமானால் அங்கே உயிர் வாழ்க்கைக்கு இடமில்லை. சூரிய மண்டலத்தில் உயிர்கள் ஆதலின் ஆண்மையும் பெண்மையும் வாழமுடியுமா? ஒன்றிக் கலக்குமிடத்திலேயே இன்பவாழ்வு உண்டாகும். ஆதலில் வெப்ப தட்பங்களுக்குரிய செம்மையும் பசுமையும் இறைவனின்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

சாயலாகும். வெப்ப தட்பமாவது ஆற்றலின் குணமாகும். ஆற்றல்தாம் ஆண்மையும் பெண்மையுமாம். சிவத்தில் சக்தி ஒடுங்க சிவன் ஏகன் ஆவான்.

அவ்வாறே உலகத்தில் உயிர் வாழ்க்கை தலைவனும் தலைவியுமாவர். தலைவி தலைவனில் ஒடுங்கியபோது தனியே ஏகனாய் ஆளுமையுடையவன் ஆகின்றான் தலைவன். தலைவனில் தலைவி ஒடுங்குதலாவது தலைவன் மீது தனது திரிகரணங்களும் வயப்பட்டு அவை அவன் மாயமாக தலைவன் ஒருவனையே தன் உள்ளத்துள் காணுதலாம். இதனால் தெய்வத்தை வணங்காது தனது கணவனையே தொழும் அவளுக்கு முத்திப்பேறு, விடுதலை தாமே வந்தடையும்.

பெண்களின் நிறை

நிறையாவது மறைபிறர் அறியாமை எனக் கூறப்படுகின்றது. மறை என்பது இன்பம் அதாவது கருத்தொருமித்துக் கூடும் தலைவனும் தலைவியும் துய்க்கும் இன்பம் அவரேயல்லாது பிறரறியாமல் அவ்வின்பம் மறை எனப்பட்டது. அது ஆகுபெயராய் இன்பத்தை உணர்த்தியது. நச்சினார்க்கினியார் மறைந்தது ஒரு காரியம் என்றும் பிறர் அறியாமல் ஒழுகுதல் என்பர். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் 99ஆவது சூத்திர உரையில் அவரே "நெஞ்சினை நிறுத்தும் நிறை" என்கிறார். பரிமேலழகர் தலைழகள் தம்மனதில் அடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கை மிகுதியால் அடக்க முடியாது வெளி விடுதல் நிறை என்பர். ஆகவே தலைமகள் மனத்துக்குள் அடக்கற்பாலனவற்றை அதாவது துய்க்கும் இன்பத்தோடு சார்ந்த மறைகைப் பிறர் அறியாதவாறு அடக்கி வைத்துக் கொள்ளுதலே நிறை தாழ்ப்பாள் பரிமேலழகர் கருத்தாகும். கதவுக்குத் என்பது போன்று நிறையை நிலைப்படுத்துவது நாணம் என வள்ளுவர் பெருமான் கூறுகிறார். நாணம் வலுவிழக்குமாயின் நிறையழியும்,

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

எவ்வளவுக்கு நாணம் சிறந்து தோன்றுமோ அத்துணை நிறை வலுவுடையதாகும்.

நிறையழிவு நாணத்தாள் வீழ்ந்தது ஆகும். நெஞ்சம் ஆகிய அறை அவ்வறையினுள் பெண்மைப் பெருங் குணங்கள் ஈட்டிய தேடுதற்கரிய அறிவு, ஆசாரம், திண்மை, அடக்கம் ஆகிய செல்வங்கள் நிறைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ் அறை நிறை என்கின்ற கதவினால் அரண் செய்து நாணமாகிய பூட்டால் இறுகப் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு என்ன நடக்கிறது? காமம் எனும் ஒரு கோடரி அப்பூட்டை உடைத்து விடுகிறது. நிகழ்வதென்ன? நிறையாகிய கதவு தானாகவே திறந்து விடுகிறது. அப்போது என்ன நடக்கும். திண்மை அற்றுப் போகிறது. முன் தேடி வைத்திருந்த செல்வங்கள் அடி தலை மாறிச் சிதறுகின்றன. எனவே கன்னியானவள் உறுதியாகத் தனக்கொரு தலைவனைப் பெற்றுய்யும் வாய்ப்புக்கு இடமளி க்கும். கன்னியர் அல்லாதோர் வேறான அவ்வியல்பு இருப்பின் . சற்று நிலை மாறிய ஒழுக்கக் கேடு உண்டாகும்.

மேலும் "நிறையுடையேன் என்பேன்மன்யானோ என காமம், மறை இறைந்து மன்றுபரும்" என்னும் வள்ளுவர் பெருமான் வாக்கு நிறையின் இயல்பையும் நிறை அழிந்தபோது மறை இறந்து மன்றுபடும் என்றும் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. ஊடற் காலத்திலும் தலைவியின் ஊடலுக்கு உபகாரியாய் நின்று அகத்தே எழும் வேட்கையை அடக்கி மறைத்து நிறுத்துதலும் நிறையே ஆகும்.

ஆன்பாலாருக்குரிய ஆண்மையின் பண்புகளாகிய அறிவு, நிறை, ஒர்ப்பு, கடைப்பிடி என்னும் நான்கு குணங்களுள் நிறையை ஒன்றாக எடுத்துரைக்கிறார்கள். அவர்கள் நிறை பற்றிக் கூறும்போது **"காப்பன காத்துக் கழவன கழந்தொழுகும்** ஒழுக்கம்" என்கிறார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் ஆண்பாலார், பெண்பாலார் இருவருக்கும் இருக்க வேண்டிய ஒத்த உயர் குணங்களுள் ஒன்றாக நிறையைக் கூறுகின்றார்.

"உருவு நிறுத்த காமவாயில்

நிறையேயருளே உணர்வொடு திருவென

முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே" என்கிறார்.

இதனால் நிறை ஆண், பெண் இருவருக்கும் இருக்க வேண்டிய குணம் என்பது பெறப்பட்டது. இதற்கு உரை கண்டவர்கள் நிறையாவது மறை பிறர் அறியாமை எனக் கூறுகின்றனர். நிறை பெண்பாலாருக்கும் உரித்தென்பதையும் அது இன்றியமையாது வேண்டப்படுதலையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

"நிறையான் மிகுகல்லா நேரழையாரைச்

சிறையான் அகப்படுத்தலாகா"

எனத் தெளிவாகக் கூறியிருத்தலை இங்கு ஒப்பு நோக்கலாம். எனவே பெண்மையின் கட்டுக்கோப்பு நிறையேயாகும்.

"பல்மாயக் கள்வன் பணிமொழியன்றோ நம்

பெண்மையுடைக்கும் படை"

1258(126)

என்னும் குறளுக்கு உரை கண்ட பரிமேலழகர் பெண்மை என்பதற்கு நிறையென்றே பொருள் கொண்டிருக்கின்றார். பெண் மக்கள் ஒரே நெறியில் நிறுத்தி ஆளும் நிறையுடைமையால் அவர்களது கற்பாகிய திண்மை உரம் பெறுவதாகும். அன்றிக் கண்ட கண்ட இடத்தும் கேட்ட கேட்ட இடத்தும் பஞ்சப்புலன் வயப்பட்டு மனதைச் சிதைய விடாது அரண் செய்து காப்பது நிறையாகும். ஊழிவயத்தால் ஒருவர் மீது ஒருவர் வேட்கை கொண்டாலன்றி காமுகர் நிகழ்ச்சிக்கெல்லாம் கலங்காது நிறுத்தும் ஆற்றல் நிறையுடைமையால் வருவதாகும். நிறை உரம்பட்ட நெஞ்சம் காமுகர் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் வெறுத்தும் அருவருத்தும் அஞ்சியும் உடல் நடுக்குற்றும் புறம்போக்கும். எனவே அன்பின் தொடர்ச்சி ஊழின் வயப்பட்டு நிறையழிந்து நிறையழியாது எவ்விடத்தும் வேறு கொடுப்பதேயன்றி நிற்கும்.

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

பிறர் அறியாமை என்னும் ஆசிரிய வசனத்தின் மறை பொருளை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் நோக்கலாம். மறை பிறர் அறியாமை ஆவது மறையைப் பிறர் அறியாமை என்றும், மறை பிறரை அறியாமை என்றும் பொருள்படும். மறையாவது இன்ப உணர்ச்சியென முன்னர் கூறப்பட்டது. இன்ப உணர்ச்சியோடு அவ்வுணர்ச்சியை விளைவிப்பனவாகிய கருவி காரணங்களும் அடங்குவனவாகும். கருவியாவன உறுப்புக்கள், காரணமாவன மனம். புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன ஆகும். எனவே தலைவன் தலைவியரது இன்ப உணர்ச்சி அவரேயறிவாரன்றிப் பிறர் அறியாதிருத்தல். ஆகவே இங்கு மறை என்பது இன்பம், கருவி காரணங்களைக் குறிப்பதாகும். தலைவியானவள் தன் தலைவன் மீது கொண்ட வேட்கை மிகுதியால் அவரிடத்து பெற்ற இன்பத்தை அதன் இயல்புகளைப் பிறருக்கு தான் எடுத்துக் கூறுவது சிலவேளை நிகழ்தல் கூடும். அவ்வாறு செய்வது நிறையழிவே. இது கற்புக்குப் பங்கமாகும்.

மறை பிறரை அறியாமைக்கு வருவோம். மறையாவது என்ன என்பது முன்னர் விளக்கப்பட்டது. பிறரை அறியாமையாவது தனது தலைவன் ஒருவனையேயன்றிப் பிறிதோர் ஆடவனை அறியாதிருத்தல் ஆகும். எனவே பெண்ணொருத்தி தான் பெறும் இன்பம் தனது கருவி காரணங்கள் பிறிதோர் ஆடவன் மூலமாகப் பெறாமையாகும்.

என்பதற்குப் பெண்ணொருத்தி மறை ஒருவன் மீது கொண்ட காம இச்சையை அவன் அன்றிப் பிறர் அறியாதவாறு மறைத்தலும், அவனும் பிறரும் அறியாதவாறு உள்ளத்திலேயே அடக்கி மறைத்தலும் நிகழ்வதாகும். தன் நிறையழிவாகும். ஏன்? பெண்மையின் இது கட்டுக்கோப்பு நிறையாதலின் இவ்வியல்பு பெண்மையின் அழிவாதலின் நிறையழிவு ஏற்பட்டது. எனவே அவள் மறைக்கும் இயல்பு அச்சத்தினால் தோன்றியதாகும். எனவே இவ்வியல்பு கற்பின்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

சிதைவாகும்.

இவ்வாறான இயல்பு ஒர் உண்மைக் காதலியிடத்து நிகழ மாட்டாது. ஏன்? உண்மைக் காதலி பெண்மை நிரம்பியவள். நிறையுடையவள். கற்பின் திண்மையுடையவள். காதல் ஊழ் வசத்தால் உண்டாவது. எனவே தலைவன் அறியுமாறு செய்து பிறர் அறியாதவாறு மறைத்தல் முழுக்க முழுக்கக் களவாகும் என்பதால் அது பொருந்தாது. களவுக் காலத்தில் தனது வேட்கையை அறியக் கூடி அக்கூடலை என்றும் பிறர் அறியாதவாறு மறைத்தல் கற்பாகாது. எனவே களவு வெளிப்பட்டு கற்பு நிகழ்தல் வேண்டும். எனவே தலைவி தானாகவே தனது களவைப் பிறர் அறியுமாறு புலப்படுத்துவாள். ஏன்? தமராயினார். தனக்கு வேறு வரைவு நேர்வர் என்னும் அச்சத்தினால் தனது காதலனோடு இடையீடின்றிக் கூடிக் குலாவும் வேட்கையினாலும், தனது களவை பிறர் அறியவும், தன் காதலனைக் கடிதில் மணம் செய்யவும் விரும்புவாள். ஆதலின் தனது காதலை அவனின்றிப் பிறர் அறியாதவாறு மறைத்தல் பொருந்தாமை ஆகும். இங்கே மறை என்பது ஒழுக்கத்தை உயர்த்துவதாகும்.

இனி இவ்வழியில் இரண்டாவது பொருளை நோக்குவோம். அது பெண்ணொருத்தி தன்னால் வேட்கையுறப் பெற்றவனும், பிறரும் அறியாதவாறு தனது வேட்கையை மறைத்தலாகும். பெண்ணானவள் ஒருவனைக் கண்டு அவன் மீது வேட்கை கொண்டு அவள் வேட்கையை அவனும் அறியாதவாறு மறைத்தலின் அவள் கொண்ட வேட்கை சென்றுழிச் சென்று நின்று வற்றும், அவ்வாறாயின் அவ்வியல்பு எப்பொழுதும் அந்நிகழ்ச்சியைத் தோற்றுவித்து இடமின்றி அழியும். இவ்வியல்பும் பெண்மையின் இயல்பு ஆகாது. கற்பின் திண்மையுமின்றி நிறையழியும் இயல்பினதாகும். தான் கொண்ட வேட்கையைப் பிறரும் அறியாதவாறு மறைத்தலின் காரணமாக

சந்தேகம் நாடிய உள்ளம் உடையவளாய் நேர்மையின்றி நிறையற்று வழித்தகாத முறையில் வேட்கையைத் துய்த்து நெறி தவறி ஒழுகவும் தலைப்படுவாள்.

மறை என்பதற்குத் தனது உயிரணைய தலைவனோடு உள்ளதாக இன்ப நுகர்ச்சியின் வயப்பட்ட எண்ணம், வாக்கு, செயல் என்பன பற்றி பிற பெண் பாலார்க்குத்தானும் கூறாது மறைத்தல் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதனையே பரிமேலழகர் வேட்கை மிகுதியான் பிறர் அறியக் கூறாமை என்பர். சிலவேளை தனது தலைவன் மேற்கொண்ட அன்பினாலும் தணியாக் காதலாலும் பெரு மதிப்பாலும் அவனைப் புகழ்ந்துரைப்பாள் கருதித் தன்னோடு ஒத்த மகளிருக்கு உரைத்தலும் உண்டு. இதுவும் நிறையின் பலவீனமேயாகும். அன்றி தனது தலைவன் கற்பனைகளை அவர் இவ்வாறு கூறினார் எனத் தனது தாயார், தந்தையர், உறவினர்க்குத் தானும் கூறாதவளாய் தன் எண்ணப்படியே தான் நடக்கிறேன், என்று மற்றெவரும் உணருமாறு மறைத்தொழுகலைக் குறிக்கின்றது. அவ்வாறு ஒழுகுதல் தலைவன் தலைவியர் இருவரதும் சுபாவம் ஒன்றே வேறுபாடன்று என மற்றையோர் உணரச் செய்வதாகும்.

மேலும் மறை பிறர் அறியாமை என்பதற்கு தலைவியானவள் தான் தனது உள்ளத்தில் மறைத்த தலைவன் மீதுள்ள வேட்கை உணர்ச்சியை தனது தலைவனும் அறியாதவாறு மறைத்தலுமாகும். தலைவி கூடிய காலத்து இவ்வியல்பு தலைவியரிடத்து உண்டாம். தலைவனிடத்து தனது உள்ளத் தில் என்றும் இடையறாதுள்ள வேட்கையை வெளிக் காட்டாது மறைத்து தலைவனோடு முரணாகச் செயற்படுவாள். இதுவே ஊடற் செயற்பாடு ஆகும். ஊடல் உணவுக்கு அளவாகச் சேர்க்கும் உப்புப் போன்றது. தலைவியின் ஊடலைத் தலைவன் அளவாக உப்பிட்டு சுவையாக சமைத்த பேருணவாகவே சுவைப்பான். இதுவும் நிறையின் செயற்பாடேயாகும்.

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்—பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

"நிறையான் மிகுகல்லா நேரிழையாரைச் சிறையான் அகப்படுத்தலாகா"

என்பது பழமொழி. எனவே மறைபிறர் அறியாமை என்பது மறையை (மறைத்தற்குரியவற்றை) பிறர் அறியாமை என்பதும் பிறர் ஆவார் தலைவி மற்றும் தலைவன் தவிர்ந்த ஏனையோர் என்பதும், ஊழ்வயத்தாற் காதல் உண்டாகும்போது தலைவியின் நிறை ஒடும் நீர்வழிப் புற் சாய்ந்தாற் போலச் சாயும் என்பது ஊடற் காலத்து மாத்திரம் தலைவி தனது வேட்கையைத் தலைவனும் அறியாதவாறு மறைத்துச் செயற்படுவாள் என்பதும் இவை தவிர்ந்த வழி மறைப்பு இருக்குமாயின் அது கற்புமாகாது நிறையுமாகாது என்பதும் புலனாகிறது.

மேலும் பெண்ணின் பெருமை பற்றிச் சான்றோர் கூறும் அறிவுரைகளை அறியலாம். மனைக்கு விளக்கம் மடவாள் என்றும் நான்மணிக்கடிகை ஆசிரியர் மனைக்கு உரிமையுடையவளே மனைவி என்றும் அவளே அம்மனையிருளை அகற்றும் விளக்காவாள் என்றும் இவ்விலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

"உடம்பாழலாத மனைவி தோள் இன்னா" என்கிறார் இன்னா நாற்பது பாடிய ஆசிரியர். அதாவது ஒருமித்த (வேறுபாடு சிறிது அற்ற) உளப்பான்மை இலாத மனைவியோடு அடைகின்ற இன்பம் துன்பம் தருவதாகும் என்பது இதன் பொருளாகும்.

திரிகடுகத்தில் "அருந்ததி கற்பினாள் தோள் திரிகடுகம் போலும் மருந்து" என்றும் "வெண்ணுக்குக் கணிகலம் நாணுடமை" என்றும் கூறப்படுகிறது. திரிகடுகம் ஆகிய மருந்து என்ன செய்யும்? நோயை நீக்கும். கற்புடைப் பெண்ணின் கூட்டுறவு துன்பத்தைப் போக்கும். இன்பத்தை ஆக்கும், பெண்ணிற்கு அணிகலன் என்ன செய்கிறது? அழகையும், மதிப்பையும் கொடுக்கிறது. அவ்வாறே பெண்ணிடத்துள்ள நாணம் அவளை சமூகத்தில் அழகுடையவளாகவும், மதிப்புடையவளாகவும் செய்கிறது.

சிறுபஞ்சமூலத்தில் "கற்**பிடைப் பெண் அமிர்தம்**" என்றும் "கற்றடங்கினாள் அமிர்து" என்றும் "கொண்டான் வழி ஒழுகல் பெண்" என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. உலகில் அமிர்தத்திலும் மேலான பொருள் வேறு ஒன்றும் இல்லை. அமிர்தத்துக்கு ஒப்புடைப் பொருள் அமிர்தமே. எனவே உலகில் அமிர்தத்துக்கு ஒப்பானவர்கள் இருவர் உளர். அவர் யார்? கற்புடைப் பெண்டிரும், கற்றாய்ந்து அடங்கியவனுமேயாவர்.

முதுமொழிக்காஞ்சி என்ன கூறுகிறது? "நலனுடமையில் நாணுச் சிறந்தன்று", "குலனுடைமையில் கற்பு சிறந்தன்று" எனக் கூறுகிறது. நலனுடமையே வேண்டற்பாலது. அதனை நல்குவது நாணமாதலின் நலனுடமையிலும் நாணம் சிறப்புற்றது என்கிறார். குலனுடைமை குணமுடைமையாகும். கற்பு உயர் குணங்களுக்கெல்லாம் ஊற்றாதலின் குலனிலும் கற்பு சிறந்தது என்றார்.

சான்றோர் எல்லாம் பெண்களை உயர்வாகவே கூறுகின்றனர். ஆண்மை, பெண்மை ஆகிய இரு தன்மைக்கும் ஏற்றவாறு வாழுதலே அறவாழ்வு. அதுவே இன்ப வாழ்வு. அதுவே அறவழி தவறாத சுதந்திர வாழ்வுமாகும். ஆதலின் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். கற்றலும் பொருளீட்டலும் வாழ்க்கைக்கே. வாழ்க்கையின் பேறு அறம் ஆகும். பிறவிப் பேறு அறத்தின் பேறே ஆகும். இவ்வுண்மையினை உணர்ந்தே பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் வகுத்து வரம்பு தவறாதபடி வழி காட்டிச் சென்றனர். மொழி இலக்கணம் உணர்ந்தன்றி வாழ்க்கை நூல்கள் அறிய முடியாமையின் மொழிக்கும் இலக்கணம் என வகுத்தளித்தனர்.

"எழுத்தறியத் தீரும் இழிதனைமை தீர்ந்தாள் தின் மொழித் திறத்தின் முட்டறுத்தானாகும்–மொழித்திறத் முட்டறுத நல்லோன் முத்நூற் பொருளுணர்ந்து கட்டறத்து வீடு பெறும்"

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

ஆதலின் மொழி இலக்கணம் இன்றியமையாததாயிற்று. எனவே

"பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுகை கற்பென்னும் திண்மை யுண்டாகப் பெறின்"

வாழ்க்கைத்திறன்

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் என்றார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் **"வையத்துள் வாழ்வாங்கு** வாழ்பவள் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்" என்றார் வள்ளுவர் பெருமான். எனவே உலகில் ஆன்மீக அடிப்படையில் ஆராய்ந்து மனித வாழ்க்கைக்கு வழி வகுத்தவர்கள், வழி காட்டியவர்கள் தமிழ் அறிஞர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆரியர்கள் இந்தியாவினுள் புகுதற்கு முன்னர் குமரி தொடக்கம் இமயம் வரை வாழ்ந்த மனித இனம் தமிழர்களே. அவர்கள் சிவ வழிபாடு சக்தி வழிபாட்டில் திளைத்தவர்களாய் அவற்றிற்கமைய வாழ்ந்து மெய்யுணர்ந்தவர்கள். அதனால ன்றோ மணிவாசகப் பெருமான் **"தென்னாகுடைய சிவனே என்னாட்டவர்க்கு இறைவன்"** எனத் தெளிவாக உணர வைத்தார். ஆரியர்கள் குடியேறிய காலத்து அவர்களால் அங்கு வாழ்ந்த தமிழர்கள் அசுரர், தாசர், இயக்கர், நாகர், இராக்கதர் என அழைக்கப்பட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் தமிழர் அல்லாத பிறிதோர் இனம் எனப் பிற்காலத்தில் கருதப்பட்டனர். அவர்களே சிவ வழிபாட்டை உலகிற்குக் காட்டிய ஆதித் தமிழர்கள். இத்தழிழர் பண்பாட்டில் அமைதியான வாழ்வுக்கு பெண்ணின் குணங்களின் முக்கியத்துவத்தை இவ்விலக்கியங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

கி.மு 1950க்கு முன் ஈழ நாட்டை அரசாண்ட மன்னாதி மன்னன் இராவணன். இராவணனின் அறிவையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்துவதற்காக, பத்துத் தலைகளையும் இருபது

கலாநிதி வச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பலீகலைக்கழகம்

கரங்களையும் உடையவன் எனப் போற்றி இராக்கதன் என அழைக்கப்பட்டான். இராவணன் சிவநெறிக் கோட்பாடுடையவன். அவனது கரிய நிறத் திருமேனியை திருநீறு அழகுசெய்யும். அதனைத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அவனது சிவபக்தி மாண்பும் விபூதிப் பூச்சின் அழகு புலப்பட இராவணன் மேலது நீறு எனப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். எனவே கி.மு. 1950ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னரே தமிழர்கள் ஆத்மீக அடிப்படையில் சிவம் சக்தி வழிபாடுடையவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். அவர்களின் பழமையையும் சிவ வழிபாட்டின் தொன்மையையும் எடுத்தியம்பும் அறிவு எனக்கு இல்லை. இன்றுவரை இந்திய நாட்டினரும் ஈழநாட்டுத் தழிழர்களும் சிவநெறிக் கோட்பாடுடையவர்களாக வருகின்றார்கள். உலகில் அநாதியான 9J இருந்து கடவுள் கொள்கை சிவநெறிக் கோட்பாடே ஆகும். ஆதலின் தொன்றுதொட்டுப் பரம்பரை பரம்பரையாக பழகிய பண்பாட்டு சிவநெறிக் கோட்பாட்டுக்கு அமைய எமது தமிழ் மூதறிஞர்கள், ஞானிகள் மிகவும் இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் மனித வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி விளக்கியுள்ளார்கள்.

இவ் அத்தியாயம் பெண்களின் நான்கு குணங்களையும் அவை சார்ந்த ஏனைய பண்புகளையும் விளக்கும்போது, இவை பெண் அடிமைத்தனத்தை புலப்படுத்தவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்ட முனைகின்றது.

அத்தியாயம் 8

பெண்களின் குணமாற்றங்கள்

பேதமையைச் சார்ந்து மடம் என்னும் குணம் தீமை பயக்குமாறு எவ்வாறு செல்கின்றது என்பதை நோக்குவோம். மடமும் பேதமையும் ஒன்றன்று. அவற்றின் இயல்புகள் பற்றி முன்னர் விளக்கினோம். மடம் ஒர் சிறந்த பண்பு. பேதமை நன்மைக்கும், தீமைக்கும் உபகாரியாய் இருக்க முடியும். அவையிரண்டும் ஒன்றை ஒன்று பற்றி நின்று மடத்தின் நல்லாற்றலைத் தன்வசம் ஈர்க்கச் செய்யும். பேதமையை மறைப்புச் சக்திக்கு ஒப்பிடலாம். நன்மை தீமையைப் பகுத்துணராது மறைத்து எதனையும் மடம் ஏற்கச் செய்யவல்லது. மடப் பண்பைத் தீய நெறிகளில் அதனால் உய்த்தலும் உண்டு. இவ்வியல்பு பெண்மைக்கு உள்ளதால் அவருக்கு ஓர் தலைமையமைதல் இயல்பாக வேண்டற்பாலதே.

கைகேயியின் வரலாற்றில் இருந்து பேதமை சார்பாக கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

மடம் தீமை செய்த வகையை நன்கு தெளிவாக அறியலாம். கைகேயியின் வரலாற்றில் இருந்து அவள் ஒர் உத்தமமான பெண்மை நிரம்பிய கற்பில் சிறந்த பெண்மணி என்பதை அறியலாம். ஆனால் கைகேயியின் வாழ்க்கையில் செம்பில் களிம்பு போன்று மந்தரையின் வாழ்க்கையும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. அதனால் கைகேயியின் மடப் பண்பு அவளின் இளமையில் இருந்தே மந்தரையின் பண்புகளால் கவரப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதனால் மந்தரையின் புத்திகளையும், ஏற்றுக்கொள்ளும் இயல்பு கைகேயியின் மடப் பண்புக்கு இயல்பாயிற்று. கைகேயியானவள் கற்பிற் சிறந்த பெண்மை நிரம்பிய ஒர் பெண்மணி என்பதை கம்பர் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

"தீண்டலும் உணர்ந்த அத்தெய்வக் கற்பினாள்"

என்பது கைகேயியின் உண்மையான இயல்பைக் காட்டவேண்டிய இடத்தில் மிகவும் தெளிவாக விளக்குகின்றார். மந்தரை கைகேயியைத் தீண்டுகின்றாள். அவள் மந்தரையின் விடத்தினால் மயங்கிப் போகின்றாள். இந்த இடத்திலே கைகேயி யார்? எத்தகையள்? என்பதை வாசகர்கள் நன்கு உணரவேண்டும். உணர்ச்சிக்கு இடமாக கைகேயியின் உயர்ந்த மனப்பான்மையை கம்பர் முன்னுக்கு நிறுத்திக் காட்டுகின்றார்.

மாந்தரை வாயினால் என்ன கூறுகின்றாள். உற்று நோக்குமாயின்!

"குளிர் வெண் திங்களை இராகு தீண்டுங் காலத்தும் திங்களானது தன் இயல்பான தண்ணொளியையே பயத்தல் போன்று பெருந் துன்பம் நின்னைப் பிணிக்க வரும் சமயத்திலும் கவலையின்றி மன நிறைவோடு தூங்குகின்றாயே"

எனக் கூறுகின்றாள். இங்கே மந்தரை வாக்கில் வைத்தே கைகேயியின் உண்மை இயல்பைக் கம்பர் கூறிய திறமை

["] தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்களின் குணங்கள்

கைகேயியைப் பற்றி கம்பருக்கிருந்த உயர்வான கருத்தைக் காட்டுவதாகும்.

அதற்கு விடை உரைக்கின்றாள் கைகேயி. அங்கே அவளது உள்ளத்து இயல்பு தெள்ளிதின் மலை இலக்காகப் புலப்படுகின்றது.

"தெவ்வடு சிலைக்கை என் சிறுவர் செவ்வியர் அவ்வர் துறை தொறும் அறம் திறம்பிலர் எவ்விடர் எனக்கு வந்தடுப்பது ஈண்டு" என்றாள்.

இங்கு தாய்மையின் தகைமையை உற்று நோக்கலாம். தசரதன் மக்கள் யாவரும் தனது மக்களே என்ற வேற்றுமையற்ற உறுதியோடு உரையாடுகின்றாள். ஏன் தசரதன் மேற்கொண்ட அன்பின் மயமாய் நோக்கிய ஒன்றுபட்ட உள்ளமே அவ்வாறு கருதியது. அவ்வாறு தசரதன் மக்கள் யாவரையும் தனது மக்கள் என்று கருதிய கைகேயி "**ஈன்ற பொழுதிற் பெரிது வக்கும் தன்** மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்டதாயன்றோ" தன் மக்களிடத்திருந்த வீரமும் மனச் செவ்வியும் அறநெறி வாழ்க்கையும் கண்டு கேட்ட போதெல்லாம் உள்ளம் உவகை பத்த இன்புற்றிருந்த பதிவு புலப்படுகின்றது, அன்றிக் கோசலை மகன் என்றும், சுமத்திரை மகன் என்றும், தன்னுடைய மகன் என்றும் வேறுபாடு கண்டிலள். இதனால் கைகேயியின் கற்பும் அவள் பெண்மையின் உறுதியும், தாய்மையின் உணர்வும் குறைவின்றி நிறைந்திருந்த இயல்பை நாம் வெள்ளிடை மலைபோல் காணலாம். எனவே கைகேயி சிறிதும் களங்கமற்ற தூய உள்ளம் உடையவள் என்பது தெளிவாகின்றது.

இன்னும் தூய உள்ளத்தையும், அவள் கற்பின் மாண்பையும் இன்னும் ஒர் இடத்தில் மிகவும் அழகாகக் கம்பர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். மந்தரையானவள் கைகேயி கூறிய வார்த்தைகளை மறந்து "நாளை இராமன் முழ சூடப் போகின்றான். அதனால் கோசலை உன்னத வாழ்வு பெற்றாள்" எனக் கூறுகின்றாள்.

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அப்பொழுது கைகேயி உள்ளம் எவ்வாறு இருந்தது? ஆம். "மாற்றம் அஃதுறை செய மங்கை உள்ளமும் ஆற்றல் சால் கோசலை அறிவும் ஒத்தவால் வேற்றுமை உற்றிலன்"

இத்தகைய உளப்பான்மை உற்று இருந்தாள். கைகேயியின் உள்ளமும் கோசலை அறிவும் **"இராமன் நாளை முடி சுருவான"** என்ற சொற் கேட்டபோது ஒத்திருந்தன. கோசலை அறிவு என்ன? கோசலை தசரதன் மக்கள் யாவரையும் தன் மக்களாகவே அறிந்தாள். கைகேயியின் மகன் என்றோ சுமித்திரையின் மகன் என்றோ தனது மகன் இராமன் என்றோ வேறுபாடு அறியாள். எல்லோரையும் தன் மக்களாகவே எண்ணியிருந்தாள். அதனாலே கோசலை உள்ளமும், கைகேயி உள்ளமும் ஒரே தன்மைப்பட்டு ஒத்திருந்தன. இவ்வியல்பு கைகேயிக்கோ கோசலைக்கோ எவ்வாறு உண்டானது? ஆம்

"வீரன் தாதை புக்கு

86

ஏற்றவரிருதயத் திருக்கவே"

என உண்மையைப் புலப்படுத்திக் காட்டுகின்றார் கம்பர். தசரதன்; கைகேயி, கோசலை இருவர் உள்ளத்திலும் ஒருமித்து ஒரே தன்மையாக வீற்றிருக்கின்றான். எனவே தசரதனது பிள்ளைகள் அனைவரும் தமது பிள்ளைகளே என்ற ஒருமைப்பாடு அவர்கள் உள்ளத்தில் குடி கொண்டிருந்தது. எனவே அவர்கள் உள்ளத்தில் தசரதனும் பிள்ளைகளும் ஒருங்கே குடியமர்ந்துள்ளார்கள் அல்லவா? எனவே வேறுபாட்டுணர்வுக்கு இடமேது? அது. கைகேயியிடத்தும் இல்லை. கோசலையிடத்தும் இல்லை.

எனவே "நாளை இராமன் முழகூடப் போகின்றான். கோசலை உன்னத வாழ்வு பெற்றாள்" என்று கூறுகின்றாள் மந்தரை. அதனைக் கேட்ட கைகேயி என்ன நிலையடைந்தாள்? மந்தரைக்கு என்ன செய்தாள்?

🕨 கலாநிதி 6ச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

"ஆயபேரன் பெறும் அளக்கர் ஆர்த்தெழத் தேய்விலா முழுமதி விளங்கித் தேசுற தூயவன் உவகை போய் மிகச் சுடர்க்கெலாம் நாயக மனையதோர் மாலை நல்கினாள்"

எனக் கம்பர் கூறுகிறார். இராமன் முடி சூடப் போகின்றான் என்ற மந்தரை வாக்கு கைகேயிக்கு இயல்பாக இராமனிடத்து உள்ள அன்பாகி சமுத்திரம் கொந்தளித்து ஆரவாரித்தது. அதாவது அவள் உள்ளமும், உடலும் இன்பத்தால் பூரித்தது. அதனால் அவளது முகமானது பூரண சந்திரனாக ஒளி வீசியது. அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியுமல்லவா? எனவே கைகேயி மிகவும் தூய சிந்தனையுடையவள். அவள் தன் உவகையின் மிகுதியினால் அதற்குக் காரணமாயிருந்த மந்தரைக்கு ஒளி வீசும் மணி மாலைகள் அனைத்திலும், மிக மிக மேலாக ஒளி வீசுகின்ற ஓர் உத்தமமான சிறந்த மணிமாலையைப் பரிசாக வழங்கினாள்.

இவ்வாறாக கற்பில் சிறந்த பெண்மை நிரம்பிய கைகேயியானவள் பின்னர் எவ்வாறானாள்? அங்ஙனம் அவள் மாற்றம் எய்தியமைக்கு என்ன காரணம்?

குழவிப் பருவம் முதல் கூடி வாழ்ந்து பயின்ற மனப் பான்மையால் மந்தரையின் சூழ்ச்சி வலைக்குள் அகப்பட்டு தன்னியல்பு மாறுபட்டு மந்தரையின் எண்ணப்படி இணங்க வேண்டியவளானாள். இந்த இடத்திலே பேதமைப் பண்பானது கைகேயிக்கு சரி எது? பிழை எது? என்று பகுத்தறிய விடாது மறைக்க கொழுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமையாகிய மடம் மந்தரை வயப்பட்டு நிற்க கைகேயியின் உள்ளம் மந்தரை பக்கமாக மாற்றம் அடைந்தது. ஆகவே பேதமை மந்தரைக்கு உபகாரியமாக மாறி வெற்றி ஈட்டியமைக்குக் காரணம் மந்தரையின் கற்பனைகள், செயல்களை இளமை தொடக்கம் கைகேயியின் மடப் பண்பு ஏற்றுக்கொண்டு பழகிய தன்மையேயாகும். அடிக்கடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்பது மூதுரை. மந்தரையாகிய சம்மட்டி கைகேயியின் உள்ளமாகிய கல்லை-பாறையை உடைப்பதற்கு ஏற்ற தகுதியான சம்மட்டியே. ஏன்? மந்தரையின் பயிற்சிகள் கைகேயியின் உள்ளமாகிய பாறையில் முன்னமே புரையோடியிருக்கின்றன. என்றாலும் பல கால், பல தரம், பல விதத்தில் அடிக்க வேண்டிய நிலை மந்தரைக்கு ஏற்படுகிறது. இலகுவாக அவளால் உடைக்க முடியவில்லை.

எனவே கைகேயியின் பெண்மை தனது உயிரே ஆன தசரதனை அன்பிற் குழைந்து பிணைந்த வாழ்க்கைக்கு முற்றிலும் மாறாக தசரதனுக்கே துன்பம் விளைவிக்குமாறு மாறுபட்டது. எதனால்? மந்தரையின் உறவும், வாழ்க்கைத் தொடர்பும், குழவிப் பருவம் முதல் கைகேயி தனது பெண்மைப் பண்பால் மந்தரையிடத்துக் கொண்ட அன்பும், நம்பிக்கையுமே காரணமாகும். இதற்கு மன மாற்றத்துக்கு மறைப்புச் சக்தியாய் மறைந்து நின்று உண்மை நெறியறியாது மயக்கியது கைகேயியிடத்துள்ள பேதமையேயாகும். இன வசத்தால் கேடுறுவதற்கு கைகேயியின் வரலாறு ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். உலகம் போற்றும் உத்தமி கைகேயியே இனவசத்தால் மாறுபாடு எய்தினாளெனின் வேறு யார்தான் அதனை வெல்ல முடியும். ஆதலின் பெண்கள் தமக்குள்ள பெண்மையின் இயல்பை அறிந்து தம்மைத் தாமே போற்றிப் பேணக் கடமைப்பட்டவராவர் என்பதைப் பெண்கள் உலகமே உணர வேண்டும். இவற்றை தமிழ் இலக்கியங்கள் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

கலாநிதி எச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் –பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

அத்தியாயம் 9

அறம், பொருள், இன்பம் மற்றும் வீடு

பொருள், இன்பம், அறம், ഖீடு அடைதல் நாற்பயன் என்பர். அதனை வள்ளுவப் பெருமான் வலியுறுத்தி அதனை அடையும் வழியை அறிவுறுத்துகின்றார். கற்க எவற்றை? கற்பவை எப்படிக் கற்க? கசட அவ்வாறு கற்பின் செய்வது என்ன? அதற்கு தக நிற்க. எனவே வாழ்க்கையின் அறவாழ்வு, பொருள்வாழ்வு, இன்பவாழ்வு பெற்று பூரண வாழ்க்கை எய்தி உலகப் பாசத்தினின்றும் விடுதலை பெறுதலே வாழ்க்கைப்பேறு உணர்த்தப்படுகின்றது. அதுவே முத்தியடைதல் என்பது மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கான மார்க்கம் ஆகும். இதுவே நம் முந்தையோர் கண்ட ஆன்ம ஈடேற்றமான விடுதலை முறை ஆகும்.

இவ் அத்தியாயம் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு பற்றி விளக்கமாகவும், விரிவாகவும் நோக்குகின்றது. அறம் என்றால்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

என்ன? அதனை அறியும் வழிவகை என்ன? நாம் ஒரு கருமத்தைச் செய்யும்பொழுது மூன்று இடத்திற் செயற்படுகின்றோம். அவை மனம், வாக்கு, காயம்(உடம்பு) என்பன ஆகும். மனசால் நினைக்கிறோம். அவற்றைப் பற்றுகிறோம். வாயினால் சொல்கின்றோம். உடம்பினால் தொழில் ஆற்றுகின்றோம். அவ்வாறு நாம் செய்யும் கருமங்கள் நல்லனவாகவும் இருக்கலாம் தீயனவாகவும் இருக்கலாம். நல்லன என்றால் எவை? எத்தன்மையானவை? தனக்கு மாத்திரம் அன்றி எவ்வுயிர்க்கும் தீமை செய்யாதனவாய், நல்லனவாய் அமைய வேண்டும். அதாவது எவ்வுயிர்க்கும் துன்பம் கொடுக்காத, இன்பமே பயக்கும் கருமங்கள் நல்லன ஆகும். எனவே அன்பு, அருள் ஆகிய இரு பண்புகளின் அடிப்படையில் செயற்பட வேண்டும். அவ்வாறு செயற்படுவது யாவருக்கும் யாவற்றிற்கும் நல்லனவாகவே அமையும். அதன் பயன் இன்பமே ஆகும். இவ்வாறான நற்கருமங்களையே ஆன்மீக அடிப்படையில் புண்ணியம் என்பர். இதற்கு மாறான கருமங்கள் யாவும் பாவம் எனப்படும். பாவத்தின் பயன் தனக்கும் பிறருக்கும் துன்பமே ஆகும்.

மனிதன் ஒவ்வொருவரும் வேண்டுவது இன்பமே ஆகும். துன்பத்தை விரும்புவோர் யாருமில்லை. ஏன் மனிதர் மாத்திரமல்ல உயிர் வர்க்கம் அனைத்தும் வேண்டுவது இன்பமே ஆகும். ஆதலின் துன்பத்தை அறவே நீக்கி இன்பமாக வாழ வேண்டுபவன் அன்பு, அருள், பண்பின் அடிப்படையில் எல்லா உயிர்களையும் தன் உயிர் போன்று நேசிக்க வேண்டும். தன்னைப்போல் பிறரை நேசி என்பது பெரியோர் வாக்கு. எவ்வுயிரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாது வேறொன்றறியேன் பராபரமே என்பது கடவுள் கொள்கை ஆகும். பிற உயிர்கள் துன்புறுவதைக் காண நேர்ந்தால் மனம் இரங்கி நீக்க வேண்டும். தம்மால் இயன்றவரை துயரத்தை நீக்கவேண்டும். இது அறவழி. அன்பின் அருளின் இயல்பு

90

கலாநிதி 6ச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – 6பாருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

மனிதப் பண்பு ஆகும். இது அன்றி தனது சுயநலம் கருதி சுயஇச்சை வசப்பட்டோ சுயேச்சதிகாரத்தினாலோ செயற்படுவன யாவும் தனக்கும் பிறருக்கும் துன்பத்தையே விளைவிக்கும் தீய கருமங்கள் ஆகும். சுயநலம், சுய இச்சை, சுயேச்சதிகாரம் ஆகிய தீய பண்புகள் தனிப்பட்ட ஒருவரோ, ஒரு இனமோ, மொழியோ, ஒரு மதமோ, ஒரு நாடோ மாத்திரம் வாழவேண்டும் என்பதாகும். பிறர் எவ்வாறு இருந்தாலும் எனக்கு என்ன எனக் கருமம் ஆற்றத் தூண்டுவனவாகும்.

தனிப்பட்ட ஒருவர் தானே எல்லோரிலும் மேலாக இருக்க வேண்டும் என தனது இச்சையை நிறைவேற்றக் கருதியும் தனது ஆற்றல் செல்லக்கூடிய இடத்து தனது அதிகாரத்தைக் காட்டியும், மற்றையவர்களை அடக்கியும் ஒடுக்கியும் முடியுமானால் கொலை செய்தும் முன்னுக்கு வர முற்படுவார். இவர்கள் அருள் பண்பு அற்றவராவார்கள். இவர் தமது மனைவி, கணவன், பிள்ளை, சகோதரர், தாய், தந்தையர் என்றும் பாராது அவர்களுக்கு இடர் வரினும் கருதாதவராய் தம் இச்சை வயப்பட்ட, தாம் பெறும் இன்பம் எனக் கருதும் ஒன்றினையே கருதுவார்கள். இக்கால உலக வாழ்வில் இத்தன்மை பொருத்தமுடையதாகும்.

இவ்வாறே இனம், மொழி, மதம், நாடு பற்றிய சுயநலக் கொள்கை (வகுப்புவாதம்) தமக்கும், இனத்துக்கும், மொழிக்கும், மதத்துக்கும், நாட்டுக்கும் அழிவைத் தருமேயன்றி அபிவிருத்தியையோ அல்லது இன்ப நல்வாழ்வையோ தரமாட்டாது. யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் எனக் கூறும் சங்ககால தமிழ் மூதறிஞர் வாக்கினை இங்கு உதாரணம் காட்டலாம்.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதே வாழ்வுலகின் இயற்கை வேறுபாடுகளை நோக்கும்போது மனிதப் பிறப்பினை பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். உலகிலுள்ள பிறப்புக்கள் அனைத்திலும்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

மனிதப் பிறப்பு சிறந்தது. மனிதர்களாகிய நாம் எல்லோரும் ஒரே குலம். நாமெல்லோரும் இன்பமாக நன்கு வாழ வேண்டும். நம்மில் ஒரு சிலரோ, ஒருவரோ அழுது கண்ணீர் வடிக்கப் பார்த்திருந்தும் உண்டும், உடுத்து, உறங்கி களிப்பதும் நன்றன்று. இவ்வியல்பு மனிதருக்குரிய பண்பல்ல என தமிழ் இலக்கியங்கள் வகுத்துள்ளன.

ஆதலினால் எல்லோரும் எக்குறைகளும் இல்லாமல் இன்பமாக வாழும் வழியையே நாடவேண்டும். அதுதான் மனிதனின் உயர்ந்த பண்பு ஆகும். ஒருவன் தனது நலனொன்றையே கருதி வாழ்நாள் முழுதும் பிறரை, பிறவற்றை துன்புறுத்தி வாழ்வானானால், துன்பம் இழைப்பதில் இன்பம் காண்பானானால் அவன் வாழும் நாள் உலகிற்கே இடர் விளைவிக்கும் நாள். ஆதலின் நீதி அவனைக் கொன்றொழிக்கும். இதுவே தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை உலக வரலாற்றில் நாம் அறியும் தெய்வீகம் ஆகும்.

எனவே நம்மிடையே உள்ள வேற்றுமைகளை நினைவிற் கொள்ளாது நாம் எல்லோரும் மனிதர்களாகிய ஒரே குலம் என்ற சிறந்த ஒருமைப்பாட்டில் ஒருவரையொருவர் நோக்கி வாழவேண்டும். அப்போது நாம் எல்லோரும் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்.

இதற்கு வழி அன்பு, அருள் ஆகிய இரு கண்கள் கொண்டு நாம் அனைவரையும் அனைத்தையும் நோக்குதலே. அன்பும் அருளும் உயிர்க்குணம். அவற்றின் வழி நடந்தால் வேற்றுமை உணர்ச்சி, பாரபட்சம், சுயநலம், பொறாமை ஆகிய இன விரோத சக்திகள் தாமே அழிந்து விடும் ஒற்றுமைப் பண்பு நிலவும். ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு.

அன்பிலார் எல்லோரும் சுயநலமிகளே ஆவார். இவர்கள் எவ்வகையிலும் தம்மையே நோக்கி வாழ்வர். இவ்வியல் பினராலேயே உலகில் வேற்றுமைகள் முளை கொண்டு மரம்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

ஆகின்றது. இதன் காரணமாக இன வேற்றுமைகள், மொழி வேற்றுமைகள், மத வேற்றுமைகள், நாட்டு வேற்றுமைகள், ஆட்சி வேற்றுமைகள் வேரூன்றி நிலைக்கின்றன. எனவே உலகம் முழுமையும், பகையும், பழியும், பொய்மையும், உபாயமும், போட்டி வாழ்க்கையுமே நிலவுகின்றன. மனிதர்கள் என்ற மாண்பே, / மதிப்பே மறைந்து விடுகின்றது. இதனை வள்ளுவர் பெருமானே

"அன்பிலாரெல்லாந் தமக்குரியர்

"அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு" எனக் கூறினார்.

எனவே அன்பு என்னும் அரிய பண்புடையோர் அப்பண்பு காரணமாக பிறருக்கு உதவும் நோக்குடையரேயன்றி பிறரை வருத்தும் நோக்குடையர் அல்லவர் ஆகின்றனர். இங்கே சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றை நோக்குமிடத்து இக்கருத்து மேலும் வலுவடைகின்றது. உயிருக்கு உடம்போடு உள்ள தொடர்பு உயிர்க் குணமாகிய அன்பை வளர்த்தற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு வழியே அன்றி வேறல்ல என வள்ளுவனார் அழுத்தம் திருத்தமாக இடித்துரைக்கின்றார். உயிர்க் குணமாகிய அன்பு வளர்ந்து பெருகுவதினால் உயிர் துன்பம் நீங்கப் பெற்று பேரின நிலையடைந்து விடுதலை பெறுகிறது. எனவே எல்லோரும் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழும் வகை அதுவே. ஆதலின் அறவழியாவது அன்பு அருள் வழியே. அவ்வழியின் செயற்பாடுகளே அறம் என்பது இவ் இலக்கியங்களின் முடிந்த முடிபு ஆகும்.

பொருள் வாழ்வு ஆவது பொருளை ஈட்டுதல், பொருளை நுகர்தல், பொருளைச் செலவு செய்தல் என்பன ஆகும். மண்ணுலக வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது பொருள் ஆகும். "வாருளி**ஸார்க்கிவ்வுலைமில்லை"** என்றார் வள்ளுவர். உலகிலே ஆண்டி முதல் அரசன் வரை யாவர்க்கும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது பொருளே ஆகும். அவ்வாறான பொருளை ஈட்டும்போதும் நுகரும்போதும் எவ்வாறு ஒழுக வேண்டும் என்பதை இவ்விலக்கியங்கள் அருமையாக எடுத்து விளக்குகின்றன. வரை தமது ஆண்டி முதல் அரசன் தேவைக்கேற்றவாறு பொருளை ஈட்டுதல் இன்றியமையாதது. பொருளை ஈட்டுமிடத்து அறவழி தவறாது நின்று அவ்வழியே பொருளைப் பெருக்க வேண்டும். அது எவ்வாறு? சுருக்கமாகக் கூறினால், பிறருக்கோ, பிறவற்றிற்கோ சிறிதேனும் துன்பம் பயவாத வகையில் பிறருக்கோ, பிறவற்றிற்கோ உபகாரியாய் அமையும் வகையில் பொருளை மேலும் மேலும் பெருக்குவதேயாகும். இவ்வாறு இல்லாமல் பிறரையோ, பிறவற்றையோ துன்பத்துக்காளாக்கி, அத்துன்பத்தை தமக்கு இன்பமாகக் கண்டு பொருளைப் பெருக்குதல் பொருட் பயனும் அல்ல. இவ்வழியில் சேர்க்கும் செல்வமானது அழிவதோடு துன்பத்தையே பயப்பதுமாகும்.

"அழக்கொண்ட வெல்லாம் ஆழப்போம்" என்பது அறிவுரை. "இலன் என்று தீயவை செய்யற்க, செய்யின் பெயர்த்தும் இலனாகும்" மற்றதும் பிறன் கேடு சூழற்க சூழின், அறம் சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு" என்றார் வள்ளுவர்.

ஒருவர் தேடும் பொருளானது, தமது நுகர்ச்சிக்கும், தமது சுற்றம், விருந்தினர், இரப்போர், ஏழைகள், நாட்டு நலன், தெய்வ வழிபாடு, பிதிர் வழிபாடு என்றின்ன வகையிலும் செலவாகுமாறு அமைய வேண்டும். எனவே பொருள் அற வழியில் பயன்படுவதாகும். அவ்வாறு பயன்படும் செல்வம் ஒரு காலமும் குறைவுபடாது மேலும் மேலும் பெருகிக் கொண்டே இருக்கும்.

"சிறப்பினும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினாங்கு ஆக்கமென னோஉயிர்க்கு" "அறத்தினூங் காக்கமுமில்லை அதனை மறத்தலின் ஊங்கில்லைக் கேடு"

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

செல்வம் என்றும் நிலைத்து நிற்கவும் அதனால் எனவே பேநடடையவும் வேண்டுமானால் அறவழியில் ஆன்மா வீடு செல்வத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு தேடினால் இன்மையிலும் செல்வத்தால் இன்பமே அன்றித் துன்பமே அணுகாது என்கிறார். அவர்களுடைய சந்ததியே அழிய மாட்டாது. இவ்வாறு இல்லாமல் பொருளுடையார் சிலர் சுயேச்சை, சுயேச்சையதிகாரம் காரணமாகப் பொருளை மிகுதியும் செலவு செய்து தனக்கும் தனது வரப் போகும் சந்ததிக்கும், பிறருக்கும் அவர்கள் வாழும் நாட்டுக்கும் தொலையாத ஈடற்ற துன்பத்தையே ஈட்டுதலும் உண்டு. இவர்கள் அறவழி மீறிய அன்பு, அருள், பண்பற்ற அறிவிலிகள் ஆவர். இவர் தனக்கும் உதவமாட்டார்கள். பிறர்க்கும் உதவமாட்டார்கள். நாட்டுக்கும் உதவமாட்டார்கள். இது இம்மை, மறுமை என இருமையிலும் துன்பமே ஆகும். தமக்குத் தாமே இடர்பாட்டை உண்டாக்கி இடருறுவார். தமது சந்ததிக்கும் மீளா வறுமையை ஈட்டி வைப்பார்.

இவ்வாறான செல்வம் ஈட்டுதலானது எட்டி மரம் நிறையத் துளிர்த்து, பூத்துக் காய்த்துப், பழுத்துப் பார்வைக்கு அழகாக நிற்பது போன்று ஒரு சிலர் பொருளாசை மேற்கொண்டு தாமும் அனுபவியாது, பிறருக்கும் பயன்படாமல் தேடிக் குவித்து வைத்து தாங்கள் வாழ்ந்ததாகக் கருதி உண்மையிலே வாழாமல் இறந்து விடுகிறார்கள். இவர் இளமையிலும் பொருளால் தாம் அனுபவிக்க வேண்டிய சுக போகங்களை எல்லாம் இழந்து துன்புறுவதுமின்றி மறுமைக்கும் பொருள் சென்றடையா வகையிலும் இடர்பாடெய்தி வாழ்நாள் முழுமையும் துன்பத்திலே மூழ்குகின்றார்கள். செல்வத்தினால் இவர் அடைந்த பயன் என்ன? யாதும் இல்லை. இவர்கள் வைக்கோல் பட்டடையில் நாயாவர்.

எனவே பொருளினால் ஒருவர் அடையக்கூடிய பேறு கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் 🔶

இம்மையிலும், மறுமையிலும் என்றும் அழியாத செல்வமும் இன்ப வாழ்வும் நற்புகழுமாகும். இதைவிட வேறில்லை. ஒருவன் அடைய வேண்டிய நற்பேறுகளுள் என்றும் அழியாது நிலைத்து நிற்கும் புகழும் ஒன்றாகும்.

"தோன்றிப் புகழொடு தோன்று அஃதிலார், தோன்றலித் தோன்றாமை நன்று" என்றார் வள்ளுவர்.

உலக வாழ்வில் இன்ப வாழ்வுக்கு மூலவேர் பெண்களே. சக்தியின்றி யாதும் இல்லை. நன்மையும் தீமையும், இன்பமும் துன்பமும் எல்லாம் சக்தி வயப்பட்டவையே. ஆதலின் இன்ப நெறி பற்றிப் பெண்ணின் குணங்கள் என்ற தலைப்பில் மிக விரிவாகவும் எளிதாகவும் விளக்கப்பட்டது. எனினும் இன்ப வாழ்வுக்கு ஊற்றாகவும், உறுதுணையாகவும், ஏதுவாகவும் உள்ள உயிர்க் குணமாகிய அன்பின் இயல்பு பற்றி அறிவோம். அன்பு உயிர்க் குணமாய் இருந்தும் அதனைச் செயற்படாது, புறத்தே புலப்படாது மறைப்பது உயிரிடத்து இயல்பாகவேயுள்ள கறையாகிய ஆணவ இருளே ஆகும். ஆணவம் பொய்ப் பொருளையோ, பொய்ப் புலப்பாடுகளையோ மெய்யெனக் காட்டி அவற்றினூடு மனம் பதிந்து இச்சிக்குமாறு செய்து உண்மையை மறைப்பது ஆகும். அதனால் மனம் இச்சைப்பட்டு அவ்வழி செல்லுதல். இதுவே சுயேச்சை எனப்படுவது. இது மனத்தின் வழிப்பட்டு ஆன்மா அனுபவிக்கும். அவ்வனுபவம் இன்பமும், துன்பமுமாகும்.

எனவே ஆன்மாவின் பண்பிற்கேற்றவாறு ஆன்மா செயற்பட முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் அதன் உயர் பண்பாகிய அன்பு ஆணவ இருளினால் மறைப்புண்டு செம்பிற் களிம்பு செம்பின் ஒளியைத் தோற்ற விடாதவாறு போலக் கிடக்கின்றது. அன்பு புலப்படாது. எனவே அதுவில்லாத ஆன்மாவின் வாழ்க்கை சுயநல வாழ்க்கையேயாகும். "அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்" என்ற வள்ளுவர் பெருமான் வாக்கை உணர்ந்து கொள்ளவும்.

கலாநிதி எச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

96

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org அன்போடியைந்த வாழ்க்கை சுயநலமற்ற எல்லா உயிரும் என்னுயிரே எனக் கருதி வாழும் வாழ்க்கையாகும். இதனையே வள்ளுவர் பெருமான் "**அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு"** எனக் கூறி விளக்குகின்ற அன்பின் உண்மையில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். எத்தனையோ பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளில் இருந்து அன்பு வாழ்க்கையின் இயல்பை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றை அறியலாம். காந்தியடிகள் காட்டிய அகிம்சை வாழ்வும் அதே. அன்பு நெறி

"அறத்திற்கே அன்பு சார்பென்ப

அறியார் மறத்திற்கும் அதே துணை"

என்ற வள்ளுவரின் வாக்குக்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்து காட்டி விளங்கியவர் காந்தியடிகளே ஆவர்.

இன்னும் அன்பின் இயல்பு இருவரோடு ஒருவரை ஒன்றிணைப்பது ஆகும். இவ்விணைப்பு முறை இன்றேல் உயிர் இனங்கள் ஒவ்வோர் இனத்துள்ளும் ஒன்றிணைந்து வாழ்தல் இல்லாமல் தானே தானேயாய்த் தனிவாழ்க்கையே வாழும். ஒன்றுமை என்னும் பண்பே காண முடியாது. ஆகவே அன்பு எனும் அருங்குணத்தினாலேயே, அவர்களில் அவ்வவற்றில் மனப்பாங்குக்கு அமைய, குடும்பமாய், சுற்றமாய், சமூகமாய் ஒன்றிணைந்து கூடி வாழ்கின்றார்கள். அறிவு நிறைந்த ஏனைய பிறவிகளிலும் அன்பின் இயல்பு செயல்படுவதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

மிருகம், பறவை ஆகிய ஐந்தறிவுடைய உயிர்களை நாம் உணவூட்டி, உறவாடி அன்பு செலுத்துவோமானால் அவைகளும் நம்மீது அன்பு கொண்டு செயற்படுவதை எவரும் அறிவோம்.

எனவே அன்பானது உயிர் இனங்களை ஒன்றிணைத்து, உறவாக்கி ஒருவர் மீது ஒருவரையோ ஒன்றின்மீது ஒன்றையோ, ஒருவர்மீது ஒன்றையோ, ஒன்றின்மீது ஒருவரையோ வேட்கை

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

புறச் செய்து உறவாக்கி நலம்புரியும் இயல்பினைக் கொண்டிருக்கின்றது. மனம் அன்பு வயப்படுமானால் அம்மனக் காட்சியில் எல்லாவுயிரும் சமமே ஆகும். எவ்வுயிருக்கும் துன்பம் செய்யாது இன்பமே நாடிச் செய்யும் இயல்பினதாகும். இதனால் "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர்" என்ற பூரண நிலை உண்டாகும். மனம் அன்பு வயப்படும்போது புலன்கள் அன்பு நெறியிலேயே தொழிற்படும்.

உலகினில் வாழும் ஆன்மா வர்க்கம் அனைத்தும் இன்ப வாழ்வை விரும்புமே அன்றி துன்பத்தை விரும்புதல் இல்லை. இன்பத்தை நுகரச் செய்வதும் இன்ப வழியை நாடிச் செல்வதும் அன்பேயாகும். ஆதலின் அன்பு வழியே இன்ப வழியாக உள்ளது. அதுவே அறவழி ஆகும். எனவே அன்பு வழியில் நின்று உலகில் நுகர வேண்டியனவற்றை குறைவின்றி நுகர்ந்து இன்புற்று வாழ்ந்து பின் உலக வாழ்வில் திருப்தி கண்டு அதனை வெறுத்தலே மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்தலாகும். உலக வாழ்வில் வெறுப்புற்ற வழி அன்பு முதிர்ந்து ஆன்ம நேசமும் பதிநேசமுமாக மாறி அருட்பண்பு உதிக்கும் பிறப்பின் நோக்கம் பிறவிப்பயன் அடைதல் ஆகும். பிறவிப்பயன் உலகை வெறுத்து உலகிலின்றும் விடுதலை பெறுதல் ஆகும். உலகினின்றும் விடுலை பெறுதலே இறைவன் திருவடியடைதலாகும். ஆதலின் மக்கள் வாழ்க்கை அன்பு வாழ்க்கையாகும். மக்கள் அவ்வழியே வாழ வேண்டும் என இவ் இலக்கியங்கள் எடுத்து இயம்புகின்றன. இதுவே அனைத்து இன்பங்களையும் உடைய பேரின்ப வாழ்க்கை ஆகும். இவ் வாழ்வுக்கு அடிப்படையாக பெண்ணின் குணங்கள் அமைகின்றன.

அத்தியாயாயம் 10

Guatatiat Gamboat Quat Space

இனி மடவார்தாம் தீய நெறிச் சேராது வாழ்வதின் இயல்பு பெண் அடிமையா என ஒருவாறு சுருக்கமாக விளக்குவோம். மடம் என்னும் பெருங் குணம் படைத்த மடவார் மடப் பண்பின் காரணமாக நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணருதலும், தாம் ஆற்றல் உடையதுமாகிய விரும்பியவாறு செயற்படுவதற்கு இளமை நீங்கிய காலத்தில் விடய அனுபவங்களில் நுழையும் போது சிலவேளைகளில் தீய நெறி சேரலும் உண்டாகும். அதன் காரணமாகவோ என்னவோ பெண் மக்கள் எப்பருவத்தும் ஓர் தலைமைக்கு இடம் வைத்து வாழும் பான்மை உடையார் என ஒரு பெண் தனக்கென ஓர் தலைவனை கூறுவர். ஆன்றோர் பின்னர் அவன் சொற்கு இயல்பாகவே இயைந்தும், எய்திய குறிப்பால் கருத்துக்களை உள்ளக் தலைவனின் அன்றி கற்பனைகளை அதற்கமையச் செயற்பட்டும் உணர்ந்து

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

ஆவலோடேற்றும் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியது அவளது சுபாவம் ஆக வேண்டும். எனவே அவள் பெண்மையின் இழுக்காப் பெண்மணியாகின்றாள்.

இவ்வாறு ஒழுகல் தலைவனின் கட்டளைக்கு அடங்கி நடத்தல் என்னும் பொருள் அல்ல. அல்லது தலைவன் கட்டளைப்படி நடத்துகிறான் என்பதும் கருத்தன்று. அவ்வாறு கருதுமிடத்து அது அடக்குமுறையாகும். இவ்வாறு சுதந்திரமான வாழ்க்கையுமன்று எனில் அது எவ்வாறானதாகும்?

இல்லற வாழ்க்கைக்கு ஏற்றன தலைவன் தமது அறிவுரை வழங்குதலும், புத்தி புகட்டுதலும் கூறுதலும், பிறவும் தலைவியிடத்துத் தலைவன் கொண்டிருக்கும் அன்பின் செய்காரியங்களேயாகும். தலைவி மேற்கொண்ட அன்பின் வலிமை காரணமாகவும், தனது பெண்மையின் இயல்பு காரணமாகவும், தலைவனின் குறிப்பை, அவன் கற்பிப்பனவற்றை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுச் சிரமேற் கொண்டொழுகுவாள். ஓரளவிற்கு இரு கோடு போன்றும், ஈருடல் ஒருயிராகவும், ஒருவருக்கொருவர் அன்பினால் பின்னிக் குழைந்து பிணைந்து ஒரே தன்மையாகின்றனர். அங்கே வேற்றுமைக்கு இடமின்றி அதனால் தலைவன் செய்காரியங்கள் செய்காரியங்களேயாம். இதனை இறையனார் தன் யாவும் களவியல் முதலாம் சூத்திரம் நன்கு தெளிவுபடுத்துகின்றது. अमि

"தானே அவளே தமியர் காணக் காமப் புணர்ச்சி இருவயினொத்தல்"

என்பது ஈண்டு தலைவன் தலைவியர் இயல்பை இச்சூத்திரம் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இதில் "தானே அவளே" என்னும் பகுதியை எடுப்போம். இதன் விளக்கம் என்ன? தானே அவள் அவளே தான் என்பது ஆகும். அதாவது தலைவனே தலைவியாக இருக்கின்றாள். தலைவியே தலைவனாய் இருக்கின்றாள். இரு வேறு தன்மைகள், தம்முள் வேறுபாடின்றி

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

100 -

ஒன்றாயின. தன்மை ஒன்றில் ஒன்று பிரிவில்லாத வேறுபாடற்ற Q.T தன்மையானது. இது அத்துவிதக் கலப்பாகும். அதன் பொருள் இரண்டற்ற ஒன்று. தலைவன் தலைவியரின் உடலாகிய பருப்பொருள் இரண்டாயினும் அவர்கள் நுண் பொருளாகிய உயிர் இரண்டும் இரண்டற்று ஒன்றாய் வியாபகம் வியாப்பியப்படுவதினால் ஒன்றாய்க் ஈருயிரும் கலந்து ஒருயிராந் தன்மை பெறுதலே ஈருடல் ஒருயிர் என்பது ஆவதனால் உண்மைத் தலைவன், தலைவியரின் வாழ்க்கை ஒருமித்த வாழ்க்கையேயாகும். எவ்வாறாயினும் வேற்றுமைக்கு இடமேயில்லை.

எனவே தலைவன், தலைவி என அவர் உள்ளத்தில் வேறுபாடிலர். உள்ளத்துணர்ச்சியால், அன்பின் பிணைப்பினால் ஈருயிரும் ஒருயிரே ஆகும். எனவே தலைவன் எண்ணங்கள் தலைவிக்கிசைந்தன. தலைவி எண்ணங்கள் தலைவற்கிசைந்தன. வேறுபாட்டுக்கு வாழ்க்கையில் இடமில்லை. ஆதலின் தலைவனது எண்ணங்கள் கற்பனைகள் தலைவியைக் கட்டுப்படுத்துவனவன்று. தலைவிக்கு இயல்பானவை ஆதலின் அவை தலைவியின் சுதந்திர வாழ்க்கையின் செயற்பாடுகளே ஆகும். அவரிடையே இரு வேறுபட்ட தன்மை இருக்கின்றபோது தலைவன் கூறுவன தலைவிக்குப் புதிதாகவும், கட்டுப்பாடாகவும், தலைவி கூற்று தலைவனிற்குப் புதிதாகவும், கட்டுப்பாடாகவும், தலைவி கூற்று தலைவனிற்குப் புதிதாகவும், கட்டுப்பாடாகவும் அமையும். ஆதலின் ஒன்றியைந்த தலைவன் தலைவியர் வாழ்கையில் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்மைப்படும் தன்மையான அடிமை முறைக்கு எவ்வகையிலும் இடமில்லை என்பதாகும்.

தலைவியானவள் தலைவனைவிடத் தன்னை வேறாக எண்ணுமிடத்தும் அப்பான்மை உள்ளத்தில் இருக்குமிடத்தும், அவர் கூற்று கசப்பாகவோ, வேண்டா வெறுப்பாகவோ, கட்டளை யாகவோ அமையலாம். அப்பொழுது தலைவியானவள் மனம் பற்றாது அச்சம் காரணமாக வெளியே அடங்கும் அமைதி இயல்பு

- 101

காட்டி நடப்பாளேயானால் அது அடிமை வாழ்வே ஆகும். அதனை அவ்வாறு தேடிக் கொண்டவள் தலைவியே. ஆதலின் தன்னை அடிமையாக்கும் பான்மைக்கு ஆக்குபவள் தலைவியேயன்றி தலைவன் அல்லன் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

உண்மையான தலைவன், தலைவியர் இயல்பு பற்றி மணிவாசகப் பொருமான் என்ன சொல்லுகிறார். அதனை அறிவோம்.

"சொற்பாலமிழ்திவள் யான்சுவை என்னத்து னிந்திங்கனே நற்பால் வினைத் தெய்வம் தந்தின்று நான் இவளாம் பகுதிப் பொற்பார் அறிவார் புலியூர்ப் புனிதன் பொதியில் வெற்பிஸ் கற்பாவியரை வாய்க்கழ தோட்ட களவகத்தே"

இது தலைவன் தலைவியரின் வாழ்க்கைக்கு அவர் எடுத்தாண்ட உவமானம். அவர் இருவரும் ஒன்றியைந்து வாழும் இயல்பினை நன்கு தெளிவுபடுத்துகின்றார். தலைவன் என்ன சொல்லுகிறான், தலைவியை அமிர்தம் என்கிறான். தன்னை அவ்வமிர்தத்தின் சுவை என்று சொல்லுகிறான். அமிர்தத்துக்கும், சுவைக்கும் இரண்டாம் தன்மை உண்டா? ஒரே பொருள் அல்லவா. எனவே தலைவன், தலைவியர் உடம்பினால் இருவராயினும் ஈருயிரும் ஒன்றித்து ஓர் உயிராந் தன்மையடைதலே உண்மையான தலைவன் தலைவியர் இயல்பு என்பதனைத் தெளிவாக அறிவுறுத்துவதைக் காணலாம்.

இனி அமிர்தமும் சுவையும் என்றால் இதனை தலைவன் உணர்த்துகின்றான்? "நான் இவள் ஆம் பகுதிப் பொற்பு ஆர் எவ்வாறு என்கிறான். என்ன அன்பு! அறிவார்" என்ன குழைவு! என்ன அன்பே மயம் அல்லவா? நான் இழைவு! என்றும், இவள் என்றும் இரு கூறுபடுத்தும் அழகு தான் என்ன. இவ்விரு கூறும் ஒன்றாகும் அழகை நானே அறிவதல்லது வேறு யார் தான் அறிய முடியும்? என்கிறான். உண்மைத் தலைவன், தலைவியர் இயல்பை மணிவாசகப் பெருமான் எவரும் எளிதில் உணர்ந்து

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

102 -

அறியுமாறு இன்ப நெறியில் காட்டினார்.

இனி நக்கீரனார் தலைவன், தலைவியர் இயல்பு எவ்வாறாம் என்பதனை விளக்குகின்றார். சாவிற்சாதல், நோவின் நோதல், ஊண் பொருள் கொடுத்தல், நன்கினது மொழிதல், புணர்வு நனி வேட்டல், பிரிவு நனியிரங்கல் என்பன தலைவன், தலைவியரிடையே நிகழற்பாலனவான ஒத்துணர்ச்சியாகும். இருவரும் ஒருயிராந்த தன்மையாய வழி அவை தாமே நிகழும் என்க. தன்னின் வேறல்லள் எனத் தலைவனும், தன்னின் வேறல்லன் எனத் தலைவியும் அன்பிற் குழைந்து இயங்கும்போது அன்பின் செயல்கள் புரிதல் அவ்வாறு நிகழும்.

தமிழ் இலக்கியங்கள் எவ்விதத்திலும் எனவே பற்றிக் கூறவில்லை. பெண்அடிமையைப் மாறாக அவை கணவன், மனைவி ஆகிய இருவருக்கும் இடையில் உள்ள அன்பின் பெருமையை எடுத்துக் கூறுகின்றன. இந்நிலையில் தலைவனானவன் தலைவியைத் தன்னின் வேறெனக் கருதவும், தனக்கொரு பணியாள் எனக் கருதவும், தன்னின் அவளைத் தாழ்மையாகக் கருதவும், தலைவன் உள்ளத்தில் இடமுண்டா? அவ்வாறெனின் தலைவியானவள் தலைவனைத் தன்னில் வேறாகக் கருதவும் அவள் உள்ளத்தில் இடமுண்டா? எனவே அவள் தலைவனே தானே எனவும் அவன் கற்பனைகள் தனது இன்ப வாழ்க்கைநெறி எனவும் கருதி வேறுபாடில்லாத உணர்ச்சியோடு ஒன்றியைந்து வாழுவாள்.

எனவே தலைவன் கற்பித்தவாறொழுகல் பெண்மையின் சிறந்த ஒழுக்கமாகும். அவ்வாறில்லாமை பெண்மைக்கு இழுக்காகும். இத்தகையோர் பெண்மையிற் தவறியோராவர். அது எவ்வாறென நோக்குவோம்.

பெண்மை இயல்பு தவறாதபோது அன்பின் அமைவினால் தலைவன் கற்பிப்பனவற்றை மடம் கொளுத்தக் கொள்ளும். பின்னர் தான் பற்றிக் கொண்டதை விடாது ஒழுகும். அன்றியும்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம் 🔶 103

தலைவனது அன்பு நிகழ்ச்சிகளால் நிகழும் செயல்களாலும் தலைவியின் மடம் கொளுத்தப்பட்டு அவன் வழி நிற்றலையே மேற்கொள்ளும். ஆகவே தலைவியின் உள்ளம் தலைவனது எண்ணத்தின் வழியே செல்லும். அவ்வாறாகவே தலைவனது மனம், வாக்கு, செயல்கள் தலைவிக்குப் புதிதாகவோ தனது எண்ணத்துக்கு வேறாகவோ தோன்றாது. எனவே தலைவன் கற்பிப்பனவற்றை கற்றவாறே அன்பினாலமைந்து இன்பமாகக் கொண்டு ஒழுகுதல் பெண்மையின் இயல்பு என்பது இங்கு தெளிவாகின்றது.

ஆகவே பெண்கள் தமக்கென ஒரு தலைவனை எய்த முன்னர், தாயார், தந்தையர், ஆசிரியர், மூத்தோர் என்போர் கற்பித்தவாறொழுகலும், அதனால் பெண்மை பயிற்சியுற்று வளர்தலும் வேண்டியதாகிறது. மடம் நல்வழி உய்க்கப்படின் சிறத்தலும், தீயநெறிச் சேரின் அவ்வழியிற் சிறத்தலும் உடமையான், அதன் அவ்வியல்பை அறிந்து பெண் மக்கள் பேணப்படுதல் இன்றியமையாதது. பெண்மையில் மடம் ஆகையினாலேயே பெண் மக்கள் மடந்தையர், சிறந்தது. மடவார், மடக்கொடி என அழைக்கப்படலாயினர். எனவே கற்பித்தவாறு ஒழுகுதலை வலியுறுத்துவது மடம் என்பதும். அவ்வாறொழுகல் கட்டளைக்கமைந்து அடங்கி வாழ்தல் அன்று என்பதும், அதனால் அது அடிமைத்தன்மையல்ல என்பதும் தெளிவாகின்றது.

கட்டளை பண்ணிச் செய்வித்தல் என்பது பின்வரும் வகையினுள் அடங்கும். ஒருவர் உள்ளம் ஒன்றை விரும்பி அதற்கு மாறாக இன்னொருவர் தமது விருப்பப்படி அவர் இயல்புக்கு மாறாக அச்சம், துன்புறுத்தல், கூலி, நய வார்த்தை, பொருட்கொடை என்பன காரணமாகச் செயற்படுத்தலாகும்.

ஆனால் பெண்மையில் வளர்ச்சியுற்ற பெண் எனில் தன் கணவன்பால் பிணித்த அன்புடையாள் அன்பின் பயனாவதோர்

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

இன்பரசங் கண்டாள் அவள் சொல்லும் திறம் ஒழுகுதலும், அவன் பணிகளைத் தானே தெரிந்து செய்தலும், அன்பின் நிகழ்ச்சியாம். அதாவது மகிழ்ச்சியின் குறியீடாகவே கொள்ளுவாள். இதுவே கற்புடைமை பெண்மையின் சுபாவம் ஆயிற்று. எனவே கற்பித்தவாறொழுகல் கட்டளை பண்ணும் திறம் அன்று என்பது வெளிப்படுகின்றது.

இனி கற்பித்தவாறொழுகல் கற்பெனின் தலைவன், தாயார் முதலியோர் எவ்வாறு கூறினும் அவ்வாறு பெண் ஒழுக வேண்டுமோ என்பது ஆராயப்பட வேண்டியது. தாயார், தந்தையர், ஆசிரியர், பெரியோர், தலைவன் என்றின்னோர் நல்லன சொல்லி வழிப்படுத்துவரேயன்றி தீயன கூறமாட்டார்கள். தாயார், தந்தையர், பிள்ளையின் மீது அன்புடையோர் ஆதலாலும், தலைவனிற்கு தலைவி அன்பின் கொள்கலமாதலாலும் அறிவுடைச் சான்றோர் தீயன கூறமாட்டார்கள். ஆதலாலும் அன்பும் அருளும் உடையவர் அப்பெண்பிள்ளையின் வருங்கால நல்வாழ்வை நோக்கி நல்லனவே கூறி நல்வழிப்படுத்துவர் என்பது தெளிவாகின்றது.

இவ்வுண்மைகளை ஆன்றோர் வாக்குகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

"தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை"

"தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை"

"மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்"

"அறிவுடையார் ஆவதறிவார்"

"உற்ற நோய் நீக்கி உருமை முற்காக்கும் பெற்றி யார்"

"அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்ணம் திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்"

எனச் சான்றோர் கூறுவதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

மேலும் தலைவனோ ஈருடல் ஒருயிராய் தன்மையில் அன்பெனுங் கயிற்றினால் பிணைப்புண்டு கலந்து குழைந்திருப்பான். அவ்வாறாயின் தான் தீய வழிச் செல்லுமாறும், தலைவியைத் தீய நெறியில் உய்க்குமாறும் தலைவி நெறி தவறி இடர் உறுதலைக் காணுமாறும் வேறு எவ்வகையிலும் தலைவி தன்னால் வருந்துமாறும் தலைவன் செயற்படுவது எவ்வாறு? எனவே தலைவன் நெறியல்லா வழியில் தலைவியோ தானோ இடருமாறு கற்பித்தல் நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்றது. அவ்வாறு எனின் அவன் கற்பிப்பன தலைவியால் போற்றிப் பாராட்டி ஒழுகத் தக்கவை என்பதும் அவை பெண் அடிமை இல்லை என்பதும் தெளிவாகின்றது.

மேலும் இனவசத்தாற் கேடுற்றுத் தீயவழிச் செல்லலும் இருக்கின்றது என்பதனால் அது பற்றிச் சிறிது சிந்திப்போம்.

"நிலத்தியல்பால் நிர் திரிந்தற்றாகும் மாந்தர்க்கு

இனத்தியல்பதாகும் அறிவு"

452(46)

என்பது வள்ளுவர் பெருமானின் வாக்கு.

எங்கும் ஒரே தன்மையான குற்றமற்ற மழைநீரானது நிலத்தொடு சேர்ந்த வழி நிலத்தின் தன்மையுடையதாக மாற்றமடைந்து தன்னியல்பு கெடுவது யாவரும் அறிந்த அதே போல மக்களும் தமது நண்பர்கள், ஒன்றாகும். அயலோர், சூழல் காரணமாகத் தம்மியல்பு திரியுமாற்றைத் தாமே உணராத வகையில் தம் நல்லியல்பு மாறி கேடுறுவது இயல்பு 'ஆகும். ஆண்மையுடையான் ஒருவனையே அவ்வாறு செய்யவல்லது இயல்பாயின் மடத்தின் வாய்ப்பட்டாள் பெண்ணொருத்தி மனம் மாற்றமடைந்து கேடுறுதல் வியப்பன்று ஆகும். இதன் காரணமாகவே பெண்பாலார் எக்காலத்தும் ஒருவரின் தலைமையின் கீழ் அமைதியான வாழ்க்கைக்கே உரிமையுடையர் ஆகின்றனர். இது கருதியே பண்டைத் தமிழ் மூதறிஞர் பெண்மையறம் ஒம்பிப் பேணினர். எனவே

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

Ö

பெண்பாலார் சிறப்பாக தீயவர்களின் கூட்டம், தொடர்பு இல்லாதவாறு தம்மைத் தாமே காத்துக் கொள்ளும் கடப்பாடு உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

பெற்றோர், ஆசிரியர் முதலானோர் பிள்ளையின் நாணம் தொழிற்படக் கூடியதான வகையில் விளையாட்டாக, வேடிக்கையாக நடத்தலும் ஆகாது. அவ்வாறாயின் இயற்கையாக வளர்ந்து வலிமையுற வேண்டிய நாணம் ஒருகால் தோன்றியும் பின் அது தெளிந்து மாறியும் இவ்வாறே பிள்ளையின் அனுபவத்தில் பயின்று காலத்தில் இல்லாமல் சிதைவடையும். பெண்மை அரும்பிய கன்னிகைகள் பெற்றார், உற்றார், வேலைப் பெண்கள், ஆசிரியர், அறிஞர், முதியோர், நூல்கள் ஆகிய சூழலிலேயே வளர வேண்டும். கலை முன்னோர் சுற்றத்தாருள் வரும் நன்மை தீமைக் நம் கொண்டாட்டங்களிலும்கூட அவர்கள் பங்கு கொள்ளாதவாறே அடக்கமாக வாழ வழிவகுத்திருந்தனர்.

ஒர் இளம் மரக்கன்றை வளர்க்குமிடத்து அதற்கென ஒர் மரமானதின் பின் அக்கூட்டை எடுத்து கூடமைத்து, அது விடுகிறோம். பின்னர் அதற்குக் கூடு தேவையில்லை. மரம் தான் வளர வேண்டிய நெறியில் உயர்ந்து வளர்ந்து வயிரமேறி மரமானதன் பின் அந்நிலையில் நின்று பலன் தரும். கூட்டில் வளரும்போது விரைவாகவும், பிற விலங்குகளினால் ஏற்படும் ஆட்படாமலும், ஒழுங்கீனமாகக் கிளைகள் தீமைகளுக்கு உண்டாகாமல் வளர்தலையும், அதுவோர் செவ்விய மரமாய் வருதலையும் அறிவோம். அவ்வாறே சிறார்களும் பேணப்பட வேண்டியவர்களாகின்றனர். அவருள்ளும் பெண் சிறார்கள் விசேடமாகப் பேணப்பட வேண்டியவர்களாகின்றனர். ஆதலின் முறையே வாழ்க்கை அடிமை முறையான அடக்கமான அறியாமையின் அறியாமை மேல் வாழ்க்கையெனக் கூறுதல் நல்நோக்கத்துக்கு, நல்வளர்ச்சிக்கு, ஒருவரின் யாகும்.

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

இன்ப நல்வாழ்வுக்கு முரண்பாடாக அடக்குமுறையைப் பாவித்து ஒருவரை அடக்கி ஒடுக்கித் துன்ப வாழ்வாக மாற்றுதலே அடிமைமுறையாகும். ஆசிரியன் -மாணவனைக் கட்டுப்பாடு செய்து நல்வாழ்வு கருதிக் கற்பித்தல் அடிமைப் பான்மையைத் தழுவியதா? மனம் போனவாறெல்லாம் வாழ்தல் சுதந்திரம் எனக் கூற முடியாது. தனக்கேனும், பிறருக்கேனும் துன்பம் விளைவிக்காத நிறைந்த மனப்பான்மையில் அம்மனம் விரும்பியவாறு பிறர் கட்டுப்பாடின்றி வாழ்தலே சுதந்திரம். அதாவது ஒருவருடைய சுதந்திரம் மற்றொருவருடைய சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கக் கூடாது. அவ்வகையில் எல்லோரும் வழியில் சுதந்திரமாக வாழ்தலே மக்கள் சுதந்திரம் நல்ல அழைக்கப்படுகின்றது. அப்பொழுது எந்த உயிரினது नन சுதந்திரத்தையும் பாதிக்காது. இவ்வாறான சுதந்திர சமூகத்தில் அடக்குமுறை என ஒன்று காண முடியாது. வல்லமை படைத்த ஒருவர் தன்னலம் கருதியோ அன்றிப் பாரபட்சமாகவோ தான் விரும்பியவாறு, ஒருவரையோ அன்றி ஒரு சமூகத்தையோ நடக்குமாறு செயற்படுத்துவது தான் அடக்குமுறை ஆகும். எதேச்சை அதிகாரம், சர்வாதிகாரம் ஆகும். அங்கேதான் ஆண்டானும் அடிமையும் ஆகிய பிரிவினை மக்களிடையே ஏற்பட்டு பிரிவினைக்கு இடமாகும். இதற்கு முழுக்க முழுக்க காரணம் சுயநலமும், பாரபட்சமுமாகும்.

"எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பராபரமே"

என்ற தாயுமான அடிகள் வாக்கே மக்கட் சுதந்திரமும் மக்கள் வாழ்க்கை முறையும் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை தெளிவாக அறிவுறுத்துகின்றது. இங்கேதான் உயிர் வர்க்கத்தின் உண்மைச் சுதந்திரம் அமைந்து கிடக்கின்றது. ஆதலின் பெண்மணிகளின் அடக்கமான வாழ்க்கையே யாவருக்கும் இன்பம் நல்கும் உயர்ந்த சுதந்திர வாழ்க்கையாகும்.

108

கலாநிதி 6ச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

கல்வியின் குறிக்கோள் ஆன்மீக வளர்ச்சியே ஆகும். அதன் அடிப்படையிலேயே நூல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவ்வழியிலேயே கற்கை சென்று கொண்டிருந்தது. அதுவே கற்றலின் பயன்.

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்ற பின் நிற்க அதற்குத் தக"

என்பது வள்ளுவர் பெருமான் வாக்கு.

"அறம், பொருளின்பம் வீடடைதல்

நூற் பயனே"

1:(1)

-1-

391(40)

என்பது வாழ்க்கையின் வரம்பு ஆகும்.

அறம் அறிந்து அவ் அற வழியில் பொருளை ஈட்டிப் பயன்படுத்தியும், அற வழியிலே இன்பம் துய்த்தும், அதனால் மனம் நிறைந்த வாழ்வு கண்டு வாழ்ந்து, உலக வாழ்வு தெவிட்ட, அதனை வெறுத்து, அதற்கு மேலாக பிறிதோர் வாழ்க்கை உளதெனக் கண்டு, நாடி அதனை உலக வாழ்க்கையில் விடுதலை பெறுதலே வீடு. முத்தி கடவுளோடு இரண்டறக் கலந்து சிவமயமாய் அழியாத பேரின்ப மயமாய் இருப்பதே ஆன்மாவின் பெறுபேறு. பொருள் ஈட்டுதலை மாத்திரம் குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஆடம்பரமாக மாத்திரம் வாழ எண்ணுதல் பிறவியின் நோக்கமன்று. அது உயர்வான வாழ்க்கையும் அன்று. உயர்ந்த மாடி வீடு. வெற்றுடுக்கை அலங்காரமும் கொண்டு ஆணும், பெண்ணும் ஆக நான் நீ என போட்டி போட்டு பொருளை மாத்திரம் ஈட்டுவதற்கு முற்பட்டு, மனம் போனவாறெல்லாம் சுதந்திரம் கொண்டாடும் போலி வாழ்க்கையின் அநாகரீகம் உயர்வுடையதா? இன்று மக்கள் அளவுக்கு அதிகமான செல்வத்தைக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்களா? என்பது வினாக்குறியாக இருக்கின்றது.

வாழ்க்கையின் பெறுபேறு ஆன்மீக இன்பம் காண்பதே ஆகும். பெண்ணானவள் பெண்ணாகவும், ஆணானவன் ஆணாகவும் விளங்கி அதனால் ஒருவருக்கொருவர் மனம் வேறுபாடின்றி ஒன்றிணைந்து, அன்பிற் கனிந்து, அதன் சாரமாம் இன்பம் பெருக்கி, அருமையான ஆருயிர்ச் சிறாரை ஈன்று, உலகம் புரந்து கடவுள் நெறி கண்டு களிப்புறுவதற்காகவே வாழ்க்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இவை யாவும் இன்று மாற்றமடைந்து விட்டன.

இதற்கமையக் கல்விமுறை அமைதல் இன்றியமையாதது. அதனால் பண்டைக் காலக் கல்வி முறையை அறிந்து கொள்ளுதலும் வேண்டியதாகின்றது. ஆசிரியர்கள் கல்வி, கேள்விகளிற் சிறந்த புலமையாலும், ஒழுக்கத்தாலும், உண்மையான உள்ளம் நிறைந்த கடவுள் கொள்கையாலும், தகுந்த வயதாலும், அனுபவம் நிரம்பிய பெரியோராகவே விளங்கினார்கள். கற்றவற்றைக் கொண்டு ஒழுகுவதையே சாதனையாகக் கொண்டு மாணவர்களையும் வாழ்க்கையில் பயிற்சியுறச் செய்தார்கள்.

ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர் பணி செய்தல் அவர்களது முக்கிய கடமையாகப் போற்றப்பட்டது. மாணவர்களால் ஆசிரியர்கள் கண் கண்ட கடவுளாகப் போற்றப்பட்டனர். ஆசிரியர்களது நல்லாசி பெறுதலே மாணவருக்குப் பெரும்பேறு என மதிக்கப்பட்டது. மாணவன் ஆசிரியர்களிடத்துப் பாடம் கேட்கும் மனோபாவம், செல்வத்தை கொண்டிருப்பவரிடம் ஒருவன் சென்று தாழ்ந்து பணிந்து பொருள் வேண்டி மகிழும் தன்மையைப் போல ஆசிரியரிடம் மாணவர்கள் சென்று கல்வி பயில வேண்டும் என வள்ளுவர் பெருமான் தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.

"உடையார் முன் இல்லார் போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் கடையரே கல்லாதவர்" 395(40)

110 🔶 கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

என்பது இல்லாதவன் பொருள் மீது கொண்ட ஆசை மிகுதியால் பொருளுடையாரைப் பணிந்து வேண்டுகின்றான். மாணவன் கல்வியைப் பெற வேண்டும் என்னும் பேராசையால் தானாகவே தாழ்ந்து, பணிந்து, வணங்கி ஆசிரியனிடம் அறிவுரை பெற வேண்டும்.

ஆசிரியரானவர் மாணவன் உள்ளத்திலே எனவே கோட்டை நல்வாழ்வுக் அமைத்து நலமாகப் போதித்து நற்பேறும், நற்புகழும் பெற்று வாழ வகை செய்கிறான். இதனால் நல்ல ஆசிரியர் குலமும் நன்மாணாக்கர் பரம்பரையும் வாழ்வும் தாமாகவே விருத்தியடையும். இதனால் நல்லுலக மாணவன் தான் கற்கும் கலைகளை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தெளிவாக அறிதற்கும் வாய்ப்புண்டாகும். அதனால் கற்கும் கலைகளே ஒழுக்கமாக மாறி காட்சியளிக்கும். பதவி வேடங்களுக்குப் பண்டைக் காலத்தில் இடமே இல்லை. உண்மைக் கலையறிவுக்கும், ஒழுக்கத்துக்குமே மதிப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. அதனால் பண்டைக் காலத்தில் ஆணினமும் பெண்ணினமும் தத்தம் நெறி வழியே வாழ்ந்து உலகுக்குப் பெருமை சேர்த்தனர்.

இக்கால மக்களாகிய நாம் முன்னோரிலும் சிறந்த வாழ்கிறோம் என எண்ணுகின்றோம். நாகரீகமாக புற உருவ மேம்பாடேயாகும். நெல் உருவம் உள்ளீடற்ற பெற்ற பதருக்கு ஒப்பாகும். எல்லா வகையான கலைகளையும் உலகுக்கு அளித்தவர்கள் நம் முன்னோரேயாவர். இன்று அவற்றைக் கற்கும் ஆற்றல் இல்லாதவர்களாக இருப்பதனால் அவற்றின் அருமை அறியாதவர்களாக மிகவும் கீழ் நிலையில் முன்னோர்கள் வாழ்கின்றோம். மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவனவற்றை விளக்கி நூல்களை உருவாக்கினார்கள். அதனால் இப்பிறப்பில் ஒப்பிலாத இன்ப வாழ்க்கையை அடைந்து மறுபிறப்பிலும் நற்கதியடைய வழி

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரமீ, சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

வகுத்தனர்.

இவ்வுலகத்து மக்கள் வாழ்க்கையை இல்லறம் តាញ់ញាប់, துறவறம் என்றும் இரு பெரும் பிரிவாக வகுத்து அவற்றிற்குரிய நெறிகளையும் வகுத்துக் கொடுத்தனர். இது ஏன் வாழ்க்கை சந்ததியினரைத் தந்து வருங்கால எனில் நல்ல உலகம் மேலும் மேலும் மேல் நிலையடையுமாறு உதவுவதற்கே இல்லறம் பேணப்பட்டது. உலகப் பற்றற்றோர் இறைவனை நிலைபேறான TETLA வாழ்தல் துறவறம் 67607 வகுத்து பேரின்பத்துக்கு வழி கோலினர். நிலைப்பேறான எனவே பேரின்பத்தைக் குறிக்கோளாக வைத்து அதனை அணுகும் வகையில் ஆண், பெண் இருபாலார் இருவருக்கும் ஒழுக்க நெறிகளை வகுத்து முறைகளை, வாழ்க்கை வைத்தார்கள். அவை இரண்டினில் இல்லறம் நல்லறமாதற் பொருட்டு பெண் 'பாலாருக்குக் கற்புடைமை இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டது. கற்புடைமையே பெண்மையின் விளைவு ஆகும்.

மாத்திரம் கேவலம் இன்று பொருளை ஆனால் தம்முடலையே குறிக்கோளாகக் வாழ்தலும், கொண்டு பேணுதலும், மிருக வாழ்க்கையேயன்றி வேறல்ல. மிருகங்கள் செய்கின்றன? உடலை வளர்க்கும் பொருட்டும் என்ன பொருட்டும் உணவையே தன்னிச்சையைப் பூர்த்தி செய்தற் தேடி அலைந்து உண்டு உறங்குகின்றன.

தற்கால மக்கள் நாகரீகமானது ஆணோடு பெண் சமநிலை, வேறுபாட்டுணர்ச்சி நான் சமநிலை வாதிட்டு நீ, என்ற 67607 கொண்ட உள்ளப் பாங்குடையவராய் அதனால் வாழ்க்கையில் ஒன்றே தன்மையுடையவராய் பொருள் ஈட்டுதல் பிளவுபட்ட ஒழுகுமாறு முன்னிலையில் முக்கிய வைத்து நோக்கமாக என்னை? செய்து விட்டது. இவர்கள் கூறும் சமநிலை என்பது போன்று உள்ளம் ஒருமித்து வாழும் ஒருயிரும் ஈருடலும் சமநிலை தலைவியரிடத்தே அமைந்து கிடக்கும் தலைவன்

அல்லவா சமநிலை. அங்கே வேறுபாட்டுக்கு இடம் உண்டா? வேறுபட்ட இடத்திலேயே சமநிலை பங்கப்படுகின்றது. அதனாலே அன்பும் இன்பமும் நிலைக்காத, பொருள் நிறைந்து வழிந்து பயன்பாடின்றி, வாழ்க்கை நெறி மாறி, வாழ் நாள் முழுமையும் துன்ப வாழ்க்கையாகவே அமையும்.

இக்கால நவநாகரிக மக்கள் சிலர் "**பழையன கழிதலும்,** புதியன புகுதலும் வழுவல்ல கால வகையினானே" என்ற முன்னோரின் அறிவுரையைத் தாம் வாழும் நெறிக்கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டாகக் கொண்டு முன்னிறுத்தி வாதாடுகிறார்கள். அவ்வாறு உரைப்போர் விளக்கம் அறியாத தன்மையுடையோர் ஆவர்.

தீயன வேண்டும். ഞബ? அறிய ഞഖ? 67607 நல்லன சீவராசிகள் அன்று. உலகத்து ন প্র தனக்கு மாத்திரம் தீயனவும் கருத்திற் கொண்டு நல்லனவும், அனைத்தையும் எவையெனப் பகுத்துணர்ந்து நல்லனவற்றைத் தெளிவாக அறிய பிறவியின் நோக்கம், பிறவிப் GUMI என்ன வேண்டும். என ஆராய்ந்து, சந்தேகமின்றி உணர வேண்டும். எனவே இவ்வழியில் வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்லும்போது காலப்போக்கில் முன் சொன்ன முறை தேவையற்றும் புதியதாக அமைக்கும் முறை அதனையும் உள்ளடக்குமானால் அதுவே பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலுமாகும். பழையன வழுப்படுமாறு புதியன புகுதல் ஆகாது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இடைக் காலத்தில் அந்நியர் ஆட்சி காரணமாக பதவி வேட்கையும், பொருளீட்டும் விரும்பி சுகபோக(மும் அவாவும் மொழி, மதம், அந்நியர்களது ஒழுக்கம் உணவுமுறை, என்பனவற்றையே மேலாக மதித்து அவ்வழிப் பயின்று நமது மொழி, மத நம்பிக்கை, உணவு முறை, ஒழுக்கம் யாவற்றையும் புறக்கணித்து போலி வாழ்க்கை வாழப் பயின்று விட்டோம். श्रमा உலகமயமாக்கத்தால் இன்று மேலும் வலுவடைந்து செல்கின்றது.

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம் 🔫

அதனால் நமது உயர்ந்த கல்வி அறிவும், உயர்ந்த ஆன்மீக வாழ்க்கையும், மேல் நாட்டாரின் நாகரீகப் பெயரினால் பீடிக்கப்பட்டு, பயனற்ற துன்பத்துக்கே இடமான புத்துணர்ச்சிகள் தோன்றுவதற்கு இடமாகி, பேயாட்டம் ஆடி, வாழ்க்கைப் பெறுபேறுகளை இழந்து, அடிமை உணர்ச்சிப் பண்பும் வளருவதற்கு ஆளாகி விட்டோம். சுதந்திரத்துக்கு பின்னர் இன முரண்பாடு அதனடிப்படையில் பீடித்த யுத்தம் மற்றும் புலம்பெயர்வு என்பன இவற்றை மென்மேலும் விரைவுபடுத்தியுள்ளது.

எனவே மனம் போன வழியில் நமக்கியைந்தபடி "**டிதியன டிகுதல்"** என்ற பிழையான வழிகளில் புகாது மூதறிஞர்களின் முறைகளை, அறிவுரைகளைப் படித்து, ஆராய்ந்து, தெளிந்து, அவற்றைப் பொன் போல் போற்றுதல் வேண்டும். **"டிதியன டிகுதல் வழுவல்ல"** ஆனால் அது புகுதலால் ஏற்படும் பலாபலன் நல்லதாக அமைதல் வேண்டும்.

மூதறிஞர்கள் பெண்மையின் இயல்பை நமது அதற்கேற்ப அவர்கள் கடமைகளை உணர்ந்தார்கள். அறிந்தார்கள். பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள ஒன்றும் இல்லையே, ஏன்? கற்பென்றும் திண்மை அவர்களிடத்து இருப் பதனால் பெண்களிடத்துள்ள இவ்வாற்றலைக் கண்டார்கள். அதனாலே கற்பு நெறி வழுவாது நல்வாழ்வுக்கு வழி காட்ட வேண்டி நூல்களை உருவாக்கினார்கள். பெண்களை சீருற்ற வாழ்க்கையில் சிறந்தோங்க அன்பினை கொள்கலமாகக் கருதி வாழ்ந்தனர். அதுமட்டுமா? வருங்கால உலகிற்கு நன்மக்கட் பேற்றையும் உதவி உள்ளனர். எனவே பெண் மக்களின் அடக்கமான வாழ்க்கை முறையானது பெண்மையின் வழுவாத ஆக்கி அளிக்கும். இவ் உண்மையை பெண்மணிகளை பழம்தமிழ் இலக்கியங்கள் எழுத்து இயம்புகின்றன.

நன்றி

🔶 கலாநிதி 6ெச.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர்–6பாருளியல்துறை, யாழீப்பாண பல்கலைக்கழகம்

உசாத்துணைகள்

- பொன்னுஸ்வாமி.ச, (1955) திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், பதினான்காம் பதிப்பு. சென்னை, இந்தியா
- குலபதி ஆறுமுகம் கந்தையா (2009) திருக்குறள் மூலமும் தெள்ளிய உரையும், அக்ஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம், கொழும்பு, இலங்கை
- பவானந்தம்பிள்ளை.ச தொல்காப்பியம் (1916) (பதி), பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியம், தாம்ஸன் கம்பனி, சென்னை, இந்தியா
- 4. திருக்குறள். பரிமேலழகர் உரை. சென்னை, இந்தியா
- சிறுபஞ்சமூலம் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி, சென்னை (1936)
- மார்க்கபந்து சர்மா.எஸ்.ஆர்., குறிஞ்சிக்கலி வழித்துணை விளக்கம், (1957) சென்னை, இந்தியா.
- 7. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் கணேசையர்.சி. (பதி) யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
- வரதராசன்.மு. திருவள்ளுவர் வாழ்க்கை விளக்கம், பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை, இந்தியா
- தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் இளம்பூரணர் உரை, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பகம், திருநெல்வேலி, சென்னை, இந்தியா
- 10. பானுமதி.பா மற்றும் சரவணன்.ப (2008) திருகடுகம் (பதி) சத்தியா பதிப்பகம், சென்னை, இந்தியா.
- 11. பேராசிரியர் சொக்கலிங்கம்.சு.ந. (1997) நல்லொழுக்க வழிகாட்டி, சிறுபஞ்சமூலம் மற்றும் ஏலாதி - வானதி பதிப்பகம், சென்னை, இந்தியா
- 12. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு (முதற்தொகுதி) (1959), இரண்டாம் தொகுதி, மூன்றாம் தொகுதி - எஸ்.ராஜம் பதிப்பகம் அன் கம்பனி, சென்னை, இந்தியா

கலாநிதி செ.சநீதிரசேகரம், சிரேஷீட விரிவுரையாளர் – பொருளியல்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

- 13. சொக்கலிங்கம்.சு.ந.(1997) நல்வாழ்விற்கு விதிமுறைகள் (இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, ஆசாரக்கோவை) - வானதி பதிப்பகம், சென்னை, இந்தியா.
- 14. அருளம்பலவனார்.சு.(1973) திருவாசகம் ஆராய்ச்சியுரை (முதலாம், இரண்டாம் பக்கம்) - றீலங்கா புத்தகசாலை, வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்; இலங்கை.
- 15. இந்திரா சௌந்தர்ராஜன் (1998) மனதுக்குத்தான் கற்பு, திருமகள் நிலையம், சென்னை, இந்தியா.
- 16. வரதராசன்.மு.(1998) திருவள்ளுவர் வாழ்க்கை விளக்கம், பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை, இந்தியா..
- 17. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை.கா. (2007) திருவாசகம் (மூலமும் உரையும்), பாரி நிலையம், சென்னை, இந்தியா.
- 18. இரத்தினசபாபதி.வை.(2000) திருஞானசம்பந்தர் ஓர் ஆய்வு சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, இந்தியா

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நூல் ஆசிரியரைப் பற்றி...

கலாநிதி செ.சந்திரசேகரம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது இளமாணிப் பட்டத்தினையும். முதுகலைமாணிப் பட்டத்தினை கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திலும். கலாநிதி பட்டத்தை சீனாவில் உள்ள Huazhong University of Science and Technology (HUST) பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுள்ளார். இவர் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் சிறிது காலம் உதவி விரிவுரையாளராக பணியாற்றிய பின்னர்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் நிரந்தர விரிவுரையாளராக பணியாந்நி வருகின்றார்.

அரி பதிப்பகம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org